

Kršćanska biblioteka

www.monfortanci.com

POBOŽNOST SVECIMA BOŽJIM

POBOŽNOST SVECIMA BOŽJIM

Priredio p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

Predgovor

Pobožnost svecima svakako spada među velike pobožnosti Katoličke Crkve, i svi vjernici bi je trebali manje ili više gajiti, a prvi, najjednostavniji i najvažniji način življenja pobožnosti je svakako molitva. A iskustvo vjere svjedoči da se većina vjernika osjeća potaknuta gajiti pobožnost nekim svecima koje osjeća kao bliske u životu. Brojni su crkveni dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

«Ukorijenjeno u Sveto pismo (usp. Dj 7,54-60; Otk 6,9-17,9-17) i potvrđeno sa sigurnošću od polovine 2. stoljeća čašćenje svetih, osobito mučenika prastara je crkvena činjenica. Naime, Crkva je - bilo na Istoku bilo na Zapadu - uvijek častila svete, osobito u razdoblju u kojemu je rođen protestantizam, kada su nastali prigovori protiv nekih tradicionalnih oblika tog čašćenja; Crkva ga je hrabro branila i pokazala teološke teme kao i povezanost s naukom vjere; disciplinski je uredila bogoštovnu praksu, kako u liturgijskim tako i u pučkim izražajima i razglasila primjernu vrijednost svjedočanstva tih izvrsnih učenika učenica Gospodinovih na polju istinskoga kršćanskog života.

Konstitucija Sacrosanctum Coricilium, u poglavlju posvećenom liturgijskoj godini, učinkovito pokazuje tu crkvenu činjenicu i značenje štovanja svetaca i blaženika: »Crkva je, zbog toga, u tijek godine unijela spomene mučenika i drugih svetih koje je mnogovrsna Božja milost uzvisila do savršenstva, pa su već postigli vječno spasenje, te u Nebu pjevaju savršenu hvalu Bogu i nas zagovaraju. O rođendanima svetaca Crkva navješćuje vazmeno otajstvo ostvareno u svecima koji su zajedno s Kristom trpjeli te su s njime suproslavljani, a vjernicima predlaže njihove primjere, koji po Kristu sve privlače k Ocu, i njihovim zaslugama moli i postiže Božja dobročinstva«.

Ispravno razumijevanje nauka Crkve o svecima moguće je samo u širem prostoru članaka vjere koji se toga tiču:

- »Crkva, jedna, sveta, katolička i apostolska«; sveta zbog prisutnosti - u njoj - »Isusa Krista koji je naviješten s Ocem i Duhom Svetim 'jedini svet'«; zbog neprestana djelovanja Duha svetosti, jer je opskrbljena sredstvima posvećivanja. Crkva, dakle, premda u svome krilu ima grješnike, »već na zemlji ima znakove prave svetosti, iako nesavršene«; ona je »sveti Božji puk«, čiji se članovi - prema svjedočanstvu Svetoga pisma - zovu »svetima« (usp. Dj 9,13; IKor 6,1; 16,1).

- »Općinstvo svetih«, zbog čega su i nebeska Crkva, i ona koja očekuje konačno pročišćenje »u stanju zvanom čistilište« i ona koja je hodočasnica na zemlji dionice »u istoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu«; naime, svi oni koji su Kristovi, budući da imaju njegov Duh, tvore jednu Crkvu i sjedinjeni su u njemu.

- Nauk o jedincatome Kristovu posredništvu (usp. 1 Tim 2,5), koji ipak ne isključuje druga podređena posredništva, koja se, uostalom, vrše unutar sveobuhvatnoga Kristova posredništva."

Nauk Crkve i njezina liturgija svece i blaženike, koji već »u svoj jasnoći« gledaju »Trojedinoga Boga«, predstavljaju kao:

-povijesne svjedoke sveopćega poziva na svetost; oni, izvrstan plod Kristova otkupljenja, dokaz su i dokument da Bog u svim vremenima i u svim narodima u najrazličitijim društveno-kulturalnim uvjetima, i u različitim životnim prilikama zove svoju djecu da postignu savršenstvo Kristovo (usp. Ef 4,13; Kol 1,28);

- izvrsne Gospodinove učenike i uzore evanđeoskoga života; u procesima za proglašenje svetima Crkva prepoznaje junaštvo njihovih kreposti i predlaže ih nama da ih nasljedujemo;
- građane nebeskoga Jeruzalema koji bez prestanka pjevaju slavu i Božje milosrđe; u njima se naime ispunio vazmeni prelazak s ovoga svijeta k Ocu;
- zagovornike i prijatelje vjernika koji još hodočaste zemljom, jer sveci, premda uronjeni u Božje blaženstvo, poznaju nevolje svoje braće i sestara i prate njihov hod molitvom i zaštitom;
- zaštitnike mjesnih Crkava, čiji su često bili utemeljitelji (sveti Euzebij u Vercelliju) ili svijetli pastiri (sveti Ambrozije u Milanu); zaštitnike naroda, jer su bili apostoli njihova obraćenja na kršćansku vjeru (sveti Toma i Bartol za Indiju) ili izraz njihova nacionalnoga identiteta (sveti Patrik za Irsku); društava i zanimanja (sveti Homobonus za krojače); u posebnim prigodama - u času poroda (sveta Ana, sveti Rajmund Nonnatus); u času smrti (sveti Josip) i za dobivanje posebnih milosti (sveta Lucija za čuvanje vida), itd.

Sve to Crkva ispovijeda kada zahvalna Bogu Ocu naviješta: »njihov život nam je primjer, njihov zagovor pomoć, zajedništvo s njima izvor pravoga bratstva«.

Na kraju valja naglasiti da je posljednji cilj štovanja svetaca slava Božja i posveta čovjeka po životu potpuno usklađenom s Božjom voljom i nasljedovanje kreposti onih koji su bili najizvrsniji učenici Gospodinovi.

Zbog toga, u katehezi i u drugim trenucima prenošenja nauka trebat će vjernike poučiti da: naš odnos sa svecima valja shvatiti u svjetlu vjere, on ne smije zatamniti »poklonstveno štovanje dano Bogu Ocu po Kristu u Duhu, nego ga naprotiv osnažiti«; »čaćenje svetih nije toliko u mnogim vanjskim činima, nego je više u jakosti naše djelotvorne ljubavi«, koju se prevodi u zauzetost kršćanskoga života». (br. 208 -212)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove. Dao Bog, Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. Katekizam Katoličke Crkve uči:

Općinstvo svetih

«Ispovjediš »svetu Crkvu katoličku«, Apostolsko vjerovanje dodaje »općinstvo svetih«. Taj je članak, pod nekim vidikom, tumačenje prethodnoga: »Što je Crkva ako ne zbor svih svetih?« Crkva je upravo općinstvo svetih.

»Budući da svi vjernici tvore samo jedno tijelo, dobra se jednih priopćuju drugima (...). Treba doista vjerovati da u Crkvi postoji zajedništvo dobara. A najvažniji je član Krist, jer je glava (...). Stoga Kristovo se dobro priopćuje svim članovima; to biva po sakramentima Crkve«. »Budući da Crkvom ravna jedan te isti Duh, sva dobra koja je primila nužno su zajedničko dobro«.

Izričaj »općinstvo svetih« ima stoga dva, usko povezana značenja: »zajedništvo u svetim stvarima, [»sancta« - »svetinje«] i »zajedništvo između svetih osoba, [»sancta« - »sveti«]«. »Sancta sanctis!« - svetinje svetima - obznanjuje služitelj u većini istočnih liturgija u času podizanja svetih Darova, prije dijeljenja pričesti. Vjernici se [»sancti«] hrane Kristovim Tijelom i Krvlju (sancta) kako bi rasli u zajedništvu Duha Svetoga [»koinonia«] i priopćili ga svijetu.

Zajedništvo duhovnih dobara

U prvoj jeruzalemskoj zajednici, učenici »bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama« (Dj 2,42). Zajedništvo vjere. Vjera vjernika jest vjera Crkve primljena od apostola, životno blago koje se dijeljenjem uvećava.

Zajedništvo sakramenata. »Plod svih sakramenata pripada svim vjernicima. Sakramenti, napose krštenje koje je poput vrata kroz koja se ulazi u Crkvu, jesu svete veze koje ih sve ujedinjuju i povezuju s Isusom Kristom (...) Općinstvo svetih označava to zajedništvo sakramenata (...). Izraz 'općinstvo' pripada svakom sakramentu, jer nas svaki od njih sjedinjuje s Bogom (...). Ali posebno pristaje Euharistiji, zato što na osobit način dovršuje to zajedništvo«.

Zajedništvo karizmi. U općinstvu Crkve Duh Sveti »dijeli među vjernicima svakoga staleža posebne milosti« za izgradnju Crkve. »Svakomu se daje objava Duha na opću korist«, (1 Kor 12,7) Sve im »bijaše zajedničko« (Dj 4,32). »Sve što pravi kršćanin posjeduje treba smatrati dobrom koje mu je zajedničko sa svima; zato mora uvijek biti spreman i brižan da priskoči u pomoć onome koji nema i pomogne bližnjemu u potrebi«. Kršćanin je upravitelj Gospodinovih dobara.

Zajedništvo ljubavi. U »općinstvu svetih« (sanctorum communio) »nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire« (Rim 14,7). »I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi. A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi« (1 Kor 12,26-27). »Ljubav ne traži svoje« (1 Kor 13,5). I najmanji čin koji vršimo u ljubavi donosi korist svima, po toj solidarnosti sa svim ljudima, živima ili mrtvima, koja se temelji na općinstvu svetih. Svaki grijeh škodi tom općinstvu.

Općinstvo Crkve na Nebu i na zemlji

Tri stanja Crkve. »Sve dok ne dođe Gospodin u svome veličanstvu i svi anđeli s njim i dok mu, kad jednom bude uništena smrt, ne budu podložne sve stvari, neki od njegovih učenika putnici su na zemlji, neki se - ostavivši ovaj život - čiste, a neki uživaju slavu gledajući 'jasno trojedinoga Boga kakav jest'«.

Ipak svi, iako u različitom stupnju i na različit način, sudjelujemo u istoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu i pjevamo istu pjesmu slave našem Bogu. Jer svi koji su Kristovi, imajući njegova Duha, tvore jednu Crkvu i među sobom su sjedinjeni u njemu.

»Sjedinjenje putnika s braćom koji su u Kristovu miru usnuli nipošto se ne prekida, dapače, prema trajnoj vjeri Crkve, jača se priopćivanjem duhovnih dobara«.

Zagovor svetih. bog toga što su s Kristom tješnje sjedinjeni, nebeski blaženici utvrđuju cijelu Crkvu u svetosti (...). Oni kod Oca ne prestaju za nas posredovati, prikazujući zasluge koje su stekli na zemlji

po Kristu Isusu, jedinome posredniku između Boga i ljudi (...). Stoga njihova bratska briga mnogo pomaže našoj slabosti«.

«Ne plaćite! Bit ću vam korisniji poslije smrti i uspješnije ću vas pomagati nego za svog života (sv. Dominik). «Svoje ću nebo provoditi čineći dobro na zemlji». (sv. Terezija od Djeteta Isusa).

Zajedništvo sa svetima. »Uspomenu svetaca ne štujemo radi samoga primjera, nego još više zato da se sjedinjenje Crkve u Duhu pojača vršenjem bratske ljubavi. Jer, kao što nas kršćansko zajedništvo među putnicima dovodi bliže Kristu, tako nas zajedništvo sa svetima združuje s Kristom, od kojega, kao Izvora i Glave, izlazi svaka milost i život samoga Božjeg naroda«.

«Mi se klanjamo Kristu jer je Sin Božji, a mučenike ljubimo kao učenike i nasljedovatelje Gospodnje, radi njihove neusporedive pobožnosti prema svom kralju i učitelju. O kad bismo i mi mogli biti njihovi sudrugovi i suučenicima». (sv. Polikarp)

Zajedništvo s pokojnicima. »Poznajući dobro zajedništvo cijeloga otajstvenog Tijela Isusa Krista, Crkva putnika već od prvih vremena kršćanstva s velikim je poštovanjem njegovala spomen mrtvih i, jer je sveta i spasonosna misao moliti za mrtve da im se oprostite grijesi (2

Mak 12,46), za njih je prinosila i molitve«. Naša molitva za njih može im ne samo pomoći, već i njihov zagovor učiniti uspješnim u našu korist.

U jedinstvenoj Božjoj obitelji. »Svi koji smo djeca Božja i koji u Kristu tvorimo jednu obitelj, doku međusobnoj ljubavi i u jednoj hvali Presvetog Trojstva među sobom općimo, odgovaramo bitnom pozivu Crkve«.(br. 446-959)

2. Litanije svih svetih

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!

Sveta Marijo,moli(te) za nas
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Sveti Mihaele, Gabrijele i Rafaele,
Svi sveti anđeli,
Sveti Abrahame,
Sveti Mojsije,
Sveti Ilija,
Sveti Josipe,
Sveti Ivane Krstitelju,
Svi sveti patrijarsi i proroci,
Sveti Petre i Pavle,
Sveti Andrija,
Sveti Ivane i Jakove,
Sveti Toma,
Sveti Mateju,
Svi sveti apostoli,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
Sveti Barnaba,
Sveta Marijo Magdaleno,
Svi sveti učenici Gospodnji,
Sveti Stjepane,
Sveti Ignacije Antiohijski,
Sveti Polikarpe;
Sveti Justine,
Sveti Lovro,
Sveti Ciprijane,
Sveti Bonifacije,
Sveti Toma Becket,
Sveti Ivane Fisher i Toma Mor,
Sveti Pavle Miki,
Sveti Petre Chanel,
Sveti Karlo Lwanga,
Sveta Perpetua i Felicito,
Sveta Janjo,
Sveta Marijo Goretti,
Sveti Maksimilijane Kolbe,
Svi sveti mučenici,

Sveti Leone i Grgure,
Sveti Ambrozije,
Sveti Jeronime,
Sveti Augustine,
Sveti Atanazije,
Sveti Bazilije i Grgure Nazijanski,
Sveti Ivane Zlatousti,
Sveti Martine,
Sveti Patricije,
Sveti Ćirile i Metode,
Sveti Karlo Boromejski,
Sveti Franjo Saleški,
Sveti Pio Deseti,
Sveti Antune,
Sveti Benedikte,
Sveti Bernarde,
Sveti Franjo i Dominiče,
Sveti Toma Akvinski,
Sveti Ignacije Lojolski,
Sveti Franjo Ksaverski,
Sveti Vinko Paulski,
Sveti Ivane Marija Viannevu,
Sveti Ivane Bosko,
Sveta Katarino Sijenska,
Sveta Terezijo Avilska,
Sveta Ružo Limska,
Sveti Ljudevite Montforski
Sveta Moniko,
Sveta Elizabeto Ugarska,
Svi sveci i svetice Božje

Milostiv budi,*oslobodi nas, Gospodine,*
Od svakoga zla,
Od svakoga grijeha,
Od zasjeda vražjih,
Od srdžbe, mržnje i svake zle volje,
Od smrti vječne,
Po utjelovljenju svojem,
Po rođenju svojem,
Po krštenju i svetom postu svojem,
Po križu i mucij svojoj,
Po smrti i ukopu svojem,
Po uskrsnuću svojem
Po čudesnom Uzašašću svojem,
Po poslanju Duha Svetoga,
Po slavljenom dolasku tvojem,

Da nam oprostiš,*tebe molimo, usliši nas!*
Da se dostojiš na pravu nas pokoru privesti,
Da se dostojiš nas same u svojoj svetoj službi ohrabriti i očuvati,
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima nagradiš,

Da se dostojiš plodove zemlji dati i očuvati,
Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i očuvati,
Da se dostojiš poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri sačuvati,
Da se dostojiš svima, koji u Krista vjeruju, jedinstvo udijeliti,
Da se dostojiš sve ljude k svjetlu Evandjelja privesti,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se Gospodine!

Pomolimo se. Bože, utočište i snago naša, prikloni se pobožnim molitvama svoje Crkve i daj da ono što s vjerom molimo, stvarno postignemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

3. Praktične upute kako koristiti molitve svecima iz ove knjižice

U jednom priručniku nije moguće sabrati molitve i pobožnosti svim svecima zato smo nužno morali napraviti jedan izbor. Kriteriji odabira svetaca u knjižici su njihov utjecaj i značenje za cijelu Crkvu i raširenost pobožnosti dotičnom svecu u našem narodu. U priručnik smo uvrstili svece blaženike i Božje sluge iz hrvatskog naroda.

Za svakog pojedinog sveca donosimo kratki prikaz života i molitvu. Svecima se možemo moliti tako da ih jednostavno zazivamo kratkim zazivima bez ikakvog obrasca ili da molimo litanije svih svetih, a možemo se poslužiti i molitvom koju donosimo za svakog sveca. Izričući našu nakanu možemo je moliti kao jedan zaziv ili kao devetnicu. U ovom drugom slučaju treba kroz devet dana moliti istu molitvu. Ukoliko netko obavlja devetnicu pojedinom svecu na neku nakanu preporučamo da se, po mogućnosti tijekom devetnice ispovijedi i pričesti.

SIJEČANJ

2. siječnja: sv. Bazilije veliki i sv. Grgur nazijanski biskupi i crkveni naučitelji

Bazilije Veliki rodio se u Cezareji oko 330. g. Studirao je najprije u Carigradu, a zatim u Ateni sa Grgurom Nazijanskim, čiji spomendan danas zajednički Crkva slavi, kao što su za života bili nerazdvojni. Sam sv. Grgur o njihovu prijateljstvu reče: «Činilo se da je u nama jedna duša u dva tijela».

Sv. Grgur je rođen 330. godine u Maloj Aziji. Morali su napustiti samoću i preuzeti biskupske stolice u Cezareji i Carigradu. Žestoko su se borili protiv krivovjercа arijevacа koji su negirali Kristovo božanstvo. Grgur je zbog zavisti kolega i optužbi da se sam nametnuo na biskupsku stolicu morao poći i preuzeti malu biskupiju u Nazijanu gdje je imao više vremena za molitvu, razmišljanje i pisanje. Umro je 25. siječnja 389. ili 390. godine, a ostalo nam je 500 pisama i 240 poslanica. Zbog vrsnoće nauke i rječitosti prozvan je bogoslovcem.

Sveti Bazilije Veliki otac je utemeljitelj redovničkog života na Istoku. Njegova pravila o redovničkom životu preuzimaju kasnije svi veliki utemeljitelji redova. Još i danas su raširene mnoge monaške zajednice koje potječu sa Istoka. Uvelike je pomagao siromahe. Sv. Bazilije spada u četiri najveća istočna oca. Svojim znanjem uspio je pobijediti podjele i krivovjerja koja su nastale u nauku o božanstvu Duha Svetoga, čvrsto je stajao uz nauku da su Božanska narav Oca i Sina neodjeljive te usko povezane s Duhom Svetim. Sv. Bazilije je umro 1. siječnja 379. godine.

Molitva: *Bože ti si prosvijetlio svoju Crkvu primjerom i naukom sv. Bazilija i sv. Grgura. Daj nam u poniznosti tražiti tvoju istinu i ljubavlju za nju svjedočiti! Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

15. siječnja: sv. Anastazija (Stošija)

Mučenica iz 304. g. u Sirmiju (Srijemska Mitrovica) u vrijeme cara Dioklecijana. Sv. Donat g. 810. donosi njezine moći iz Carigrada u Zadar, a g. 1976. dio je darovan Srijemskoj Mitrovici. Mole joj se protiv glavobolje i grudnih bolesti. Zaštitnica zadarske nadbiskupije.

Molitva: *Bože, svetoj Anastaziji si dao milost da u mučenju pobijedi, jer se tvojim darom snaga milosti u slabosti usavršuje. Daj da nam ona izmoli pobjedu u svim našim bojevima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

Sv. Pavao, pustinjač

Rodio se u Egiptu 228. godine u bogatoj obitelji i odgajan je u kršćanskom duhu. Rano je izgubio roditelje, te mu je ostalo veliko imanje. Po smrti roditelja dio imanja je prodao i novac podijelio siromasima. Bojeći se da bi zbog vlastite slabosti u vrijeme progonstva cara Decija mogao otpasti od vjere sakrio se. Muž njegove sestre iz pohlepe za njegovim imanjem ga je prijavio progoniteljima. Pavao je to saznao od svoje sestre te je sve ostavio i otišao u pustinju.

Našao je neku spilju sa izvorom vode, a na rubu je bila i palma. Sv. Pavao je sebi od palminih grana napravio ogrtač. Prema tradiciji koju donosi sv. Jeronim jedan gavran mu je svaki dan donosio kruha. Tako je Pavao u molitvi i pokori proživio 90. godina bez kontakta sa svijetom.

Malo prije njegove smrti pohodio ga je drugi veliki pustinjač sv. Antun kojem je Bog u snu objavio da se dalje u pustinji od njega nalazi još savršeniji pustinjač. Sv. Jeronim opisuje susret dvaju pustinjaka sv. Antuna koji je tada imao 90 godina i sv. Pavla koji je tada imao 114. godina. Pri razgovoru pustinjaka doletio je gavran noseći kruh. Nakon nekoliko dana druženja sv. Antun se vratio u svoje sklonište. Sv. Antun je još jedanput išao kod sv. Pavla ali ga je našao mrtvoga. Prema pobožnoj tradiciji dva lava su mu pomogla da pokopa sveca.

U kasnijim vremenima je pronađen grob sv. Pavla, tijelo mu je bio premješteni prvo u Konstantinopol, zatim u Veneciju da bi ga ugarski kralj Ludovik 1381. g. prenio u Budim u kloštar redovnika pavlinskih pustinjaka. Sv. Pavao se u Crkvi časti kao prvi pustinjač i začetnik redovnika pustinjaka.

Molitva: *Bože, sv. Pavao je ustrajno hodio stopama siromašnog i poniznog Krista. Molimo te da po njegovu zagovoru i mi vjerno izvršujemo svoj životni poziv i postignemo savršenstvo koje si nam pokazao u svome Sinu Isusu Kristu koji s tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

17. siječnja: sv. Antun Pustinjač

Otac monaštva rođen u Egiptu oko 250. godine. Kao mladić nakon smrti roditelja prodao je sve imanje, novac podijelio siromasima i otišao u pustinju gdje je molio i postio. Vodila ga je želja za samoćom i molitvom. Prošao je teške kušnje i napasti u brdima blizu Crvenog Mora. K njemu su dolazili mnogi ljudi tražeći duhovne savjete. Imao je mnogo učenika, te je utemeljio zajednicu kojoj je bio učitelj i duhovni vođa zato ga smatraju osnivačem redovništva. Za Crkvu je radio podržavajući kršćane koje je car Dioklecijan progonio.

Pomagao je sv. Atanzija u borbi protiv krivovjerja arijanaca. Sam sv. Atanazije je napisao njegov životopis u kome tvrdi da je sv. Antun proveo sve vrijeme u pustinji moleći i posteći o kruhu i vodi. Umro je 356. godine, a od učenika je bio zatražio da čuvaju tajnu o mjestu njegova groba. Grob mu je pronađen 561. g. i na tom mjestu su se po njegovu zagovoru dogodila brojna čudesa. Zaštitnik je domaćih životinja. Mole mu se protiv zaraznih bolesti i upala.

***Molitva:** Bože, ti si dao svetom Antunu opatu da ti služi osobitim životom u pustinji. Udijeli nam, po njegovu zagovoru, da se odričemo sami sebe i tebe sveudilj i nad sve ljubimo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

20. siječnja: sv. Fabijan i Sebastijan

Sveti Fabijan je 236. godine postao papa nakon smrti pape Anteriusa. Prema tradiciji koja je ostala oslikana i u katakombama na via Appi prigodom sprovoda pape Anteriusa jedan golub je neprekidno lebdio nad glavom Fabiana koji je bio običan vjernik laik. Izbornici novog pape su to shvatili kao znak s neba. Sv. Fabijan je prvi laik u crkvi koji je izbran za papu, a prije prihvaćanja papinske službe bio je zaređen za svećenika i posvećen za biskupa. Veliku je ljubav pokazivao prema siromasima, a naročito je vodio računa da imena onih koji su krvlju posvjedočili ime Kristovo ostanu zapisana i zapamćena. Za vrijeme Decijeve progonstva papa Fabijan je poginuo mučeničkom smrću (250. god.) i pokopan u Kalistovim Katakombama. Jedan dio njegovih relikvija je kasnije bio prenesen u crkvu sv. Sebastijana i zato ih se u liturgiji svetih uvijek zajedno spominju, iako su u različitoj vrijeme pretrpjeli mučeništvo.

Sv. Sebastijan se rodio u kršćanskoj obitelji u Milanu i bio je odgajan pravom kršćanskom duhu. Opredijelio se za vojničko zvanje i ubrzo je napredovao u karijeri. Tako da je sv. Sebastijan postao zapovjednik carske tjelesne straže. Kad je 283.g. počelo progonstvo sv. Sebastijan u toj službi mogao pomagati subraći kršćanima, koja bi se našla u nevolji, osuđenoj na mučeništvo. Slobodne kršćane je opominjao o pogibelji, a zatočene je pohađao i hrabrio da ne otpadnu od vjere. On sam bi u vjeri poučavao same zatvorenike kao i svoje vojnike. Biva otkriven i priveden pred cara Dioklecijana (284.-305.), s kojim bijaše povezan dugogodišnjim prijateljstvom. Kako ostade odlučan u obrani svoje vjere, Sebastijana osude na smrt mučeništvom, tako da su ga drugi vojnici gađali strelicama. Ostavili su ga polu mrtva a spasiše ga neki kršćani. Kad se oporavio ponovno je stupio pred cara ukorio ga zbog ubojstva kršćana braneći vjeru. Car se još više razljutio i naredio da ga batinama ubiju a njegovo tijelo bace u poznatu kloaku (rimska kanalizacija). Tako je sv. Sebastijan dva puta pretrpio mučeništvo. Pronađe ga Irene, rimska patrona, poslije je i ona postala svetom: ukopa ga u katakombama sv. Kalista u čijoj se blizini danas uzdiže crkva njemu posvećena.

***Molitva:** Gospodine daj nam duha hrabrosti da se poučeni primjerom svetih mučenika Fabijana i Sebastijana većma pokoravamo tebi nego ljudima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

21. siječnja: sv. Agneza, djevica i mučenica

Sv. Agneza se rodila u Rimu od kršćanskih roditelja plemenitog porijekla. Živjela je za vladavine cara Dioklecijana (284.-305.), krvoločnog progonitelja kršćana. Čim je spoznala vrijednost djevičanstva u mladenačkoj dobi odmah ga je posvetila Bogu. Stasala je u lijepu djevojku Agneza je sa 13 god. odbila ženidbenu ponudu sina rimskog prefekta. Mladić bijaše odbijen takvom odlučnošću, te prijavi Agnezu kao kršćanku nadajući se da će pred strahom od progonstava pristati na udaju za njega. No Agneza odbi onoga koji je s takovom

brutalnošću i podlošću htio prisiliti da žrtvuje sebe božici Vesti. Prijetili su joj da će od nje učiniti prostitutku, dajući je u javnu kuću, ali svetica im odgovori da je posvećena Bogu te da će sam Bog braniti njeno djevičanstvo. Prihvatila je smrt hrabro i neustrašivo, odrubiše joj glavu. Kostantina, kći cara Kostantina, posveti joj u IV st. baziliku na cesti Nomentana.

***Molitva:** Svemogući vječni Bože, ti u svijetu odabireš nejake da postide jake. Udijeli nam da nasljeđujemo postojanu vjeru sv. Agneze mučenice i tako postignemo vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

22. siječnja: sv. Vinko, đakon i mučenik

Sv. Vinko se rodio u španjolskom mjestu Hueska u plemenitoj kršćanskoj uglednoj rimskoj obitelji. Njegov djed je bio rimski konzul. Vinka je odgojio i poučavao biskup Saragoze Valerije, te ga zaredio za đakona. Podnio je mučeništvo 304. god. u Valenci (u Španjolskoj). Njegove muke su bile jako teške jer je upravitelj Dacijan smatrao da ako nagovori Vinka na otpad od vjere da će ga slijediti i drugi kršćani. Mučili su ga u više navrata zatim bacili u tamnu ćeliju. Tijelo mu bijaše užasno iznakaženo opekotinama, a prsa razderana gdje preminu pjevajući slavu Bogu pred mnoštvom anđela. Njegovo tijelo bi bačeno u more vezano kamenom, no teški kamen plivaše po moru. Tako je njegovo mučeništvo kršćane ohrabrilo a mnoge pogane potaklo na vjeru. Kao zaštitnika slave ga mornari, a posebno vinogradari.

***Molitva:** Svemogući vječni Bože, prožmi nas svojim Duhom i onom snažnom ljubavlji po kojoj je sveti mučenik Vinko nadvladao sve tjelesne muke. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

24. siječnja: sv. Franjo Saleški

Rođen je u dvorcu Salez 21. 8. 1576. g., u jednoj plemićkoj obitelji, kao najstarije od 13-tero djece grofa od Savoje koja bijaše duboko pobožna i vjerna Katoličkoj Crkvi. Majka koja ga je nježno ljubila i bila duboko pobožna prilikom njegova odlaska na studije mu reče: «Radije bih te vidjela mrtvoga nego da okaljaš smrtnim grijehom čistoću svoje duše». U svojoj dvadesetoj godini zapao je u duhovnu krizu, pao u skrupule i borio se sa mišlju da je predodređen za propast te da su mu uzaludni svi naponi. Za vrijeme jedne molitve pred Marijin kipom bio je oslobođen svih sumnji i od tada do kraja života gorljivo je štovao Majku Božju.

Diplomirao je pravo i vrlo mlad prihvati svećenički život. Apostolsko djelovanje započinje odmah i to vrlo teškom misijom; propovijeda katoličku vjeru u uznemirenoj Ženevi. Na neobičan način propovijedanja za ono vrijeme: dijelio je svoje poruke preko letaka koje je pričvršćivao na zidove ili stavljao ispod vrata ženevskih građana. Zato je sv. Franjo Saleški postao zaštitnik novinara i sredstava za javno komuniciranje. Imenovan je biskupom Ženeve sa sjedištem u Annecy 1603. g.; napisao je mnoge knjige duhovnog sadržaja, među kojima je svakako najpoznatija *Filoteja ili uvod u pobožni život* koja je postala jedan od klasika katoličke literature. Mnogo je radio za katoličku obnovu u svojoj zemlji i svima je bio uzor. Osnovao je red *Pohoda Marijina*. Umro je 1622. Proglašen je naučiteljem Crkve.

***Molitva:** Bože, htio si da sv. biskup Franjo Saleški postane svima sve za spasenje duša. Daj da po njegovu primjeru i mi svojoj braći uvijek služimo u krotkosti i ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).*

28. siječnja: sv. Toma Akvinski

Toma Akvinski rodio se u Roccasecca u dvorcu Aquino, blizu Frozinona, u Italiji oko 1225. g., bio je plemićkog podrijetla. Odgajan je u samostanu Montecassinu kod Benediktinaca. Za vrijeme studija filozofije u Napulju obuče odijelo otaca Dominikanaca 1243. g., iako se obitelj jako opirala toj njegovoj odluci. Završivši je studije u Kelnu, pod vodstvom glasovitog učitelja sv. Alberta Velikog. Ubrzo je postao profesor teologije u Parizu i u Viterbu. Napisao je mnoge učene spise, a bio je veoma izobražen u filozofiji i teologiji. U tom periodu produbivši Aristotelovu nauku, počeo je pisati svoje najpoznatije djelo, *Summa theologica*, u kojem je razjasnio takvom jasnoćom, jednostavnošću i sigurnošću temeljna pitanja odnosa vjere i razuma, odnosa između opipljive realnosti i uma, između tijela i duše kao i problem postojanja Boga. Zahvaljujući svojoj genijalnosti postao je Crkveni naučitelj. Umro je 1274. g. u samostanu Fossalta. Sv. Toma Akvinski je jedan od najvećih genija iz cjelokupne crkvene povijesti.

Molitva: Bože, ti si sv. Tomi dao da se istakne u stjecanju svetosti i proučavanju svete nauke. Udijeli nam da shvatimo tvoju poruku i da te nasljedujemo po uzoru sv. Tome. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).

31. siječnja: sv. Ivan Bosco

Rodio se u Castelnuove kod Astija 1815. g., u vrlo siromašnoj seljačkoj obitelji. U njegovoj ranoj dobi umire mu otac. Još kao dječak pokazivao je vanredne talente i sposobnosti, bio je iznimno pobožna i uvijek vedra srca i duha. Cijeli život je gajio posebnu pobožnost prema Mariji i Euharistiji. Pomagao je raznim zanatlijama i tako naučio mnoge zanate. Sa svojih 20 godina ulazi u sjemenište 1835. g. te postaje svećenikom 1841. g. Od tada se brine isključivo za mlade, siromahe, odbačene i za one koji su u ambijentu, kao što je bio Torino (grad industrijalizacije), bili isključeni iz društva i prepušteni sebi. Utemeljio je 1844. g. prvi oratorij, zatim školu za naučnike, srednju školu, smještaj za odmarališta, profesionalne tečajeve. Na taj je način htio pomoći onoj mladeži, koja se našla na rubu ljudskog društva iz bilo kojeg razloga. Bijahu odbačeni od njihovih obitelji, uličari, zatvoreni ili su imali tešku prošlost. Svima njim je pomagao. Utemeljio je družbu salezijanaca i Kćeri Marije pomoćnice. Utemeljitelj salezijanaca i suutemeljitelj Sestara Marije Pomoćnice, zaštitnik odgojitelja. Svećenik i otac zapuštene mladeži umro je 31. 1. 1888.

Molitva: Bože, ti si potaknuo svetog svećenika Ivana Boska da mladeži bude otac i učitelj. Nadahni i nas ljubavlju kakvu je on posjedovao da tražimo duše i tebi jedinom služimo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

VELJAČA

3. veljače: sv. Blaž (Vlaho)

Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji, bio je jedan od brojnih mučenika iz prvih stoljeća kršćanstva. Već od ranog djetinjstva i mladosti opredijelio se za Krista napustivši radosti i užitke ovog svijeta. Vršio je službu liječnika radosno pomažući siromasima. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već je još više kao kršćanin u njima gledao i susretao samoga Krista. Bio je biskup u vrijeme cara Licinija koji je progonio kršćane. Blaž je bodrio svoje vjernike da ustraju u vjeri. Sklonio se pred neprijateljima, ali ipak je uhićen i podnio je sve muke. Krvnik mu je 316. g. odrubio glavu. U Dubrovnik je donesena ta glava 972. g. kada ga grad

izabra za svoga zaštitnika, tako već 1000. g. stoji pod njegovom zaštitom. Svake godine na njegov blagdan po svim crkvama dijeli se blagoslov grla, a po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika. Ovaj se blagoslov temelji na prastarjoj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost. Zaštitnik od bolesti grla i osobiti zaštitnik dubrovačke biskupije.

Danas se u mnogim mjestima obavlja grličanje (blagoslovljenim i neupaljenim svijećama), uz riječi: *Zagovorom sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i svakoga drugog zla. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.*

Molitva: *Gospodine, ujedinjeni sa svetim Blažom mučenikom usrdno te molimo: udijeli nam miran život na zemlji i pomoć da postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

10. veljače: bl. Alojzije Stepinac

Blaženi Alojzije Stepinac rođen je 8.V.1898. u Brezariću (Krašić) u uzornoj kršćanskoj obitelji. Još od svoje mladosti gajio je veliku pobožnost prema Majci Božjoj i euharistijskom Isusu. Nakon mladenačkih promišljanja odlučuje se za duhovni poziv i stupa u sjemenište. Zaređen je za svećenika u Rimu 26.X.1930. Za nadbiskupa koadjutora s pravom nasljedstva posvećen je 24.VI. 1934. Nakon smrti mons. A. Bauera 7.XII. 1937. postao je nadbiskupom zagrebačkim. Bio je uzoran pastir Božjeg naroda te neustrašiv zastupnik Božjih i ljudskih prava.

Kad su komunisti u Jugoslaviji 1945. preuzeli vlast, otpočeli su progoniti Katoličku crkvu. Od mons. Stepinca se tražilo osnivanje »narodne Crkve« odvojene od Rima. On je to odbio i montiran mu je politički proces na kojem je osuđen na 16 godina strogog zatvora s prisilnim radom. Vodio je crkvu u Hrvata u najtežim vremenima drugog svjetskog rata i poraća. Pio XII. ga je, nagrađujući njegove vrline i zasluge, 12.1.1953. imenovao kardinalom. Umro je na glasu svetosti i mučeništva u Krašiću, 10.11.1960. Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim, na Mariji Bistrici, 3.X.1998.

Molitva: *Gospodine, Bože naš, Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremnost trpjeti za njega sve do mučeničke smrti. Pomozi nam slijediti njegov primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služiti Crkvi kako joj je on služio sve do darivanja vlastitog života za nju. Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi neka nas učvrste u borbama života na putu vječnog spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. . (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. veljače: sv. Gema Galgani

Rodila se 1878. g. u Camigliaiu (Lucca) u Italiji. Bila je kći ljekarnika. Vrlo brzo ostade siročić, te se morala brinuti o sedmero male braće. Već je od djetinjstva imala viđenja Isusa, B. D. Marije i svog anđela čuvara. No imala je isto tako strašne borbe sa Sotonom, koji joj je dolazio u najrazličitijim oblicima samo da bi je napastovao. Na tom duhovnom putu slijedio ju je njezin duhovni otac i sestre pasionistice, a 1899. g. dobila je stigme. Svaka stigma se od četvrtka na petak otvarala i krvarila, dok bi Gema padala u ekstaze. Umrula je 1903. g., u dvadeset petoj godini života, od teške bolesti kostiju. Ostatak će zabilježena kao jedan od najvećih mističarki u povijesti Katoličke Crkve. Vjernici je posebno zazivaju u trenucima đavolskih napasti.

Molitva: *Bože, ti po svojoj riječi, boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. djevice Geme daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. veljače: sv. Valentin

Crkva slavi dva sveca toga imena. Oba su rimski mučenici; podnesoše mučeništvo 268. g. za vladavine cara Klaudija Gotskog (268.-270.); obojici su odsjekli glave. Prvi Valentin je bio rimski svećenik. Tradicija govori o velikim krepostima sveca kojega su svi poštovali. Čak je i pred carem Kaudijem govorio u obranu kršćanske vjere i učenja. Car ga je predao rimskom časniku Asteriju na čuvanje. Ovaj mu je kazao da ako je Krist uistinu Bog i ako je istinita kršćanska vjera neka on u ima svoje vjere ozdravi njegovu kćer koja je bila oslijepila. Na to sv. Valentin položi ruke na djevojčicu a ona progleda. Poslije tog čuda Asterije i cijela njegova obitelj su postali kršćani. Kad je car saznao za to dao je 269. g. pogubiti Valentina, Asterija i njegovu obitelj.

Drugi Valentin kojeg se crkva spominje danas je bio biskup u Terniju u Italiji. On je po Božjoj milosti jednom teškom bolesniku povratio zdravlje. Za to je saznao grčki filozof Kraton koji je živio u Rimu i imao teško bolesnog sina. Potražio je sveca i tražio od njega da mu izliječi sina. Na to mu je Valentin odgovorio da je to moguće samo ako on ima vjere u Isusa Krista, te mu je navijestio Evanđelje. Kraton se dao krstiti, i tada se Valentin pomolio za dječaka a ovaj je ozdravio. Mnogi su iz znatiželje dolazili vidjeti dijete, tako i Abundijus, sin gradonačelnika Placida koji se obratio na kršćansku vjeru. To je toliko razljutilo njegova oca da je 280. g. dao biskupu Valentinu odsjeći glavu.

Ništa dakle ne veže ta dva sveca s danom zaljubljenih, kako je to uobičajeno slaviti. Naučitelji ustvrdiše da taj običaj potječe najvjerojatnije iz srednjeg vijeka iz anglosaksonskih krajeva; to je stoga jer oko 13. i 14. počinju prve najave proljeća kada ptice počinju savijati svoja gnijezda.

***Molitva:** Bože, tvojim darom snaga se u slabosti usavršuje, Ti koji si dao sv. Valentinu milost da svjedoči za tebe i pobijedi strahote smrti daj da nam on izmoli pobjedu u našim bojevima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

21. veljače: sv. Petar Damiani, crkveni naučitelj

Rodio se u Ravenni u vrlo siromašnoj obitelji. Zarana je ostao bez roditelja. Otišao je živjeti kod starijeg brata koji s njim nije dobro postupao. Usprkos toga dječak je ostao dobar i pobožan. Jednom zgodom je pronašao veću svotu novca i kako nije mogao pronaći vlasnika dao je sav novac za služenje misa za pokojne. Petar je tada otišao najstarijem bratu Damjanu koji ga je dobro odgojio i školovao, čije ime poslije uzima u znak zahvalnosti. Završio je studije kanonskoga prava s odličnim uspjehom; počeo je predavati u Parmi a zatim u Ravenni, te je vršio odvjetničku službu. U tridesetoj godini života upoznao je sv. Romualda pustinjaka, te je napustio svjetovni život te se povukao u samostan gdje ubrzo postaje prior.

Ubrzo je došao na glas svetosti i zbog pokorničkog života i dubokog poznavanja Biblije, papa Leon IX. imenovao ga je kardinalom kurije; a papa, Stjepan IX. imenova ga kardinalom-biskupom grada Hostije. Bio je poslan u Milano kao papinski izaslanik, kada je Crkva upala u simonizam. Pred starost moli papu da ga oslobodi kardinalske službe i dopusti mu da se vrati u svoju pustinjačku zajednicu. U svojim mnogobrojnim djelima vrlo je hrabro osudio moralni pad tadašnjih redovničkih zajednica.

***Molitva:** Bože, daj da nasljedujemo nauk i primjer svetog biskupa Petra, da nam ništa ne bude preče od Krista, da uvijek vjerno služimo u tvojoj Crkvi i postignemo radost vječnog života. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. veljače: sv. Polikarp, mučenik

Neka plemenita gospođa kupila je malog roba po imenu Polikarpa, a rodio se oko 69. g. u bogatoj židovskoj obitelji. On je kao većina Židova nakon što su Rimljani 72. g. zapalili Jeruzalem bio prognan iz Palestine. Dječak se toliko svidio gospođi da ga je usvojila kao sina. Kad se ona na propovijedanje sv. Ivana evanđeliste obratila krstio se i Polikarp. On je postao gorljivi kršćanin te ga je Ivan Apostol imenovao oko 100. g. biskupom Smirne. Tijekom pohoda Rimu, sv. Ignacije Antiohijski, prijatelj sv. Polikarpa, zaustavio se u Smirni da ga pozdravi. O tome je iz Troade napisao pismo zahvale za gostoprimstvo.

Oko 154. g. Polikarp dolazi u Rim na dogovor s papom Anicetom o blagdanu Pashe. Tu ga uhitiše, zatvoriše i ubiše u 86. god. života. Događaj je vjerno opisao jedan od očevidaca godine 155. Kad su ga stavili na lomaču, vatreni plamenovi čudesno se udaljavahu od njega. Zato ga ubiše nožem, a onda spališe.

***Molitva:** Bože, sv. si biskupa Polikarpa pribrojio svojim mučenicima. Po njegovu zagovoru daj nam udjela u čaši Kristove muke, da uskrsnemo na vječni život. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

OŽUJAK

7. ožujka: sv. Perpetua i Felicita

Felicita je bila mlada ropkinja Vibije Perpetue, kćeri bogatog aristokrata iz Kartage. Njih dvije se ubrajaju među najveće svete u povijesti Crkve. U vrijeme cara Septimija bile su zatvorene jer se nisu htjele odreći kršćanske vjere. Perpetua je bila 22-godišnja udovica, mati jednog mladog sina, a njena sluškinja Felicita je bila u drugom stanju. Vlastiti otac sv. Perpetue ju je nagovarao da se odrekne vjere govoreći da ima obaveze prema svom sinu, no ona je ustrajala u vjeri predajući dijete u ruke Božje Providnosti. Felicita je u zatvoru rodila djevojčicu, a čuvari su se rugali njenim porođajnim mukama riječima: «Ako sada toliko vičeš što će tek biti kad budeš bačna pred divlje zvijeri»? Svetica im je mudro odgovorila: «Sada trpim sama, a tada će Krist biti samnom, On će trpjeti za mene, jer ću ja trpjeti za njega».

Zajedno s dvjema mučenicama bile su zatvorene još četiri osobe: dvoje slobodnjaka (Saturnino i Skundolo) te jedna ropkinja (Revokata) i jedan katehist (Saturno). Rano ujutro 7. ožujka 203. g. podnesoše mučeništvo. Šestero kršćana uvedeni su u kartašku arenu, vezani za žičanu ogradu, dok je publika sva ushićena nestrpljivo iščekivala najdraži spektakl toga vremena. Feliciti i Perpetui odsjekoše glave nakon što su bile izbodene rogovima mladog bika.

***Molitva:** Bože, ti si svojom ljubavlju ojačao svete mučenice Perpetu i Felicitu te su odoljele progoniteljima i pobijedile smrtnu patnju. Molimo te da po njihovu zagovoru i mi trajno rastemo u tvojoj ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

8. ožujka: sv. Ivan od Boga

Život sv. Ivana pod Boga (Ciudad) bijaše pun bogat događajima. Rođen je 1495. g. u Evori, u Portugalu. Kad je imao osam godina ostavio je obitelj da bi se uputio u Španjolsku. Tamo je služio kao pastir, a zatim kao vojnik plaćenik u carskoj vojsci. Tu je ostao nekoliko godina. Vrativši se u domovinu, opet krene na put, ali sada u Afriku. Ponovno se vraća u Portugal gdje 20. siječnja 1527. g. sluša propovijedi sv. Ivana Avilskog, te se, potaknut njima posveti Bogu. Njegovo obraćenje bilo je tako iznenađujuće i spektakularno da su ga odveli u

ludnicu i tamo ga zatvorili. Tu su se prema njemu odnosili vrlo okrutno. To iskustvo ga je posve izmijenilo: otpušten iz ludnice, posveti sav svoj život pomaganju bolesnika. Osnovao je red Milosrdne braće za dvorbu bolesnika. Umro je u Granadi 1550. g.

***Molitva:** Bože, ti si sv. Ivanu dao duh milosrđa. Daj da i mi vršimo djela ljubavi i pridružimo se tvojim izabranicima u nebeskom kraljevstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

9. ožujka: sv. Franciska Rimska

Rođena je 1384. g. u Rimu. U bogatoj plemićkoj obitelji. Franciska de Buscis već u svojoj dvanaestoj godini bijaše obećana kao vjerenica i buduća žena Lorenzu de Ponzianiju, bogatom uzgajivaču stoke. Iako se već zavjetovala Bogu, mlada se Franciska nije znala oprijeti neželjenom braku. Pokorila se očevoj volji. Bila je dobra supruga i nježna majka. Rodila je 6-tero djece. Troje njih je umrlo u dječjačkoj dobi, a dvoje od kuge koja je harala Rimom. Sve vrijeme je osjećala duboku želju da prakticira kršćansku ljubav, te da se posveti službi blišnjega. Jednom zgodom je dala svu pšenicu siromasima, ali na čudesan način sutradan muž i sin su pronašli u kući 40 vreća pšenice. Prilikom jedne ulične bitke muž joj je bio smrtno ranjen, ali zahvaljujući molitvama i njezi sv. Franciske ozdravio je. Godine 1425. s nekolicinom rimskih žena, s kojima je pohađala bolesne i pomagala im utemeljiti red Olivetanskih oblata Svete Marije Nove, u koji je i sama ušla nakon suprugove smrti. Dobije tako nadimak Rimska, da se naznači koliko je dobra činila u svom gradu. Umrula je 1440. g.

***Molitva:** Bože, ti si nam u sv. Franciski dao rijedak primjer bračnog i samostanskog života. Daj da ti ustrajno služimo te u svim prilikama života umijemo otkriti tebe i za tobom ići. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

19. ožujka: sv. Josip

Medu svetima, uz Bl. Djevicu Mariju najčasnije mjesto zauzima sv. Josip. Bog mu je povjerio brigu i skrb oko sv. Obitelji. Sv. Josip nam je uzor kako možemo, vršeci vjerno Božji zakon i svoju dužnost, ugoditi Isusu i Mariji. Duhovni je otac, zaštitnik i pokrovitelj cijele Crkve. Svima nam je zagovornik kod Marije i Isusa. Uzor je i zaštitnik radnika, pomoćnik u obiteljskim potrebama, čuvar djevičanskih duša, zagovornik u smrtnom času. Odredbom Hrvatskog sabora 9. i 10. lipnja 1687. g. sv. Josip zaštitnik je hrvatskog naroda i domovine. Pod posebnom je zaštitom sv. Josipa sarajevska nadbiskupija i mostarsko-duvanjska biskupija.

***Molitva:** K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. Pošto smo tvoju presvetu Zaručnicu za pomoć zamolili, molimo pouzdano i za tvoju pomoć. Za ljubav, koja te je s neoskvrnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala, a i za očinsku ljubav, kojom si grlio Dijete Isusa: smjerno te molimo da baštinu, koju je Isus Krist svojom Krvlju otkupio, milostivo pogledaš te našoj nevolji svojom moći u pomoć pritečeš. O brižni čuvaru božanske Obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj, predragi Oče, da nas okuže zabluda i pokvarenost.*

Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki Zaštitnice, u borbi s vlašću tmine. Pa kao što si nekad izbavio Dijete Isusa iz najveće pogibli života, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinog trajno uzmi pod svoje okrilje, da uzmogremo po tvojem izgledu i s tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuli u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen. (Papa Lav XIII)

Sv. Josipu za čistoću

Djevičanskih duša čuvaru i Oče, sveti Josipe tvojoj su vjernoj brizi bili povjereni sama nevinost, Isus Krist, i Djevica djevica, Marija radi toga dvostrukoga predragog zaloga - Isusa i Marije - molim te i zaklinjem da me očuvaš od svake nečistoće i dadeš mi da neokaljane duše, čista srca i čista tijela uvijek čisto služim Isusu i Mariji. Amen.

Devetnica (kroz 9 dana mole se svi slijedeći zazivi i litanije sv. Josipu)

1. Prečisti zaručnice Majke Sina Božjega, sveti Josipe, za čvrstu i živu vjeru, kojom si čitav život Bogu služio, molimo te, izmoli nam milost, da u svim životnim nedaćama ostanemo vjerni Bogu i njegovu svetom zakonu. *Očenaš, Zdravomarijo i Slava Ocu.*
2. Brižni hranitelju Sina Božjega, sveti Josipe, zbog anđeoske nevinosti i čistoće, kojom si toliko Bogu omilio, molimo te, isprosi nam milost, da i mi sve do smrti Isusu i Mariji čista srca služimo. *Oče naš...*
3. Dragi sveti Josipe, za onu žarku ljubav, kojom si, poslije Marije, svoje bezgrešne zaručnice, najviše Isusa ljubio, zagovaraj i nas kod Gospodina da raspali naša hladna srca žarom svoje ljubavi, pa da i mi, poput tebe, Isusa i Mariju nadasve ljubimo. - *Oče naš...*
4. Slavni sveti Josipe, za onu neiskazanu sreću, koju si imao, kad si svoju presvetu dušu ispustio u naručju Isusa i Marije, isprosi i nama milost da u času svoje smrti u nazočnosti Isusa i Marije i u tvom svetom naručju, možemo reći: Isuse, Marijo, Josipe, u vaše ruke predajem svoju dušu! - *Oče naš...*
5. Moćni zaštitnice, sveti Josipe, koji si za zemaljskog života bio postavljen gospodarom Božjega doma i poglavarom svega Božjeg imanja, radi one moći i slave, koju sada uživaš u nebu, molimo te da nas zagovaraš kod Gospodina, da milostivo pogleda na sve naše duševne i tjelesne potrebe i dade nam na zemlji sveto živjeti i poslije smrti u nebu vječno blaženstvo zadobiti. - *Oče naš...*

Moli za nas, blaženi Josipe. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Pomolimo se. Bože, ti si odgovornosti svetog Josipa povjerio svoga Sina Isusa i njegovu Majku Mariju. Udijeli svojoj Crkvi da, po njegovu zagovoru, otajstvo spasenja vjerno čuva i vrši sve do dana potpunog ostvarenja. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Litanije sv. Josipa

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.

Kriste, usliši nas

Oče, nebeski Bože,*smiluj nam se!*

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše, Sveti Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo,*moli za nosi!*

Sveti Josipe,

Slavni porode Davidov,

Svjetlosti patrijarha,

Zaručnice Bogorodice,

Stidljivi čuvaru Djevice,

Hranitelju Sina Božjega,

Brižni branitelju Kristov,

Glavaru slavne Obitelji,
 Josipe pravedni,
 Josipe prečisti,
 Josipe premudri,
 Josipe jaki,
 Josipe pokorni,
 Josipe vjerni,
 Ogledalo strpljivosti,
 Ljubitelju siromaštva
 Uzore radnika,
 Uresu domaćeg života,
 Čuvaru djevica,
 Potporo obitelji,
 Utjeho bijednih,
 Ufanje bolesnih,
 Zaštitniče umirućih,
 Strahu zlih duhova,
 Pokrovitelju svete Crkve,
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, *oprosti nam, Gospodine!*
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, *usliši nas, Gospodine!*
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, *smiluj nam se Gospodine!*

R. Postavio si ga gospodarom doma svojega. O. I poglavarom svega imanja svojega. Pomolimo se. Bože, ti si se neiskazanom providnosti dostojao izabrati blaženoga Josipa za zaručnika presvetoj Majci svojoj: daj, molimo, da koga kao pokrovitelja častimo na zemlji, zaslužimo imati zagovornikom na nebu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

TRAVANJ

2. travnja: sluga Božji Papa Ivan Pavao II.

Ivan Pavao II. 264. je papa, odnosno 263. Petrov nasljednik. Karol Jozef Wojtyła, izabran za Papu 16. listopada 1978., rođen je u Wadowicama, gradu 50-ak kilometara udaljenom od Krakowa, 18. svibnja 1920. Bio je drugo od dvoje djece Karola Wojtyły i Emilie Kaczorovske, koja je umrla 1929. Njegov stariji brat Edmund, liječnik, umro je 1932., a otac, niži vojni časnik, 1941.

Nakon završetka studija na višoj školi "Marcin Wadowita" u Wadowicama g. 1938. upisuje se na sveučilište Jagiellonian u Krakowu. Kada su nacisti zatvorili sveučilište g. 1939. mladi je Karol (od 1940. do 1944.) radio u kamenolomu, a potom u kemijskoj tvornici "Solvay" kako bi mogao zaraditi za život te izbjegao deportaciju u Njemačku.

Osjetivši poziv na svećeništvo od 1942. pohađa u tajnosti predavanja na Teološkom fakultetu Sveučilišta Jagiellonian kao bogoslov Krakovske nadbiskupije. Istodobno, jedan je od promicatelja "Rapsodijskog kazališta" koje je također djelovalo u tajnosti. U to vrijeme budući papa je čitao *Raspravu o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji* od sv. Ljudevita Marije Grigniona Montforskoga, knjigu koja će ostaviti odlučujući trag na njegovu duhovnom putu do kraja života, i potpuno se posvetio Isusu po Mariji te će nadahnjujući se na Montfortu za svoje papinsko geslo uzeti *Totus tuus – Sav Tvoj*. To su prve riječi na latinskom kratkog oblika posvete iz Rasprave br. 233: «Sav sam tvoj, i sve moje pripada tebi, moj ljubezni Isuse, po Mariji, tvojoj Presvetoj Majci».

Nakon rata nastavlja studij na krakowskoj bogosloviji, koja je ponovno otvorena, i Teološkom fakultetu Sveučilišta Jagiellonian sve do svoga svećeničkog ređenja u Krakowu 1.

studenoga 1946. Poznavajući Wojtyline iznimne sposobnosti i darovitost tadašnji krakowski nadbiskup kardinal Adam Stefan Sapieha Wojtylu šalje na daljnji studij u Rim, gdje postiže doktorat iz teologije 1948. s tezom o nauku vjere u djelima sv. Ivana od Križa. Godine 1948. vraća se u Poljsku gdje obavlja službu kapelana u Niegowiću, a potom studentskog kapelana u župi Sv. Florijana u Krakowu. Kasnije postaje profesorom iz moralne i etičke teologije na krakowskoj bogosloviji i Teološkom fakultetu u Lublinu.

U 38-oj godini života, 4. srpnja 1958., Wojtyla postaje najmlađi poljski biskup. Za biskupa je zaređen 28. rujna 1958. u katedrali u Krakowu po rukama nadbiskupa Eugeniusza Baziaka. Šest godina kasnije, tijekom održavanja Drugog vatikanskog koncila, 13. siječnja 1964. papa Pavao VI. imenuje ga krakowskim nadbiskupom. Pavao VI. kreira ga i kardinalom 26. lipnja 1967. Kao nadbiskup sudjelovao je na Drugome vatikanskom koncilu (1962. - 1965.) pruživši važni prinos u izradi konstitucije "Gaudium et spes". Kardinal Wojtyla sudjelovao je također na pet skupština Biskupskih sinoda prije svoje papinske službe.

Papa Pavao VI. umire u papinskom ljetnikovcu u Castel Gandolfu 6. kolovoza 1978. Nasljeđuje ga, ali samo na 33 dana, kardinal Albino Luciani koji uzima ime Ivan Pavao I. Ivan Pavao I. umire u noći s 28. na 29. rujna 1978. i već 14. listopada otvara se nova konklava. Dva dana kasnije, 16. listopada, Karol Wojtyla izabran je za Papu. Nakon punih 455 godina izbor je pao na ne-Talijana, prvoga slavenskog papu u povijesti. Karol Wojtyla uzeo je ime dvojice svojih prethodnika - Ivan Pavao II.

Od početka svog pontifikata Ivan Pavao II. bio je na 99 apostolskih putovanja. Treći posjet Hrvatskoj u lipnju bilo je 100. apostolsko putovanje Ivana Pavla II. Među mnogobrojnim glavnim dokumentima posebno mjesto zauzima 14 enciklika, 13 apostolskih pobudnica, 11 apostolskih konstitucija i 41 apostolsko pismo. Tomu treba pribrojiti i Papine knjige "Prijeći prag nade" iz 1994., "Dar i otajstvo: uz pedesetu obljetnicu mog svećeništva" iz 1996. i "Rimski triptih" iz 2003.

Prema podacima Tiskovnog ureda Svete Stolice, do 21. veljače 2002. Papa je u tijeku svoje papinske službe predvodio 131 svečanosti proglašenja blaženim na kojima je proglasio 1.282 blaženika te 43 svečanosti proglašenja svetima proglasivši 456 svetaca. Održao je 8 konzistorija na kojima je imenovao 201 kardinala.

Niti jedan se papa nije susreo s tolikim brojem ljudi: na više od tisuću općih audijencija srijedom sudjelovao je do sada više do 16 milijuna hodočasnika, ne ubrajajući u to posebne audijencije i vjerska slavlja. Samo u tijeku Velikog jubileja 2000. u Rim je hodočastilo više od 8 milijuna hodočasnika. Pored toga Papa se susreo s milijunima ljudi tijekom svojih putovanja diljem cijeloga svijeta. Ukupno, s Papom se u Vatikanu ili na njegovim međunarodnim putovanjima, u kojima je prešao udaljenost koja je gotovo jednaka trostruko udaljenosti između Zemlje i Mjeseca, susrelo više od 300 milijuna ljudi. Brojni su također ljudi iz vlasti koje je Papa primio u audijenciju. Dovoljno je podsjetiti na 38 službenih posjeta i drugih 650 audijencija ili susreta s vođama država kao i 212 audijencija i susreta s premijerima raznih država.

Papa Wojtyla je utemeljio institut "Ivan Pavao II." te institut "Populorum progressio" za domorodačke narode Južne Amerike. Pored toga utemeljio je Papinsku akademiju za život i Papinsku akademiju za društvene znanosti. Ustanovio je Svjetski dan bolesnika (koji se svake godine slavi 11. veljače) te Svjetski dan mladeži.

Vječni Bog pozvao ga je u svoj dom u subotu 2. travnja 2005. u 21,37 sati. Rado podsjećamo i na zadnje riječi velikog pape i osvjedochenog prijatelja hrvatskog naroda koje je kazao najbližim suradnicima neposredno prije smrti: «Radostan sam, radujete se i vi, s radošću se predajem Mariji».

U času smrti Ivana Pavla II, koji je umro u privatnim vatikanskim odajama, uz njega su u duhu i molitvi bili vjernici širom svijeta, osobito stotinu tisuća na Trgu sv. Petra. Papin odlazak intenzivno je posredstvom medija pratio čitav svijet. Na samom obredu ukopa okupljeno mnoštvo vjernika tražeći Papinu kanonizaciju je jednoglasno klicalo: «Svet

odmah». Ubrzo nakon smrti pape Ivana Pavla II u Rimu je pokrenut postupak za proglašenje blaženim.

Molitva: *O Sveto Trojstvo zahvaljujemo ti što si Crkvi darovalo papu Ivana Pavla II te je u njemu zasjala nježnost tvog očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi. Pouzdajući se sasvim u tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majčinski zagovor, on nam je pružio živu sliku dobroga pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovitog kršćanskog života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s tobom. Daj nam, njegovim zagovorom, po tvojoj volji, milost što je molimo, nadajući se da će on uskoro biti ubrojen u broj tvojih svetih. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

4. travnja: sv. Izidor, biskup

Pripadao je španjolsko-rimskoj obitelji iz Kartage. Rodio se oko 560.g., a još za malena je izgubio svoje roditelje. Bio je rođeni brat biskupa Leonarda iz Seville, koji ga je i poučavao. Od malena se isticao u učenju i pobožnosti. Isticao se kao propovjednik, pogotovu je puno doprinio učvršćenju vjere među zapadne Gote. Onda se bio opredijelio za pustinjački život.

Godine 599. poslije smrti Leonarda, postao je biskup Seville pokazao je izvanredne organizacijske sposobnosti prigodom nacionalnog koncila u Toledu, glavnom gradu Vizigota u Španjolskoj. Radio je na obnovi vjerskog života i morala. Bijaše kancelar od povjerenja za Vizigote te postade prijatelj kralja Sisebuta (612.-621. g.). Ovaj je bio pravi književnik onoga vremena, a i sam se Izidor predade književnom radu; dva stoljeća poslije taj period bi nazvan "izidorska renesansa". Njegovo najvažnije djelo O podrijetlu stvari smatra se pravom enciklopedijom VII. st. Izidor je pisao sakralne i povijesne knjige te mnoge teološke rasprave. Napisao je i Monaško pravilo. Umro je 636.g., a proglašen je crkvenim naučiteljem.

Molitva: *Bože, čuj naše molitve koje ti upravljamo po zagovoru sv. Izidora. On je bio tvojoj Crkvi učitelj nebeskog nauka, daj da joj svojim zagovorom bude pomoćnik. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

16. travnja: Sv. Bernardica Soubirous

Bila je najstarija od šestoro djece, u vrlo siromašnoj obitelji. Rođena je u Lourdesu. Godine 1844. počela je raditi kako pastirica ovaca. Bila je vrlo krhkog zdravlja. Gospa joj se ukazala 18. puta od 11. veljače do 16. srpnja 1858. g. U 16. ukazanju Gospa joj reče i kako želi biti čašćena u Lourdesu: "Ja sam Bezgrešno Začeće". Poslije tih ukazanja veliki broj hodočasnika počinje pristizati u Lourdes na mjesto gdje se ukazala Gospa. Lourdes je danas najznačajnije marijansko svetište na svijetu. Bernardica nakon što su završila ukazanja ulazi u samostan sestara milosrdnica u Neversu. Redovničko ime joj je bilo s. Marija Bernarda. Sestre su je odbacivale te joj davale samo najniže poslove, sve dok je bolest ne pokosi i prisili je da legne u krevet. Umrula je 16. travnja 1879. g.

Molitva: *Bože, ti po svojoj riječi boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. Bernardice djevice daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

23. travnja: Sv. Juraj

Vrlo je raširena pobožnost sv. Juraju, kako na Istoku tako i na Zapadu. Zaštitnik je Engleske, Švedske i Portugala. Razloge tomu moramo tražiti pod velom legende, jer pisanih izvora nemamo. A tradicija kaže da je bio iz bogate plemićke kršćanske obitelji iz

Kapadocije. Postao je vojnik. Kao tribun carske vojske odlikovao se izvanrednom hrabrošću: tako je ubio zmaja koji je uništavao Libiju. Prema tradiciji, podnio je mučeništvo za vladavine Dioklecijanove. Samog cara je opomenuo da nepravedno progoni kršćane. Ubijen je 305. g. a prije no što je umro i ušao u kraljevstvo nebesko, obratio je ženu svog krvnika na kršćanstvo. I njoj su glavu odrubili prije njegove smrti.

***Molitva:** Bože, sv. Juraj mučenik je hrabro nasljedovao Gospodnju muku. Danas veličamo tvoju božansku snagu koja se u njegovu mučeništvu očitovala i molimo da nam pritekne u pomoć u našoj slabosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

25. travnja: Sv. Marko, apostol i evanđelist

Marko se više puta spominje u Djelima apostolskim. Prvi puta kao sin Marije, udovice koja je posjedovala kuću u Jeruzalemu: tu su se često sastajali apostoli; tu se skloni Petar iza zatvora. Marko je bio rođak sv. Barnabe i učenik sv. Petra. S Barnabom se i Pavlom uputio u Antiohiju i na Cipar da bi evangelizirao narode. Ne zna se gdje niti kada Marko podnese mučeništvo, no ipak izgleda da su njegove relikvije bile dugo štovane u Aleksandriji (Egipat). Godine 815. ukradoše relikvije neki venecijanski trgovci te ih preneseše u Veneciju. Tu postade zaštitnikom grada. Lav, Markov znak, postade simbolom Venecijanske Republike.

***Molitva:** Bože, ti si svetog evanđelista Marka proslavio darom propovijedanja. Daj da se i mi okoristimo njegovim učenjem i vjerno idemo stopama Krista Gospodina. Koji živi i kraljuje u vi-jeke vjekova. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

26. travnja: bl. Jakov Zadranin

Redovnik franjevac, rođen oko g. 1400. u Zadru. Otrpao je svog provincijala u Italiju i ostao ondje. Živio je u raznim samostanima. Prigodom kuge 1482. g. herojski je živio ljubav prema blišnjemu, a umro 24. travnja 1490. u Bitettu (Italija), gdje mu se čuvaju posmrtni ostaci. Pokornik i molitelj, obdaren karizmama i čudesima. Klement XI. proglasio ga je 29. prosinca 1700. blaženim.

***Molitva:** Bože, ti si blaženoga Jakova pozvao na put savršene ljubavi da u ovom svijetu traži tvoje kraljevstvo. Po njegovu zagovoru i nas ojačaj da radosno napredujemo na putu ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. travnja: bl. Ozana Kotorska

Rođena 25. studenoga 1493. u selu Relezi nedaleko od Kotora u obitelji Košić. Na krštenju su joj dali ime Katarina. Kao pastirica promatrala je ljepotu Božje prirode, a mislima se uzdizala do Stvoritelja. Potaknuta viđenjima, shvatila je da je Bog zove na savršeniji način življenja. Ozana je 1514. godine dobila dozvolu Kotorskog biskupa Tripuna Bisantija da smije živjeti kao »zazidana djeвица« u pokorničkoj ćeliji uz kapelu sv. Bartola. U isto vrijeme postala je dominikanska trećoretkinja, obukla je bijeli habit i dobila ime Ozana.

Nakon 7 godina isposničkog života blaženica se preselila u novu ćeliju uz crkvu sv. Pavla, gdje je nastao i mali samostan u kojem su pobožne kotorske djevojke pod Ozanim vodstvom provodile pokornički, Bogu ugodan život. Blažena Ozana Kotorska umrla je na glasu svetosti 27. travnja 1565. u 72. godini života. Tijelo joj se nalazi u crkvi sv. Marije Koleđate u Kotoru. Papa Pio XI službeno proglasio njezino štovanje 21. prosinca 1927. godine.

Molitva: *Obnovi, Gospodine, u našim srcima ljubav prema tvome spasenju, da po primjeru i zagovoru blažene djevice i pokornice Ozane postanemo dionici patnji i slave Spasitelja Isusa Krista. Koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. travnja: sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski

Sv. Ljudevit se rodio 31.1. 1673. u mjestu Montfort u Bretanji (Francuska) u brojnoj duboko kršćanskoj obitelji. Imao je dva strica svećenika, dva brata svećenika i dvije sestre časne sestre. Još od malena pokazivao je vanredne znakove pobožnosti, osobito prema Blaženoj Djevici Mariji i Euharistiji. Studirao je teologiju u Rensu i Parizu. Za svećenika je zaređen 5.6. 1700 u Parizu. Prve godine svog apostolata proveo je u Nantu i Poitiersu kao kapelan opće ubožnice, gdje je upoznao i duhovno vodio buduću blaženicu Luiziu Trichet suutemeljiteljicu Kćeri Mudrosti.

Nakon što je 1706. g. prigodom hodočašća u Rim od pape Clementa XI dobio titulu apostolskog misionara, potpuno se posvetio održavanju pučkih misija na sjevero-istoku Francuske. Cijeli život je proživio u potpunom siromaštvu, predanju u Božju providnost i služenju siromasima. Posvuda gdje je propovijedao širio je molitvu svete krunice i posvetu Isusu Kristu po Mariji. Umro je 28. 4. 1716. u mjestu saint – Laurent – sur Sevre. Utemeljitelj je i duhovni otac Družbe Marijinih misionara monfortanaca. Poznat je u cijeloj crkvi po svojim duhovnim spisima, poglavito po Raspravi o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji.

Molitva: *Bože koji si nadahnuo sv. Ljudevitu Mariji Montfortskome apostolsko poslanje da svima propovijeda Evanđelje Krista, tvoga Sina po njegovu zagovoru udjeli nam, da odgajani od Blažene Djevice Marije, budemo poučljivi glasu Duha Svetoga i pažljivi na krik siromaha kako bi postali neumorni navjestitelji tvoga Kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se)

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo, preljubljena kćeri Boga Oca, (moli za nas)

Sveta Marijo, Majko Sina Božjega,

Sveta Marijo, Zaručnice Duha Svetoga,

Sveti Mihaele Arkandele,

Sveti anđeli Božji,

Sveti Apostoli i Evanđelisti,

Sveti Ljudevite Montfortski,

Dostojni slugo Boga samoga,

Vjerni učeniče utjelovljene Mudrosti,

Svećeniče srca poslušnoga Duhu Svetome,

Robu Isusa koji živi u Mariji,

Gorljivi molitelju i promicatelju svete krunice,
Pokorniče i navjestitelju milosti Križa,
Misionaru Evandjelja spasenja,
Poticatelju iskrenog obraćenja,
Učitelju evanđeoske mudrosti,
Plodni autore duhovnih spisa,
Vjerni sine Službenice Gospodnje,
Propovjedniče Majke Otkupitelja,
Prijatelju siromaha i zapuštenih,
Ljubitelju djece i malenih,
Odgajatelju Božjeg naroda,
Vođo u ispovijedanju prave vjere,
Pastiru brižljivi dobra Crkve,
Utemeljitelju redovničkih družbi,
Poslušni suradniče Pastira Crkve,

Ti koji gledaš lice Svevišnjega - isprosi nam ustrajnost u vjeri,
Ti koji svijetliš u beskrajnoj Božjoj ljubavi - isprosi nam čistu ljubav i duboku poniznost,
Ti koji kličeš zbog zadobivene baštine - isprosi nam blaženu nadu,
Ti koji se raduješ u svetom Jeruzalemu - isprosi nam duha molitve,
Ti koji se nalaziš pred prijestoljem Jaganjčevim - isprosi nam mudrost križa,
Ti koji crpiš s izvora života - isprosi nam poslušnost Duhu Svetome,
Ti koji motriš Majku Božju - isprosi nam pravu pobožnost prema Mariji,
Ti koji si pored apostola Kristovih – isprosi nam žar za naviještanjem Evandjelja,
Ti koji uživaš zajedništvo svetih - isprosi nam ljubav prema Crkvi,
Ti koji sjediš za stolom u Kraljevstvu - isprosi nam krunu slave,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se: O Bože, koji si snagom Duha Svetoga sv. Ljudevita učinio gorljivim apostolom Krista Raspetoga i vjernim sinom Djevice Marije, daj da se i mi, po njegovu primjeru i zagovoru, obnovimo u duhu našeg Krštenja kako bi donijeli istinske plodove kršćanskog života. Po Kristu Gospodinu našem.

29. travnja: sv. Katarina Sijenska

Proglašena je zaštitnicom Italije, zajedno sa sv. Franjom Asiškim. Rodila se 1347. g., u Sieni kao dvadeset peto dijete u skromnoj i pobožnoj obitelji proizvođača boja. Odmalena je bila privučena Crkvom i onim što je tamo vidjela i čula, a sa 6 godina doživjela je prvi zanos i viđenje. S 15 god., nakon smrti najdraže sestre, odlučila je pridružiti se dominikanskim trećorednicama. Iako se majka usprotivila, jer joj je našla dobru priliku za brak, Katarina je odlučno nastavila izabranim putem: sa 16 god. primljena je u trećoredice. Gorjela je ljubavlju prema Bogu i bližnjima, promicala obnovu redovničkog života. Svoje vrijeme posvećuje molitvi, postu, pokori, a doživljava i mistične vizije koje je potiču na apostolat: bori se za pomirenje talijanskih gradova i država te za obnovu Crkve. Zahvaljujući njoj, papa se vratio iz Avignona u Rim. Godine 1375. dobila je stigmatе, a pet godina kasnije umrla je iscrpljena pokorom, postom, ekstazama te napornim odnosima prema moćnicima ovoga svijeta koje je ustrajno pozivala na pokoru i obraćenje. Od nje su ostala pisana i djela bogata duhovnim

naukom, među kojima se ističe Dijalog Božje Providnosti. Umrlo je 1380.g. Papa Pavao VI 1970. proglasio ju je naučiteljicom Crkve.

***Molitva:** Bože, ti si svetoj Katarini dao žar božanske ljubavi i razmatranju Gospodnje muke i služenju tvojoj Crkvi. Po njezinu zagovoru i nas pridruži Kristovu otajstvu da se vazda radujemo objavi njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

SVIBANJ

1. svibnja: sv. Josip Radnik

Danas slavimo sv. Josipa kao uzor radnika i odajemo priznanje ljudskom radu. Čovjek je pozvan da radi i fizički i psihički kako bi život na zemlji bio ljepši i na veću slavu Božju. Sv. Josip koji je bio zanatlija i skrbio za svetu obitelj s prvom se stavlja kao uzor i zaštitnik radnika.

***Molitva:** Bože, stvoritelju svega svijeta, ti si ljudskom rodu dao zakon rada. Podaj nam da po uzoru i zagovoru svetog Josipa izvršimo zadaću koju nam nalažeš i primimo nagradu koju obećavaš. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

3. svibnja: Sv. Filip i Jakov apostoli

Sv. Filip iz Betsaide jedan od Ivanovih učenika koji se pridružuje Isusu. Vjerojatno je djelovao u Sikitiji na sjeveru crnog mora i Frgiji u Maloj Aziji. Prema predaji pretrpio je mučeništvo u Hierapolisu u Maloj Aziji. Zaštitnik je kipara.

Sv. Jakov, mlađi sin Alfejev (Mk 3,18) bio je bratić Gospodinov. Nakon što je Herod dao ubiti sv. Jakova apostola, starijeg, koji je prvi upravljao crkvom u Jeruzalemu, naslijedio ga je apostol Jakov mlađi. Zbog moralne bespriječnosti i Židovi su ga zvali pravednim. Mnoge je u Jeruzalemu obratio na kršćansku vjeru. Zbog zlobe i zavisti su ga nepravedno optužili i 62.g. mučke ubili. Napisao je poslanicu. Zaštitnik je trgovaca. Od kada su u novosagrađenu crkvu 12 apostola u Rimu prenijeli dijelove relikvija sv. Filipa i sv. Jakova njihov blagdan se u crkvi slavi skupa.

***Molitva:** Bože, ti nas svake godine razveseljuješ nebeskom proslavom svetih apostola Filipa i Jakova. Po njihovim molitvama daj i nama udio u otajstvu muke i uskrsnuća tvoga Jedinorođenca da te zauvijek gledamo licem u lice. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

4. svibnja: bl. Julijan iz Bala

Svećenik franjevac, rođen oko g. 1300. u Balima u Istri, a umro g. 1349. Uzoran redovnik, poznat propovjednik i pomiratelj zavađenih. Posmrtni ostaci mu se čuvaju u župnoj crkvi u Balima, a papa Pio X. potvrdio je njegovo štovanje.

***Molitva:** Budi bliz, Gospodine, našim molitvama koje ti upućujemo o spomendanu blaženoga Julijana, priznavaoca tvoga; daj da i mi, iako se ne možemo pozivati na svoju pravednost, budemo potpomognuti molbama ovoga blaženika koji ti je omilio. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

7. svibnja: sv. Dujam

Jedan od nasljednika prvoga solinskog biskupa sv. Venancija. Salona je bila najstarija dalmatinska biskupija. Uredio je, organizirao i razborito vodio svoju biskupiju. Za vrijeme cara Dioklecijana dao ga je mučiti i ubiti prefekt Aurelije Mučenik 304.g. Njegove relikvije su dospjele u Rim, a odanle u Split. Zaštitnik je splitsko-makarske nadbiskupije.

***Molitva:** Svemogući, vječni Bože, milostivo primi želje svoje Crkve da nas pomognu molitve sv. Dujma, tvoga mučenika i biskupa, čiji rođendan za nebo slavimo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

Bl. Marija Luiza od Isusa (Trichet)

Marija Luiza Trichet rodila se 1684. u Poitiersu u Francuskoj. Kao mlada djevojka susrela je sv. Ljudevita Montforskoga koji je postao njen duhovnik. Na njegov poticaj ušla je u ubožnicu u Piotiersu, a 2. 2. 1703. obukla je redovnički habit družbe Kćeri Mudrosti koja je tek trebala nastati. Deset godina je podnosila razne kušnje služeći zadnjim siromasima u ubožnici u iščekivanju osnutka družbe. Na poziv sv. Ljudevita skupa s još jednom sestrom 1712. odlazi u La Rochelle gdje je družba Kćeri Mudrosti konačno priznata od lokalnog biskupa. Skupa sa prvim družicama služi siromahe i osniva škole za siromašnu djecu. Živjela je duhovnost posvete Isusu Kristu po Mariji i gajila duboku pobožnost prema Euharistiji. Nakon smrti sv. Ljudevita u mjestu saint – Laurent – sur Sevre pomaže u organizaciji Misionara družbe Marijine i Kćeri Mudrosti čija je suutemeljiteljica. Kada je umrla u istom mjestu 1759.g., družba je brojala 122. redovnice koje su djelovale u 35 zajednica u Francuskoj. Blaženom ju je proglasio papa Ivan Pavao II 1994. g. u Rimu.

***Molitva:** Bože, u svojoj providnosti htio si da u Gospinoj školi djevica Marija Luiza Trichet postane vjerna učenica tvoje Mudrosti, daj da i mi po njenom primjeru, siromasima donosimo tvoju ljubav i svima svjedočimo radost evanđeoske mudrosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

10. svibnja: bl. Ivan Merz

Ivan Merz rođen je 16. prosinca 1896. g. u Banja Luci gdje je 1914. g. završio gimnaziju. Nakon tromjesečnog boravka u Vojnoj akademiji započinje studij u Beču koji prekida zbog Prvog svjetskog rata. Pozvan je u vojsku i poslan na talijansko bojište gdje ostaje do 1918. g. Nakon završetka rata nastavlja studij književnosti u Beču (1919.-1920.) i dovršava ga u Parizu (1920.-1922.). Dolazi u Zagreb 1922. g. gdje postaje profesor francuskog i njemačkog jezika. Doktorirao je 1923. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu radnjom o utjecaju liturgije na francuske pisce.

Razmišljanjem, studijem, a osobito kroz ratna stradanja i patnje dolazi do iskrenog obraćenja Bogu i uvjerenja o istinitosti katoličke vjere. Svoj život posvećuje Isusu Kristu načinivši kao laik zavjet vječne čistoće. Aktivno radi na odgoju hrvatske mladeži u tadašnjoj katoličkoj organizaciji "Hrvatski Orlovski Savez" kojoj je dao geslo "Žrtva - Euharistija - Apostolat" i u koju uvodi načela papinske Katoličke Akcije. Premda mlad i kao laik smatran je "stupom Crkve" u Hrvatskoj i zalaže se za liturgijsku obnovu. Riječju i perom bori se za katoličku vjeru i ustrajno promiče njezina moralna načela u javnom životu o čemu je ostavio veliku pisanu baštinu.

Potpuno odan Crkvi i Papi, Merz je bio čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, blizak ljudima i svakom je čovjeku iskazivao kršćansku ljubav. Ime Ivana Merza značilo je, a znači i danas, program

života i rada za vjernika katolika koji želi raditi na širenju Kristova Kraljevstva. Njegovu ideju o osnivanju »svjetovnog reda« djelomično je ostvarila Marica Stanković utemeljivši zajednicu Suradnica Krista Kralja.

Umro je u Zagrebu, 10. svibnja 1928. g., u 32. godini, na glasu svetosti. Na samrti je prikazao svoj život Bogu kao žrtvu za hrvatsku mladež. Grob mu se nalazi u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, u koju je posljednjih godina života svakodnevno dolazio na sv. misu. Papa Ivan Pavao II proglasio ga je blaženim 22. 6. 2003.

***Molitva:** Gospodine Bože, blaženi je Ivan, vjeran krsnome pozivu na svetost, revno radio na odgoju mladeži i promaknuću njezina vjerskog znanja i života. Udijeli svojoj Crkvi da, ojačana njegovim zagovorom i potaknuta njegovim primjerom, i u naše dane radosno nastavi djelo naviještanja Evanđelja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

12. svibnja: sv. Leopold Mandić

Sveti Leopold Bogdan Mandić, franjevac kapucin, rodio se u Herceg-Novom, 12. svibnja 1866. Potjecao je iz plemićke, ali siromašne katoličke obitelji. Vrlo rano je ušao u red kapucina. Za svećenika je posvećen 1890. u Veneciji. Sav svoj život, rad, teškoće i žrtve prikazao je Bogu sa željom da se ostvari kršćansko jedinstvo u jednoj Kristovoj Crkvi. U našim krajevima najdulje je boravio u Zadru, a nešto manje u Kopru i Rijeci. Uvijek je čeznuo da kao svećenik djeluje u svojoj domovini. Izjavljivao je: «Moje srce je s onu stranu mora!» i «Ja živim za svoj narod. Molite blaženu Gospu, da mi isprosi milost da, kada ispunim svoje poslanje u Padovi, mogu ponijeti svoje bijedne kosti među svoj narod, za dobro njihovih duša».

Leopold Bogdan Mandić proveo je gotovo sav svoj svećenički život u Padovi služeći braći po sakramentu pomirenja s Bogom u ispovjedaonici. Umro je u Padovi, 30. srpnja 1942. Živio je kreposno te su ga već za života smatrali svecem, a još više poslije smrti. Brzo se proširio glas o njegovoj svetosti gotovo po cijelom svijetu. Svima koji mu se utječu, svojim zagovorom kod Boga posreduje bezbrojne milosti i uslišanja. Blaženim ga je proglasio papa Pavao VI, 2. svibnja 1976., a svetim papa Ivan Pavao II, 16. listopada 1983. g.

***Molitva:** Sveti Leopolde Bogdane, Gospodin te je obogatio velikim blagom milosti za one koji se tebi utječu. Molimo te, isprosi nam živu vjeru i žarku ljubav, da uzmožemo biti trajno sjedinjeni s Bogom po njegovoj svetoj milosti. Slava Ocu ...*

Sveti Leopolde Bogdane, tebe je Božanski Spasitelj učinio savršenim oruđem svoga neizmjernog milosrđa u sakramentu pokore. Molimo te, isprosi nam milost, da se često i dobro ispovijedamo te da živimo slobodni od svakoga grijeha i postignemo savršenstvo na koje nas poziva Gospodin. Slava Ocu...

Sveti Leopolde Bogdane, ti si izabrana posuda darova Duha Svetoga, koji se obilno izlijeva u brojne duše. Molimo te, isprosi nam da se oslobodimo od mnogih muka i nevolja koje nas pritišću i izmoli nam snagu da sve strpljivo nadvladavamo te steknemo zasluge za nebo. Slava Ocu ...

Sveti Leopolde Bogdane, koji si za svoga zemaljskoga života iskazivao nježnu ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji, našoj dragoj Majci, i zauzvrat bio obdaren mnogim milostima, a sada si s Njom u blaženstvu, moli je da svrati svoj pogled na našu bijedu i da se prema nama uvijek pokaže milosrdnom majkom. Zdravo Marijo...

Sveti Leopolde Bogdane, koji si uvijek pokazivao veliko razumijevanje za ljudske patnje i utješio mnoga skršena srca, priteci nam u pomoć. U svojoj dobroti nemoj nas napustiti, nego nas utješi i posređuj nam milost za koju te s velikim pouzdanjem molimo. Amen.

«Imamo u nebu srce Majke. Djevice Marijo, majko naša, koja si podno križa prepalila koliko je najviše moguće ljudskom stvorenju, Ti razumiješ naše boli i zato nas utješi» (Sv. Leopold).

14. svibnja: sv. Matija, apostol

Matija je bio Isusov učenik. Slijedio je svoga Učitelja od samog početka propovijedanja i javnog Isusova nastupa. Kako donose Djela apostolska, poslije Isusova Uzašašća, apostoli su birali onog koji će zamijeniti Judu Iškariotskoga, izdajnika. Bila su dva kandidata: Josip, nazvan Barsaba i Matija. Poslije molitve izbor pade na Matiju. Tradicija nam govori da se je Matija posvetio propovijedanju, kao evangelizator Kapadocije te da je podnio mučeničku smrt u Etiopiji.

Molitva: *Svemogući, vječni Bože, ti si sv. Matiju pridružio apostolskom zboru. Po njegovu zagovoru daj da nam padne u dio tvoja ljubav te nas pribroji svojim odabranicima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

22. svibnja : sv. Rita iz Cascie

Sv. Rita se rodila 1381. g. u Roccaporeni u Umbriji, Italija. Ona je jedna od najomiljenijih i najviše zazivanih svetica. Njezini roditelji bili su već u podmakloj dobi kada se je rodila, no bijahu vrlo pobožni i Rita bijaše dijete izmoljeno od Boga. Kad je imala samo dvanaest godina, zavjetovala se na čistoću, no da ugoditi roditeljima udala se za mladića iz istog mjesta, koji se ubrzo pokazao u pravom svjetlu. Bio je vrlo brutalan i okrutan. Rita je živjela s njim osamnaest godina i podnosila svakovrsna zlostavljanja, a da se nikada nije ni na što tužila.

Odgovarala je na sve brutalnosti dobrotom i ljubavlju, braneći svoja majčinska prava. Za svoja dva sina je molila: «Gospodine daj da radije umru nego da okaljaju savijest smrtnim grijehom». Svojom evanđeoskom strpljivošću i molitvom postigla je da se suprug promijeni. Kada su konačno bili sretni, ubio ga je iz osвете neki čovjek. Rita je morala braniti ubojicu od osвете svojih sinova, a iste godine su joj i sinovi umrli. Rita odluči ući u samostan sestara augustinijanki kod Cascie. U samostanu se posve predade molitvi i pokori. Izmolila je mnogima obraćenje i ozdravljenje. U jednom viđenju dobila je ranu trnove krune Isusove na čelu. Četrnaest godina nosila je taj poseban znak svoga sjedinjenja s Bogom. Umrla je 1457. g. Narod ju je počeo štovati kao sveticu i prije nego ju je Crkva proglasila svetom. Svetom je proglašena 1900.g. i od tada njeno štovanje se brzo raširilo po cijelom svijetu. Naročito je zazivaju u beznadnim situacijama, te slovi kao zaštitnica očajnika.

Molitva: *Bože, po zagovoru sv. Rite daj da se izbavimo iz sadašnje žalosti te da ti služimo nesebičnom ljubavlju i tako postignemo vječnu sreću obećenu onima koji te ljube. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Molitva sv. Riti u najtežim prilikama

Sveta Rito, uzore obiteljskoga i posvećenoga života, utječem se tvome zagovoru u ovim teškim trenucima mojega života. Znaš da me tuga često pritišće jer ne nalazim izlaza iz teških prilika. Isprosi za me od Gospodina potrebnu milost, a osobito vedru vjeru, uzdanje u Boga i unutarnji mir. Daj da slijedim tvoju krotku blagost, postojanost u kušnjama i junačku ljubav. Daj da moje patnje budu na korist svim mojim dragima te da svi postignu vječno spasenje. Amen.

Devetnica sv. Riti

Prvi dan. Evo nas pred tobom sveta Rito da ti iskažemo svoje štovanje, da se učimo od tebe kreposti te da po tvome zagovoru isprosimo od Boga milost i budemo mu vjerni do smrti. Na početku ove devetnice Bogu, u tvoju čast, savjetuj nas za naše dobro. Imala si tek sedam godina kada si iznenađivala svojom mudrošću, skromnošću, osobitom suzdržanošću i dobrotom, duhom molitve i pokore te ostalim krepostima. Još kao dijete znala si odgovoriti na milost rano se uputivši na svetost. Mi smo prečesto zaokupljeni ispraznostima ovoga života i malo mislimo na nebeske stvari, bojimo se pokore i padamo u grijeh. Draga sveta Rito, zagovaraj nas kod Boga, isprosi nam od njega pokajanje i obraćenje, pa ako te nismo znali slijediti u nevinosti, daj da te slijedimo u pokori i zaslužimo nagradu koju Bog želi podariti i nama. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Drugi dan. Draga sveta Rito, Bog te izabrao za uzor djevicama, ženama, majkama, udovicama i posvećenima, stoga je dao da doživiš sve te položaje. I ti si nam ostavila veličanstvene uzore žene i majke u osamnaest godina bračnoga života. Divnom si ljupkošću trpila snažnu ćud muževu, pomažući mu da postane ponizan i ispravan. Daj da sve žene od tebe nauče šutjeti, govoriti i ljubiti, ispravljajući, ako treba, s dobrotom i strpljivošću, promičući ozračje mira i kršćanske ljubavi. Tako neće bjesniti neprijateljstva u mnogim obiteljima. Sveta Rito, moli za nas, za naše obitelji, da cvate mir i sloga sve dok nas Bog ne pozove u Nebo gdje kraljuje samo ljubav, Otac naš, od kojeg nam dolazi svako dobro. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Treći dan. Strašna vijest o umorstvu tvojega muža bijaše za te, sveta Rito, velika bol. Doživjela si pretešku patnju, osobito u strahu da se njegova duša našla pod teškim grijehom pred Bogom. Ali, povjerala si ga Božanskom milosrđu i u siromaštvu u kome si se našla prepustila si sebe i svoju djecu Očevim rukama. Puno si molila za ubijena muža i založila se na svaki način da sinovi, pokazavši želju za osvetom, oproste očevim ubojicama. Obratila si se Bogu da im omekša srca ili da ih pozove k sebi. Izvanrednom snagom duha otprijela si njihovu smrt i molila za njihovu vječnu radost. Mi ne znamo oprostiti ni najmanju uvredu i ne znamo učiniti ni malu žrtvu na slavu Božju i za dobrobit duša. Sveta Rito, isprosi nam milost opraštanja našim neprijateljima i odgovaranja ljubavlju na uvrede kako bi i nama bili oprošteni naši grijesi i kako bismo s tobom dospjeli u Raj. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Četvrti dan. Sveta Rito kako je velika bila tvoja ljubav prema Bogu i prema bližnjemu! Ne mogu se ni zamisliti ta ljubav i suze suosjećanja u kojima si patila danju i noću misleći na raspetu Ljubav. Ne mogu se ni pojmiti uzvišenost ushita i zanosa u Bogu zbog kojih si često gubila svijest. Tvoju su ljubav za bližnjega najbolje osjetili siromasi, bolesnici, a osobito tvoje družice redovnice, ožalošćeni i nevoljnici u svim okolnostima. Tvoja je velika ljubav sve njih obgrlila u Isusu Kristu. Mi smo, naprotiv, najčešće tvrdoga srca pred tjelesnim i duhovnim nevoljama naših bližnjih, prepuštamo se ganućima ne uvijek dobrih suosjećanja. Isprosi od Isusa kojeg si toliko ljubila da se naša srca otvore prema milosti, a naši osjećaji prema najčišćoj ljubavi prema Bogu i braći da se nakon smrti slijedeći te, sjedinimo s tobom u savršenoj ljubavi koja te učinila slavnom i radosnom na nebu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Peti dan. Sveta Rito, još kao dijete poznavala si opasnosti s kojima se susreće naša narav: častoljublje, sebični interesi i tjelesna zadovoljstva; stoga si prema tim stvarima osjećala ono gnušanje što te uvijek udaljavalo od njih te si očuvala čistom svoju krsnu nevinost. Živjela si u poslušnosti roditeljima, udovoljavajući im i u onome što nije bila tvoja životna težnja. Nakon muževe smrti i smrti sinova gorljivo si molila Isusa da uđeš u samostan. On te, uz veliko čudo, uveo u nj. Tu ti se ispunila želja te si se povezala s Isusom uzvišenim pozivom

siromaštva, čistoće i poslušnosti. Neka si blagoslovljena, Rito! Mi smo tako nerazboriti te se lako prepuštamo utjecaju častoljublja i neurednih zadovoljstava koji nas mogu odvesti u propast. Moli za nas kako bismo od Gospodina dobili milost da s poštovanjem i radošću rabimo ovozemaljska dobra stremeći iznad svega nebeskim dobrima, a da oni što čistim srcem ljube Boga, same sebe i bližnjega svoga, prime obećanu nagradu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Šesti dan. Draga sveta Rito, divimo se molitvenome duhu i pokorama kojima se ističe tvoja svetost. Tvoj je život bio splet molitvi, postova, službe ljubavi, promišljanja i božanskoga ushita. Hranila si se s malo kruha i vode, spavala na tvrdu ležaju, a među mnogim pokorama nosila si i kostrijet. Ogromna je razlika između tvojega i našega života. Zaokupljeni smo raznim strastima te umjesto da ih suzbijamo i molimo Boga da nam pomogne pobijediti ih, mi ih potičemo i često padamo u grijeh. Isprosi nam milost da se znademo utjecati molitvi za snagu u pobjeđivanju kušnji te da oni koji pobijede zlo uzmognu s tobom, jednoga dana, uživati u obećanoj slavi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Sedmi dan. Sveta Rito, ti si htjela sudjelovati u boli muke Isusove. Naposljetku, nakon propovijedi o njegovoj mucijer koja si čula u silnom si ganuću u svojoj sobici plakala od samilosti prema tvojoj raspetoj Ljubavi. Tada je Isus bolno ranio tvoje čelo trnom iz svoje krune. Bila je to za tebe velika radost i čast da na neki način budeš suobličena s Isusom u njegovoj patnji. A mi, ne samo da ne molimo, već se žalimo zbog svake boli koja bi mogla okajati naše grijeh. Sveta Rito, isprosi nam od Isusa milost da strpljivo podnosimo bolesti i prolazne boli kako bismo izbjegli one vječne i kako bismo te mogli slaviti u sve vijeke u Raju. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Osmi dan. Draga sveta Rito, da bi tvoja svetost bila još sjajnija, Bog je rani na tvome čelu dodao tešku bolest koja te prikovala uz ležaj četiri godine sve do smrti. A ti si nam ostavila sjajan primjer prihvaćanja volje Božje. Kolike li strpljivosti u te, kolike li blagosti i mira što ti obasjavaše lik! Ne možemo ni zamisliti radost koja ti je preplavila srce kad si od Isusa i Marije doznala da se bliži čas tvoga odlaska u nebeski dom. Tvoja smrt bijaše višnji uzdah prema Nebu. Što će biti s nama na čas naše smrti? Mi ne znamo trpjeti u miru, za otkup naših grijeha. Sveta Rito, moli Isusa da nam dade strpljenja i uzdanja u našoj posljednjoj bolesti i da uzmognemo imati dobru smrt te prijedemo sa zemlje u vječnu radost. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

Deveti dan. S dubokom si poniznošću, sveta Rito, od djetinjstva do smrti nastojala od svijeta sakriti svoje izvanredne krijeposti. Živjela si skrivena s Isusom u Bogu; stoga si bila uzdignuta do uzvišene slave u kojoj danas uživaš u nebu. Tvoj ljubljeni Isus kojega si slijedila u poniznosti obasuo te slavom. Čim je tvoja duša poletjela u Raj među sjajne svete, mnogi te prozvaše blaženom; Bog je po tvome zagovoru izvršio mnoga čuda, a Crkva je proglasila tebi hvale. Draga svetice, mi smo često oslijepljeni ohološću. Moli za nas da dobijemo milost te shvatimo da se nemamo zbog čega uznositi i da, bez pomoći Božje, nismo ništa i ništa ne možemo. Isprosi nam od Gospodina da danas kroz kreposti slavimo tvoju svetkovinu u radosti, a jednoga dana budemo primljeni s tobom u vječnoj svetkovini s nebeskim anđelima i svetima. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.*

26. svibnja: sv. Filip Neri

Rodio se u Firenci 1515. g., ubrzo se preseli se u Rim da bi završio studij. Bio je veseljak i veliki optimist. U Rimu otkri svoje zvanje. Prekinuo je studij da bi se posvetio djelima ljubavi: pomaže duhovno i materijalno zapuštenu djecu i mladež. Odlikovao se evanđeoskom radošću i jednostavnošću. Zaredivši se za svećenika 1551. g., organizirao je za njih oratorij, utemeljio je kongregaciju svećenika, nazvanu Oratorijanci. Oni su se posebno posvećivali

odgoju mladih i katehizaciji, molitvi i propovijedanju. Umro je shrvan bolešću 1595. g. Čitav svoj život borio se hrabro i bezkompromisno protiv nemoralna te protiv vjerske indiferentnosti koja je posebice vladala baš u gradu Rimu.

***Molitva:** Bože, ti svoje vjerne sluge neprestano uzdižeš na svetačku slavu. Udijeli milostivo da i nas zahvati oganj Duha Svetoga što je čudesno prožimao srce sv. Filipa. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

LIPANJ

4. lipnja: sv. Kvirin, biskup sisački

Kvirin je u vrijeme progonstva, koje je odredio car Dioklecijan (284.-305.), bio biskup Siscie (Siska). Zatvoriše ga po odredbi ravnatelja Maksima. Poslije uzaludnog pokušaja bijega, bi podvrgnut ispitivanju u kojem mu naredi da prinese žrtvu poganskim bogovima, što Kvirin odlučno odbi. Izbičevali su ga te zatvorili u zatvor, gdje obrati Marcela, jednog od čuvara. Poslaše ga do ravnatelja Panonije Amacija u Posavinu. Tu ga prisiljavahu da se odrekne Krista. Kad ništa nije moglo natjerati Kvirina da se odrekne svoje vjere, ravnatelj Amancije dade zapovijed da ga bace u rijeku Savu s kamenom oko vrata. Subrača kršćani uzeše već mrtvo tijelo i pokopaše ga u Somboru.

***Molitva:** Gospodine Bože, spominjemo se svetoga Kvirina biskupa kojemu si dao milost pobjede. Daj da nas kod tebe preporuči njegov zagovor i utvrdi nas i ispovijedanju tvoje istine. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

13. lipnja: sv. Antun Padovanski

"Svetac svega svijeta". Rodio se u Lisabonu 1195. g., a na krštenju je dobio ime Ferdinand. S samo petnaest godina odlučio ući u samostan reda Sv. Augustina. Studirao je u Lisabonu, a zatim u Coimbri. Godine 1222. poslije ređenja, a onda je postao franjevac vođen željom za propovijedanjem evanđelja na sjeveru Afrike i mučeništvom. No ubrzo oboli te se vrati u Italiju želeći vidjeti sv. Franju. Ovaj ga odredi za učitelja teologije u Bologni, Milanu i Padovi. Bio je izvanredan propovjednik, čudotvorac, čovjek velike kulture, štitio je obiteljske vrijednosti, ljubio siromahe i potlačene, borio se svim silama protiv oholosti i ambiciozne bahatosti bogataša. Povukavši se u samostan Sv. Marije u Padovi, umire 1231. g. Svetim je proglašen samo 9 mjeseci poslije svoje smrti. Mole mu se posebno za izgubljene stvari. Zaštitnik djece, mladeži, napuštenih, siromaha i prosjaka.

***Molitva:** Divni sveti Antune, toliko proslavljeni svojim bezbrojnim čudesima, ti si bio tako sretan da na svoje ruke primiš Gospodina u liku djeteta: isprosi mi od njegove dobrote milost koju u dubini svoga srca vruće želim... Ti si milosrdno u pomoć pritecao bijednim grešnicima. Stoga nemoj gledati na krivice onoga koji te moli, nego na slavu Božju i na moje spasenje, s kojim je povezana i ova prošnja što ti je sada tako žarko upravljam. U znak moje zahvalnosti obećajem da ću unaprijed više nastojati oko provođenja života prema evanđeoskom nauku, da ću pomagati siromahe koje si toliko ljubio i ljubiš. Blagoslovi to moje obećanje i isprosi mi milost da u njemu ustrajem sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica na čast sv. Antunu (Iz molitvenika Biserje sv. Ante)

Pripravna molitva: O slavni sveče sv. Ante, ti osobiti zaštitniče kršćanstva, ja, želeći te iz svega srca hvaliti i tvoj zagovor od Boga isprositi, kanim uz pomoć Božju na tvoju čast ovu devetodnevnu pobožnost obaviti. Odlučujem da ću se kroz ovu pobožnost ispovjediti i pričestiti. Samo te molim, sv. Ante, da se dostojiš primiti ovu moju pobožnost i isprositi mi za dušu i tijelo od dragoga Boga potrebite milosti.

Prvi dan: O slavni sv. Ante, ti ljubitelju svih kreposti, čuj poniznu našu molbu i isprosi nam od Boga milost, da postojano hodimo putem straha Gospodnjega. To te molimo zbog tvoje naklonost prema pobožnosti i svetosti, kojom si od svoje mladosti blistao. *3 Očenaša, 3 Zdravo Marije, 3 Slava Ocu te litanije sv. Ante.*

Drugi dan: O sv. Ante, ti uzore svetosti, izmoli nam stalnu mržnju na grijeh i goruću ljubav za krepošću. To te molimo po tvojoj čežnji za savršenošću, kojom si se u redu sv. Franje među braćom odlikovao. *Molitve kao prvog dana.*

Treći dan: O veliki Ante, ti svijetlo Crkve, isprosi nam od Boga milost, da svomu bližnjemu dobrim primjerom svijetlimo: To te molimo zbog tvog kreposnog života, koji si ti u redu sv. Franje provodio kao najljepši uzor sviju. *Molitve kao prvog dana.*

Četvrti dan: O revni slugo Marijin, revni štovatelju Isusa Krista, sv. Ante, užezi i u našem srcu ljubav prema Isusu i Mariji. Molimo te to za ono neopisivo veselje, koje osjeti duša tvoja, dok je dijete Isus na tvojim rukama počivalo. *Molitve kao prvog dana.*

Peti dan: O sv. Ante, isprosi nam od Boga milost, da u svetoj vjeri ne kolebamo, nego da sveto Evandjelje uvijek neustrašivo branimo i po njegovoj božanskoj nauci živimo. Molimo te ovo zbog tvog propovijedanja i čuda, kojim si nevjernike na štovanje presvetog oltarskog Sakramenta priveo. *Molitve kao prvog dana.*

Šesti dan: O čudotvorni sveti Anto, oče siromaha i nevoljnika, tebi izručujemo sve bijede i nevolje, čuvaj nas od pogibli duše i tijela. To te molimo zbog moći čudesa, kojima te je Gospodin toliko proslavio. *Molitve kao prvog dana.*

Sedmi dan: O sv. Ante, hrabri pobjedniče svih napasti, izmoli nam jakost u napastima, da tako ne bude za nas izgubljena predragocijena Krv božanskoga Spasitelja. Isprosi nam na času smrti pomoć protiv svih navala zlobnoga duha. Molimo te zbog pobjede, koju si često puta u životu, a osobito na času smrti, nad neprijateljem izvojevao. *Molitve kao prvog dana.*

Osmi dan: Sveti Ante, mučeniče željom, učini da budemo spremni radije krv svoju proliti za Isusa, koji je radi nas umro, nego da zanemarimo njegovu božansku nauku. Izmoli nam tu milost zbog one vruću težnje, koja te dan i noć vukla za mučeničkom smrću. *Molitve kao prvog dana.*

Deveti dan: O moćni zagovorniče kod Boga, sveti Ante, ti svijetlo i diko grada Padove, zauzmi se za nas, pomози nam zapuštenima u svakoj bijedi i nevolji. To te molimo po onoj velikoj odlici, koju ti je Bog kao nagradu za tvoje zasluge i izvrsne kreposti udijelio. *Molitve kao prvog dana.*

Litanije sv. Anti

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože,*smiluj nam se!*

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo,*moli za nas!*

Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo Djeвица.
Sveti Ante, gorljivi apostole,
Sveti Ante, urese svoga svetoga reda,
Sveti Ante, diko sv. Franje,
Sveti Ante, ljubitelju siromaštva,
Sveti Ante, izgledu poslušnosti,
Sveti Ante, ogledalo odricanja i mrtvenja,
Sveti Ante, ljiljane djevičanstva,
Sveti Ante, miomirisna posudo čistoće,
Sveti Ante, uzore čudoređnosti,
Sveti Ante, vatro ljubavi,
Sveti Ante, krasoto nebeska,
Sveti Ante, škrinjo zavjetna,
Sveti Ante, čuvaru božanskoga znanja,
Sveti Ante, trubljo evanđeoska,
Sveti Ante, stupe Crkve,
Sveti Ante, učitelju istine,
Sveti Ante, vjesniče milosti,
Sveti Ante, revnitelju duša,
Sveti Ante, utočište zapuštenih,
Sveti Ante, utjeho žalosnih,
Sveti Ante, uskrisiteiju mrtvih,
Sveti Ante, iskorjenitelju opaćina,
Sveti Ante, uzore kreposti,
Sveti Ante, kladivo krivovjeraca,
Sveti Ante, svijetlo nevjernika,
Sveti Ante, ispitatelju srdaca,
Sveti Ante, mučeniče željom,
Sveti Ante, strahu zlih duhova,
Sveti Ante, neprestani čudotvorče,
Sveti Ante, nalazitelju izgubljenih stvari,

Milostiv budi, — oprosti nam, Gospodine!

Milostiv budi, — usliši nas Gospodine!

Od svakog zla,*oslobodi nas, Gospodine!*

Od svakoga grijeha,
Od zasjeda vražjih,
Od kuge, glada i rata,
Od smrti vječne,
Po zaslugama sv. Ante,
Po gorućoj ljubavi njegovoj,
Po revnim propovjedima njegovim,
Po želji njegovoj za mučeništvom,
Po ustrajnosti njegovoj, poslušnosti, siromaštvu i čistoći,

Po žarkoj njegovoj ljubavi, kojom se učinio dostojan, da te kao maleno djetesce primi na ruke svoje,
U dan sudnji,

Mi grješnici,*Tebe molimo usliši nas!*

Da se dostojiš na pravu nas pokoru potaknuti,

Da se dostojiš oganj svete ljubavi svoje u nama uspaliti,

Da se dostojiš dati nam svetoga Antu za zaštitnika i zagovornika,

Da nam po zaslugama sv. Ante podijeliš pravo pokajanje, duboku poniznost i dar svetog razmišljanja,

Da nam pomogneš po zagovoru sv. Ante potpuno pobijediti đavla, svijet i tijelo,

Da se dostojiš sve one pomoći, koji svetoga Antu u svojim nevoljama budu zazivali,

Da se dostojiš uslišati nas,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta smiluj nam se!

Kriste, čuj nas! Kriste, usliši pas!

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se! Gospodine, smiluj se!

Pomolimo se: Crkvu tvoju, Bože, neka razveseli zavjetni spomen sv. Ante, priznavaoca tvojega, i naučitelja da se vazda utvrđuje duhovnom pomoću i bude dostojna uživati radost vječnu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

15. lipnja: sv. Vid

Mladi Sicilijanac, mučenik iz 4. stoljeća. Zaštitnik ljekarnika, sakatih, hromih, gluhonijemih. Zaštitnik je i Riječke nadbiskupije.

Molitva: Svemogući vječni Bože, ti nas svake godine veseliš blagdanom svetoga Vida, mučenika tvoga. On nam je divan primjer ispovijedanja vjere i kršćanske hrabrosti, pa neka nam pomogne svojim zagovorom i zaslugama. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

21. lipnja: sv. Alojzije Gonzaga

Rodio se 1568. g. u Castiglioneu kod Mantove u obitelji grofova Gonzaga. Majka ga je odgajala u pobožnosti te je veoma nagingjao vjerskom životu. Kad je imao deset godina pošalju ga u Firencu, na dvor toskanskog kneza u službu paža. Zatim ode u Španjolsku, na dvor Filipa II. (1556.-1598.). Iako je živio na dvorovima velikana onog vremena, bio je spreman na molitvu te je u jedanaestoj godini položio zavjet čistoće. Stoga je izbjegavao svjetski način života i zatražio od oca da se povuče u samostan. Nasljedno kneževsko pravo prenio je na brata. Godine 1585. g. uđe u Družbu Isusovu te nakon 3 godine primi niže redove u Rimu. Godinu dana kasnije otac general posla ga u Castiglione da izmiri brata Rudolfa s grofom od Mantove. 1590. do 1591. g. vladala je Rimom strašna kuga. U velikodušnoj službi, pomažući bolesnicima od kuge i umirućima i sam oboli te umre iste godine. Proglašen je zaštitnikom mladeži 1725. g.

Molitva: Svemogući vječni Bože, darovatelju nebeskih dobara, Ti si u svetom Alojziju sjedinio nevinost i pokoru. Daj da se ugledamo bar na njegovu pokoru, kad ga nismo slijedili u nevinosti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

24. lipnja: rođenje Ivana Krstitelja

Bio je sin Zaharije i Elizabete, rođakinje B.D. Marije, koji ga dobiše kao Božji dar u poodmaklim godinama, kad su već izgubili nadu u potomstvo i pretrpjeli sramotu zbog toga. Kod Židova je naime brak bez djece velika sramota. Ivan, Isusov rođak, povuče se vrlo mlad u pustinju, sve do svojeg javnog nastupa kad je već bio u zrelim godinama. Pojavio se na rijeci Jordanu, provodeći pokornički život i propovijedajući snažno i hrabro skori Mesijin dolazak. Isus ga zamoli da ga krsti, a on Ivan predstavi Isusa Židovima kao "Jaganjca Božjeg koji oduzima grijeh svijeta". Herod Antipa dadne ga zatvoriti jer ga je Ivan javno opomenuo, budući da je živio sa ženom svoga brata. Zato je nezakonita žena Herodova, Herodijada, mrzila Ivana toliko da ga je dala smaknuti glavosijekom. Ivan je bio prvi kršćanski mučenik. Sam Isus je za sv. Ivana Krstitelja rekao da je najveći među rođenima od žene.

***Molitva:** Bože, ti si pozvao svetog Ivana Krstitelja da narod pripravi na dolazak Krista Gospodina. Posvetio si ga već u majčinu krilu, a Krist ga je nazvao većim od sviju rođenih od žene. Svojim rođenjem obradovao je mnoge: jedini je od svih proroka pokazao Jaganjca koji oduzima grijeh svijeta. Obdari svoj narod radošću Duha Svetoga i upravi putem spasenja i mira. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

29. lipnja: sv. Petar i Pavao, apostoli

Njihov blagdan slavi se na isti dan jer, kako govori tradicija, bijahu istovremeno u Rimu, gdje ih zatočiše i 67. g. ubiše: sv. Pavao umrije glavosijekom, dok sv. Petar bi razapet na križ. Tradicija nam spominje da je umro razapet s glavom prema dolje. Petar, rodom iz Betsaide, brat Andrijin, bijaše među prvim Isusovim učenicima, svjedok prvih čuda koja je učinio Isus. Njega Isus izabra da bude temelj Crkve, a kad uskrsnu, postavi ga pastirom cjelokupne Crkve. Petar je onaj koji prvi javno objavi Uskrsnuće Isusovo u Jeruzalemu nakon silaska Duha Svetoga te istog dana pokrsti mnoštvo prvih obraćenika. Petar je rimski biskup i prvi papa, zaštitnik ribara, brodar i bravara. Pavao, rodom iz Tarza, ispočetka "progonitelj Crkve" (Gal 1, 13), a poslije najveći širitelj kršćanstva i "apostol naroda" (Rim 11, 13). Pavao je poslije čudotvornog obraćenja, učinio četiri putovanja duž Mediterana i Male Azije i prvi navijestio Isusa Krista. Poznata su njegova pisma Crkvama i nekim osobama. Ona su i danas temelj kršćanske teologije i sastavni dio Novog Zavijeta. Sv. Pavao je zaštitnik vjerovjesnika i katoličkog tiska.

***Molitva:** Bože, ti si svojoj Crkvi dao početke vjere po blaženim apostolima Petru i Pavlu. daj da po njihovu zagovoru primimo snagu za vječno spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

SRPANJ

3. srpnja: sv. Toma, apostol

Sveti Toma bijaše Isusov učenik, a iz evanđelja se vidi da je bio pošten i čestiti čovjek. Kad se uskrsli Isus ukaže apostolima i učenicima, Toma nije bio nazočan, te nije vjerovao u Isusovo uskrsnuće. Stoga reče: "Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj umjesto čavala i ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati". Kada ih nakon osam dana kasnije Isus posjeti, pozva ga da stavi svoj prst na rane od čavala, kako je to tražio. Toma tada uskliknu: "Gospodin moj i Bog moj". Ne zna se što je učinio poslije, no po predaji stoji da je evangelizirao u Perziji i stigao je sve do Indije. Propovijedao u Indiji, gdje je i mučen. Zaštitnik graditelja, zidara, kamenara, mjernika i drvodjelaca. Od šestog stoljeća u Crkvi se spominje prijenos njegova tijela 3. srpnja.

Molitva: *Svemogući Bože, daj nam radosno slaviti spomen na svetoga Tome apostola. Njegova zaštita nek nas trajno podržava da po vjeri imamo život u imenu Isusa Krista, kojega je on priznao Gospodinom i koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

5. srpnja: Ćiril i Metodije, slavenski apostoli

Ćiril je rođen u Solunu a u Carigradu je stekao vrsnu izobrazbu. S bratom Metodijem uputi se u Moravsku propovijedati vjeru. Obojica su na staroslavenski preveli liturgijske obrasce napisane glagoljskim pismom. Kad su bili pozvani u Rim, Ćiril je umro 14. veljače godine 869. g., a Metodije je posvećen za biskupa; zatim je pošao u Panoniju i ondje je naviještao evanđelje. Uveli su staroslavenski jezik u liturgiju. Metodije je mnogo pretrpio od zavidnika ali su mu rimski pape pomagali. Umro je 6. travnja 885. u Velehradu u današnjoj Češkoj. Apostoli su slavenskih naroda i suzaštitnici Europe. Spadaju među najveće kršćanske misionare svih vremena. Mole im se protiv oluje.

Molitva: *Bože, Ti si po svetoj braći Ćirilu i Metodu slavenske narode obasjao svjetlom Evanđelja. Daj da srcem prihvatimo tvoj nauk te budemo narod složan u pravoj vjeri i ispovijedanju tvog imena. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

6. srpnja: sv. Marija Goretti

Rodila se u siromašnoj obitelji u Corinaldiju kod Ancone 1890. u Italiji. Obitelj se, u potrazi za boljim životom preselila u Ferriere di Conca blizu Nettuna na Tirenskom moru. Marija se brinula o petero mlađe braće, kad je otac umro od malarije, a majka radila po poljima. Bila je vrlo vesele blage naravi, pobožna, radosno je vršila povjerenu joj dužnost. U njezinoj 12. godini u nju se zagledao Alessandro Senerelli, susjedov sin. Marija se dva puta oduprla mladićevim napastovanjima, no treći put on izgubi glavu te opijen videći da ne može zadovoljiti svoju strast zbog njezina otpora, u osveti ubode djevojku nožem. S četrnaest velikih uboda i četiri male rane Marija bijaše prevezena u bolnicu gdje umire 6. srpnja 1902. g. opraštajući nasilniku i sljedeći Isusa. Poslije 26 godina prisilnog rada, ubojica se iskreno pokajao, nakon što je u snu vidio Mariju koja mu je pružala cvijeće iz cvjetnjaka. Alessandro je nazočio kanonizaciji Marije Goretti 1950. g., skupa s njezinom majkom i obitelji. Sv. Marija Goretti u Crkvi slovi kao mučenica čistoće.

Molitva: *Bože, ljubitelju nevinosti i čistoće, mladoj Mariji Goretti dao si da borbu za djevičanstvo okruni mučeništvom. Po njezinu zagovoru daj da i mi postojano vršimo tvoj zakon. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

9. srpanj: bl. Marije Propetog Isusa Petković

Rođena je 10. prosinca 1892. godine od oca Antuna i majke Marije rođene Marinović u Blatu na otoku Korčuli, koje je tada, zbog dobrih privrednih okolnosti, naseljavalo oko 10.000 stanovnika. Sakramente kršćanske inicijacije primila je u župnoj crkvi Svih Svetih u rodnom mjestu. Iako je njezina obitelj bila dobrostojeća i vrlo ugledna, Marija je zarana upoznala bijedu i nevolju siromašnih, posebice napuštene djece i staraca. Od svoga oca, koji se tada brinuo za oko 750 najamnika i njihovih obitelji koji su radili na njegovu imanju, učila se milosrđu, pravednosti i živoj zauzetosti za čovjeka u nevolji. Obdarena živim duhom, mudrim srcem, jakom voljom i razboritošću, nakon završenih šest razreda osnovne škole, nastavlja

školovanje u domaćinskoj školi sestara Službenica Milosrđa u Blatu. Tamo steče prva iskustva redovničkoga života i žudi za takvim predanjem Bogu.

Zbog njezinih sposobnosti, roditelji, inače zauzeti i osvjedočeni vjernici i dobročinitelji, uskraćuju svoj pristanak i nukaju je na brak. S navršениh četrnaest godina Marija polaže osobni zavjet vječne čistoće, što ona naziva "vjeridbom" s Kristom. Roditeljima se iz strahopoštovanja nije suprotstavila, ali se zdušno zauzela za rad u Crkvi gdje je bila članica i voditeljica više društava.

Sama se duhovno jačala svagdanjom svetom Misom, pričešću, čestim klanjanjem pred Presvetim, kao i razmatranjem Muke Kristove, ponajčešće u župnoj crkvi, udaljenoj svega nekoliko koraka od njezine roditeljske kuće. Nakon očeve smrti, preuzela je s majkom upravljanje obiteljskim imanjem, ali nikad nije prestala razmišljati o posvećenom životu. Kad je Blato gospodarski oslabilo, i na tisuće stanovnika se iselilo, a Prvi svjetski rat i zarazne bolesti još više pogoršale opće stanje, Mariji se činilo da je bijeda prevelika i da je najbolje da se povuče u neki klauzurni samostan i moli za svekoliki svijet.

Ali Bog ima s njom druge planove! Nakon Prvoga svjetskoga rata sestre Službenice Milosrđa, bile su primorane napustiti Blato i djela milosrđa koja su vodile. Dubrovački biskup, dr. Josip Marčelić, koji je bio i Marijin duhovni voditelj, moli Mariju da ne napušta Blato nego da se u njemu zauzme za potrebite. Marija u tomu prepoznaje volju Božju za sebe i svoj duhovni put, pa s nekoliko svojih suradnica 25. ožujka 1919. preuzima sestarsku kuću, dječji vrtić i Pučku kuhinju. Za nju je to bio začetak Družbe Kćeri Milosrđa, čije je službeno utemeljenje uslijedilo 4. listopada 1920. godine. Deset dana potom, Marija polaže prve redovničke zavjete te je na prvom generalnom kapitulatu Družbe izabrana za vrhovnu poglavaricu i u toj je službi ostala četrdeset godina.

Razborito je i brižno upravljala ladicom svoje "mile Družbe", pomno vodeći brigu o odgoju i izobrazbi sestara, podižući različite ustanove za djecu u potrebi i za bolesne. Na poziv otaca franjevac, 1936. godine preuzela je i rad u misijama Južne Amerike, gdje je i sama boravila od 1940. do 1952. godine. Potom se vratila u Europu i u Rimu utemeljila generalnu upravu. Godine 1956. Družba je postala papinskoga prava. Tri godine prije toga Mariju je pogodila moždana kap, pa je 1961. godine, predala upravu Družbe i posve se posvetila molitvi i predanome trpljenju koje je suobličavala Muci Kristovoj, sve do svoje smrti 9. srpnja 1966. Glas o njezinoj svetosti Crkva je potvrdila 5. srpnja 2002. godine Odlukom o junačkim krepostima, čime je uzdignuta na čast oltara.

***Molitva:** Bože, Oče dobri, bogat milosrđem, spasio si nas križem Sina svoga Isusa Krista. Zapali u našim srcima, po zagovoru blažene Marije Propetog Isusa Petković, vatru svoje ljubavi, da ljubimo tebe iznad svega i braću svoju u Kristovoj ljubavi. On je Bog i s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, po sve vijekove vjekova. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. srpnja: sv. Benedikt, opat

Utemeljitelj benediktinskog reda i zaštitnik Europe. Rodio se u Norci (Italija) 480. g. u plemićkoj obitelji. Vraćajući se iz Rima, gdje je završio studije, pridruži se je jednoj grupi pustinjaka blizu Eufide. Nasljeđujući život posvemašnje osame, provodi tri godine u brdima. A zatim u jednoj špilji blizu Subiaca. Ubrzo se saznalo za njegov sveti život te, mu se pridružiše neki monasi. Godine 529, skupa s jednom grupom monaha osniva opatiju u utvrdi Monte Cassino u Kampaniji, koja je danas poznata po čitavom svijetu. Tu se povukao za neko vrijeme i Totila, kralj Gota. Pravilo ili regula sv. Benedikta može se sažeti u rečenici *Ora et labora*, tj. moli i radi. Sv. Benedikt savjetuje intelektualni ili manualni rad i molitvu u samoći. Umire 547. g. zaduživši kulturu Europe velikim idealima i njihovim ostvarenjima. Začetnik

redovništva na Zapadu, i "zaštitnik zapadne kulture i otac kršćanske Europe" (papa Pavao VI.), zatim speleologa, učitelja i đaka. Zazivaju ga kod otrovanja.

Molitva: Bože, u svetom opatu Benediktu dao si narodima Europe pravog učitelja kršćanskog života, rada i kulture. Daj nam po njegovu zagovoru nadasve cijeniti tvoju ljubav i velikodušno ići putem tvojih zapovijedi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

15. srpnja: sv. Bonaventura

Rodio se 1221. g. u Bagnoregiu u Toskani (Italija). Godine 1236. poslan je u Pariz na teološki i sveopći studij kod poznatog učitelja Aleksandra iz Halesa. Bio je štićenik kralja Luja IX. Ulazi u franjevački samostan te postaje profesor teologije u franjevačkom koledžu u Parizu 1248. g. Postavši vrhovni poglavar franjevačke družbe, mora se sve više posvećivati problemima i zadacima koje mu zadaje njegova služba pa se sve manje bavi teologijom. U upravi se odlikovao razboritošću i mudrošću. Zbog velikog doprinosa u redu smatra ga se «drugim utemeljitelj franjevačkog reda». 1273. g. imenovan je kardinalom-biskupom Lacijskog Albana, a umire godinu dana kasnije u Lyonu, gdje je išao na koncil kao teološki stručnjak. Teološka teza sv. Bonaventure izložena je u više djela, a uzdiže vjeru nad razum, te posebno naglašava vrijednost intuitivne spoznaje Boga, kao i duhovno iskustvene spoznaje Boga sve do mistike. Zaštitnik je radnika, djece i teologa te banjalučke biskupije.

Molitva: Svemogući Bože, spominjemo se sv. Bonaventure, biskupa. Daj da nas njegovo učenje prosvijetli, a žar njegove ljubavi trajno potiče. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

20. srpnja: sv. Ilija

Starozavjetni prorok iz Tišbe, borac za vjeru u jednoga Boga i njezinu čistoću u najtežim vremenima izraelske povijesti kad je gotovo sav narod bio otpao od vjere. Bio je čudotvorac, na njegovu riječ tri godine nije padala kiša. U Biblijskoj tradiciji jedini lik uz Henoha koji nije umro uobičajenom smrću nego je uznesen u ognjenim kolima (1 i 2 Kr). Zazivaju ga u suši i ognjici, a zaštitnik je od oluje i groma te Bosne i Hercegovine i đakovačke biskupije.

Molitva: Svemogući vječni Bože, ti si pozvao sv. Iliju, svog proroka, da živi pred tvojim licem i revnuje za tvoju slavu. Daj i nama, svojim slugama, po njegovu zagovoru, da vazda tražimo tvoje lice i budemo svjedoci tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

23. srpnja: sv. Brigita švedska

Rodila se 1303. g. u Švedskoj kraljevskoj obitelji. Brigita se udala vrlo mlada za Ulfa, Švadskog princa. Imali su osmero djece koje su odgojili u dobrom kršćansko duhu. Poslije jednog hodočašća u Santijago di Compostelo, oboje se odluče slijediti posvećeni život. Ulf se povuče u jednu opatiju, gdje umire 1344. g. Brigita odluči slijediti Ulfov primjer. Pristupila je trećem redu sv. Franje, provodila je asketski život. Premda je živjela u svijetu bila je uvijek pobožna i puna ljubavi za svakoga. Otišla živjeti u Rim i bila svima uzor kreposnog života. Doživljavala je mistična iskustva koja je opisala u "Objavama", književnom i mističkom remek djelu. U tim objavama se nalaze i tako zvane *Molitve sv. Brigite* na čast muke Kristove koje su postale među najraširenijim pobožnostima u katoličkoj Crkvi. U jednom ukazanju Isus je potiče da osnuje novi red Presvetog Spasitelja. Opominjala je pape u Avignonu da se vrate

u Rim. Umire u Rimu 1373. g., ali je prenesoše u Švedsku i sahraniše. Papa Ivan Pavao II proglasio ju je suzaštitnicom Evrope.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, ti si sv. Brigiti objavio nebeske tajne dok je razmatrala Isusovu Muku. Daj nam po njenom zagovoru nasljedovati trpljenje tvoga Sina, da budemo dionici njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

25. srpnja: Sv. Jakov stariji, apostol

Apostol Jakov Stariji, sin Zebedejev i Salomin, brat Ivanov, rođen u Betsaidi. Prozvan je starijim, da bi ga se razlikovala od Jakova mlađeg, Isusova rođaka. Živio je u 1. st. Najprije je bio učenik Ivana Krstitelja, poslije Isusova krštenja slijedio je Isusa. Bijaše nazočan u svim posebnim događajima Isusova javnog života. Svjedok je preobraženja Isusova, na Taboru, kao i agonije u Maslinskom vrtu. Poslije Duhova, Herod Agrippa smatra ga opasnim neprijateljem, jer propovijeda uskrsnuće Kristovo. Nastoji ga uhititi i ubiti zajedno s Petrom. Prvi je upravljao Kristovom Crkvom u Jeruzalemu nakon Kristove proslave. Umro je proboden mačem, prvi apostol mučenik 42.g. pošavši prvi od učenika u mučeničku smrt. Njegov takozvani apostolat u Španjolskoj nema nikakvih temelja, a predaja nam govori da je umro u Galiciji. Svetište sv. Jakova u Compostelli sagrađeno je u IX. st., kada su pronašli jednu srebrnu teku, i u njoj, smatra se, kosti sv. Jakova. To je svetište, u srednjem vijeku jedno od najposjećenijih svetišta. zaštitnik hodočasnika, ratara, ratnika i vitezova.

Molitva: *Svemogući vječni Bože, sveti Jakov prvi je od apostola svjedočenje za Krista potvrdio mučeničkom smrću. Daj da tvoju Crkvu ojača njegova odvažnost i zaštiti njegov zagovor. Po Kristu Gospodinu našem. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

26. srpnja: Ana i Joakim, roditelji BDM

Po tradiciji iz prvih stoljeća Joakim je bio pripadnik Judinog plemena, iz Davidove kuće, iako je prebivao u Galileji. Nakon dvadeset godina braka, on i Ana su još uvijek bili bez potomka, iako su se molili i bili vrlo pobožni. Joakim zbog toga bijaše udaljen iz Hrama. Povuče se u pustinju posteći i moleći. Jedan anđeo ukaže se i Ani i Joakimu, te ih obavijesti o začecu djevojčice. Po porodu djevojčica dobi ime Marija. Smatrali su je kćerkom čuda. Prema tradiciji odrasla je u jeruzalemskom hramu. Iako nema nikakvih dokumenata osim apokrifa, pobožnost prema sv. Ani počela se širiti u 6. st. na Istoku, a u 10. na Zapadu, a napose se u 15. st. raširila u francuskoj Bretanji i u Njemačkoj. Najpoznatije svetište sv. Ane nalazi se u Bretanji u mjestu Aurey. Sv. Ana se smatra zaštitnicom porodilja i onih koje žele postati majke.

Molitva: *Gospodine Bože otaca naših! Sv. Joakimu i sv. Ani dao si milost da budu roditelji Majke tvoga utjelovljenog Sina. Njihovim zagovorom daj nam postići spasenje što si ga obećao svome narodu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. srpnja: sv. Kristofor

Mučenik iz sredine 3. st. Zazivaju ga u prirodnim nepogodama. Zaštitnik od nagle i nepripravne smrti, vozača, plivača, brodarka i trudnica te Šibenske biskupije.

Molitva: *Svemogući milosrdni Bože, dao si da tvoj mučenik Kristofor nadvalada strahotu muka. Spominjemo se njegove pobjede: ne daj da podlegnemo zasjedama đavolskim. Po*

Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

31. srpnja: sv. Ignacije Loyolski

Bio je sin baskijske plemićke obitelji. Rodio se 1491. g. kao dvanaesto dijete u Loyoli. Postao je paž na dvoru jednog španjolskog grandija a onda časnik kraljevske vojske, obuzet snovima o slavnoj budućnosti. Sudijeluje u borbi protiv Francuza, te u obrani grada Pampelona, gdje je bio teško ranjen. Tijekom oporavljanja počeo je čitati živote mistika i njegov se život posve promijenio. Povukao se u Manrezu gdje je iskusio Božje vodstvo te bit tog svoga iskustva zapisao u knjižicu Duhovne vježbe.

Odluči otići u Svetu zemlju. Ostavi oružje, dade svoju mulu siromasima te se uputi u poniznom kostrijetu na hodočašće. Prigodom jednog viđenja, dobio je od Boga upute glede misije koju treba izvršiti. Ignacije je pohađao univerzitet u Barceloni, Salamanki i Parizu. Godine 1534. osniva isusovački red. Družba Isusova je od svog utemeljitelja baštinila velikodušno i viteško predanje svega sebe u službi Krista Kralja za spas duša, tražeći u svemu slavu Božju i pridonoseći tako katoličkoj obnovi. Poznato je geslo sv. Ignacija, sažetak njegove duhovnosti: *Sve na veću slavu Božju*. Po volji utemeljitelja Isusovci su vezani uz papu posebnim zavjetom poslušnosti. Sv. Ignacije je umro 1556. g. u Rimu. Zaštitnik duhovnih vježbi, obnova, djece i ratnika.

***Molitva:** Bože, ti si u Crkvi svojoj podigao svetog Ignacija da svijetom širi sve veću slavu tvoga imena. Pomozi nam njegovim zagovorom da se poput njega borimo na zemlji te budemo s njime okrunjeni na nebesima. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

KOLOVOZ

1. kolovoza: sv. Alfonz Marija Liguori, biskup i crkveni naučitelj

Pripadao je visokoj napuljskoj aristokraciji, rođen je 1696. g. Vrlo darovit u umjetnosti, studira ipak pravo, po očevoj želji i postao je u 17. god. doktor prava, a poslije je doktorirao i crkveno pravo. Završio je odlično studij. Napustivši odvjetničku praksu zgađen nepoštenjem u jednom procesu odlučio služiti bližnjemu. Tako 1726. g. bi zaređen za svećenika te počne propovijedati najsiromašnijima i odbačenima. Propovijedanjem u narodu je radio na promicanju kršćanskog života, pisao je knjige posebno o ćudoređu, pa se smatra učiteljem kršćanskog morala. Napisao je mnoga djela asketskog i duhovnog sadržaja. Njegove knjige Slave Marijine, Pohodi presvetom oltarskom Sakramentu, i razmatranja o mucu Kristovoj spadaju među klasike katoličke duhovnosti. Sv. Alfons je jedan od najplodniji i najviše čitani autora u cijeloj povijesti Crkve.

Godine 1732. utemeljio je red svećenika župskih misionara, tj. red Presvetog Otkupitelja bolje poznati pod imenom redemptoristi. Bio je svetac profinjene duhovnosti i žarki pastir pun ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Bio je izabran za biskupa sv. Agate Gotske, no kratko vrijeme nakon toga morao je napustiti službu. Bolest mu je u starosti deformirala tijelo, no on ostaje ustrajan u svojim dužnostima prema drugima. Umro je god. 1787., istrošen od rada za bližnjega.

***Molitva:** Bože, ti svojoj Crkvi daješ uvijek nove primjere kršćanskog života. Daj nam nasljedovati sv. Alfonsa Liguorija u ljubavi prema tebi, Presvetoj Djevici, revnoj službi braći ljudima te s njime u nebu primimo nagradu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

3. kolovoza: bl. Augustin Kažotić

Rodio u Trogiru, u plemićkoj obitelji u Dalmaciji oko g. 1260., po narodnosti Hrvat. Augustin je djetinjstvo i prvu mladost proveo u svome lijepom rodnom gradu, a onda, čuvši Božji glas, stupio u red svetoga Dominika. Studirao je u tada najboljem učilištu u Evropi u Parizu. Malo je naših ljudi u srednjem vijeku doseglo popularnost i ugled trogirskog dominikanca i zagrebačkog biskupa Augustina Kažotića.

Blaženi papa Benedikt XI., također dominikanac, koji je upoznao našega Augustina najvjerojatnije za vrijeme jednog boravka u Rimu, imenovao ga je g. 1303. zagrebačkim biskupom. Augustin je bio 20 godina biskup prostrane zagrebačke biskupije, uvrstivši se u broj njezinih najznačajnijih biskupa. Kao biskup bio je veoma aktivan i poduzetan. Često je obilazio svoju biskupiju propovijedajući i dijeleći potvrdu. Zdušno se brinuo ne samo za duhovno dobro i ćudoređe svoga puka, već mu je nastojao pomoći i u materijalnom uzdizanju.

U želji za obnovom zagrebačke Crkve Augustin je održao tri biskupijske sinode. Mnogo je brige posvećivao uređenju bogoslužja, svećeničkim pripravnicima, da se duhovno i teološki izgrade, a onda i svećenicima po župama. Sve to svjedoči da je nastojao biti brižan pastir koji se ozbiljno i odgovorno brine za povjereni stado. Kao član biskupskoga zbora sudjelovao je na Općem crkvenom saboru u Vienu.

Augustin je bio zagrebačkim biskupom u doba kad su Hrvatska i Ugarska proživljavale teški građanski rat zbog kraljevskoga prijestolja. Kao biskup osobito se brinuo o svećeničkom podmlatku. Bogatiji su za svoje školovanje u sjemeništu plaćali, a siromašniji su se školovali besplatno. Augustin je u zagrebačkoj stolnici uredio bogoslužje. Mnogi su ga plemići zbog njegova značaja i kreposti uzimali kao suca u svojim međusobnim sporovima. Kad je i sam kao zagrebački biskup doživljavao nepravdu od plemića, na silu nije odgovarao silom. Zna se daje zbog toga živio u velikoj oskudici i siromaštvu.

Augustin Kažotić, zagrebački biskup, zbog svoje svetosti života, velike kulture, snažne rječitosti među svim ugarsko-hrvatskim biskupima uživao je velik ugled. Zato mu državni staleži god. 1318. povjeriše jednu diplomatsku misiju kod pape Ivana XXII. u Avignonu, gdje su pape tada stanovali. On je morao pred Papom iznijeti tužbe na zloupotrebe što su ih činili i plemići i dvorjanici mladoga kralja Karla Roberta Anžuvinca, kao i sam kralj.

Papa je Augustina dulje vremena zadržao na svome dvoru jer se neprijateljski raspoloženi kralj protivio njegovu povratku u Zagreb. I tako je kralj tuđinac jednom od najodličnijih hrvatskih sinova priječio povratak u domovinu. Papa je zbog toga bio prisiljen Augustinu dodijeliti drugu biskupiju. To je učinio g. 1322. premjestivši ga u Luceru, u Napuljskom Kraljevstvu, odakle su Anžuvinci i došli u Hrvatsku. Ondje se biskup Kažotić veoma posvetio obraćenju Saracena. Augustin je u Luceri biskupovao samo godinu dana jer je umro 3. kolovoza 1323. No i kroz to kratko vrijeme ostavio je ondje glas svetog i revnog pastira koga odmah nakon smrti počеше štovati kao sveca. Augustinovo je tijelo bilo sahranjeno najprije u crkvi Svetog Dominika, a poslije bi preneseno u katedralu, gdje se i danas poštuje. Papa Klement V. proglasio ga blaženim g. 1702.

Molitva: Bože, ti si nam blaženog biskupa Augustina Kažotića dao kao uzor učena i dobra pastira Crkve. Daj da se ugledamo u njegov primjer i stignemo u tvoju slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).
Amen.

4. kolovoza: sv. Ivan, Marija Vianney

Bio je seljački sin, a rodio se 1786. g., kod Lyona u vrijeme terora koji je vladao u Francuskoj nakon revolucije. Vladajući jakobinci držali su narod pod represijom, posebno one koje su smatrali neprijateljima i svećenstvo poslušno Papi i Crkvi. Tako je i Ivan vjeronauk

slušao u tajnosti, a i prvu pričest primio potajno, u jednom štaglju. Svladavši mnoge poteškoće u studiju pomoću jednog prijatelja svećenika, župnika u Ecuillvju, bi zaređen za svećenika 1815. g. Dobio je malu župu u Arsu.

Bio je vrlo ponizan i smatrao se zbog svoje nesposobnosti u učenju nedostojnim svećeništva, stoga se je još više trudio oko svoga stada, a svojom vjerom, žrtvom i čistoćom u neuglednom i duhovno zapuštenom mjestu postigao je izvanredne rezultate. Župom je upravljao revnim propovijedanjem, mrtvljenjem, molitvom i dobrotvornošću. Bio je jedan od najvećih pokornika i ispovjednika u Crkvi. Tradicija drži da se hranio uglavnom samo kuhanim krumpirima, a imao je dar čitanja savjesti pokornika. Ubrzo se proćuo glas o njemu izvan granica njegove male župe: dolazili su k njemu sa svih strana Francuske da bi se ispovjedili kod njega. Umro je 1859. g., a zahvaljujući njemu, mali je Ars postao glasovito mjesto hodočašća. Zaštitnik je ispovjednika i župnika.

***Molitva:** Bože, ti si sv. Ivana Mariju Vianneya odlikova čudesnom pastirskom revnošću. Daj nam po njegovu zagovoru i primjeru da braću privodimo Kristu i zajedno s njima postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

8. kolovoza: sv. Dominik

Rodio su u obitelji nižeg plemićkog roda u kastiljskoj Caleruegi 1170. g. u Španjolskoj. Stekao je široku naobrazbu, počevši od teoloških pa do svjetovnih nauka. U Palenciji je studirao teologiju i postao kanonikom. Na putu prema Danskoj, kao pratilac biskupa Castille, Diega, vidio je tragične posljedice albigenške hereze i shvatio svoj pravi poziv. Postaje propovjednik te se vjerno pridržava Evandjelja u svom životu. U Tolozi 1215. utemeljuje novu zajednicu s jednom grupom istomišljenika, red propovjednika, bolje poznate pod imenom Dominikaci. Dobivši odobrenje od pape, mogao je slati svoje propovjednike po glavnim gradovima Europe osnivajući nove zajednice. Umro je u Bologni, gdje je 1225. g. U povijesti katoličke tradicije ostao je zapamćen kao veliki širitelj Gospine krunice. Zaštitnik je krojača.

***Molitva:** Gospodine, sveti Dominik je bio odličan propovjednik tvoje istine. Daj da zaslugama i naukom pomogne tvoju Crkvu a nas zagovara sa svojim molitvama. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

10. kolovoza: sv. Lovro, đakon

Lovro je bio podrijetlom Španjolac iz Oske. Papa Siksto II. imenovao ga je đakonom i povjери mu čuvanje dobara Crkve. Prvi među sedam rimskih đakona, čuvar crkvenih riznica. Bile su to uglavnom skupljene milostinje kršćana, arhiv rimskog arhidakonata. Kada car Valerijan (253.-260.) sazna da Lovro zna gdje se skriva kršćansko blago, daje ga zatočiti te mu zapovjedi da mu preda dobra. Lovro tada razdijeli sav novac i blago siromasima, te dovede pred cara jednu grupu siromaha govoreći: "Evo blaga Crkve!" Na to se car Valerijan razjari i odredi za Lovru najteža mučenja. Izbičevaše ga pa ga legoše na užareni ugljen. Ostala je poznata njegova izdržljivost; tako zatraži od mučitelja, da ga okrenu jer je već pečen s jedne strane. Zaštitnik sirotinje, učenika, ravnatelja i požeške biskupije.

***Molitva:** Bože, ti si svetom Lovri dao žar svoje ljubavi te se proslavio vjernim služenjem i slavnim mučeništvom. Daj nam ljubiti što je on ljubio i u život provesti što je naučavao. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

11. kolovoza: sv. Klara

Rođena je u Asizu 1193. g. Pripadala je bogatoj plemićkoj obitelji. Kako je bila lijepa i darovita, obitelj je za nju planirala odgovarajući brak kojim bi povećala njihovu moć i ugled. Ona slijedi primjer sv. Franje, te se posveti u redovničkom životu, ostavivši sve bogatstvo i privilegije koje je imala. Pobjegla je od kuće u crkvicu Svete Marije od Andela, gdje joj sv. Franjo odreza kosu, navuče joj jednu tuniku iz obične neobrađene vune te ona položi zavjet čistoće, siromaštva i poslušnosti. Po nagovoru sv. Franje, Klara ustanovi ženski franjevački red, poznat pod imenom klarise. Pravila reda zapovijedala su strogu klauzuru i potpuno siromaštvo kako bi što bolje mogli nasljedovati život Isusa Krista i njegovu muku. Umrla je 1253. g. Slikari je prikazuju s pokaznicom u rukama, jer je iznoseći na vrata posudu, u kojoj se nalazilo Sveto otajstvo, spasila samostan od Saracena kad su opsjedali Asiz. Sv. Klara je zaštitnica televizije.

***Molitva:** Bože, ti si sv. Klaru nadahnuo ljubavlju prema evanđeoskom siromaštvu. Daj nam po njezinu zagovoru nasljedovati Krista da u siromaštvu duha jednom gledamo tebe u savršenoj radosti nebeskog kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. kolovoza: sv. Maksimilijan Marija Kolbe

Maksimilijan Marija Kolbe rođen je 8. siječnja 1894. u Poljskoj, u mladosti je ušao u Red manje braće konventualaca a godine 1918. zaređen je u Rimu za svećenika. Prožet sinovskom ljubavlju prema Djevici Bogorodici, pokrenuo je pobožnu udrugu pod imenom »Vojska Marije Bezgrešne«, koju je veoma proširio u domovini i u drugim zemljama. Kao misionar došao je u Japan te je pod znakom i zaštitom iste Bezgrešne Djevice radio na širenju kršćanske vjere. Vrativši se u Poljsku osnovao je grad Bezgrešne u kojem je molilo i radilo na stotine redovnika. Izdavao je na milijune primjerka novine Vitez Bezgrešne. U strašnom vrtlogu drugog svjetskoga rata zatočen je u logoru Aušvicu blizu Krakova. Dobrovoljno je umjesto oca obitelji pošao u bunker smrti gdje su svi trebali umrijeti od gladi. Sve zatočenike u bunkeru smrti je hrabrio molitvom. Umro je kao žrtva ljubavi 14. kolovoza 1941., zadnji u bunkeru tako da su mu nacisti u vene ubrizgali otrov. Svetim ga je proglasio papa Ivan Pavao II, a na proglašenju je bio prisutan i čovjek umjesto kojega je svetac umro u logoru smrti.

***Molitva:** Bože, ti si sv. prezbitera i mučenika Maksimilijana Mariju Kolbea razario ljubavlju prema Bezgrešnoj Djevici, ispunio revnošću za duše i milosrđem za bližnjega. Po njegovu zagovoru udijeli da tebi na slavu spremno služimo braći ljudima i nasljedujemo tvoga Sina sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

16. kolovoza: sv. Rok

Rodio se u Montpellieru u Francuskoj. Potječe iz plemićke obitelji. Roditelji su ga izmolili od Boga učinivši zavjet, a majka će svojom pobožnošću utjecati na njegov život. To će se posebno očitovati kad u ranoj dobi izgubi oba roditelja. Roko odluči provoditi život hodočasnika. Uputi se prema Rimu, no prekine put kod Viterba jer je tamo harala kuga. Zauze se za bolesne. Po njegovu zagovoru dogodila se mnoga čuda. Išao je iz grada u grad, te pomagao oboljelima od kuge. Tako dođe i u Cezenu, zatim u Rim, gdje ozdravi jednog kardinala, koji ga tada predstavi papi. Ponovo nastavi svoj put te dođe do Riminija, Novare, Pijacenze, gdje se i sam zarazi kugom. Pokazala se kao kvrga na nozi. Da ne zarazi druge, povuče se duboko u šumu, u samoću. Jedan pas svaki dan mu je donosio komade kruha.

Ozdravivši zahvaljujući čudotvornom izvoru, ponovo pođe na put prema sjeveru, te stiže do Angere gdje umire 1237. g. Zaštitnik je bolničkog osoblja i od zaraznih bolesti.

Molitva: *Gospodine, čuvaj nas, svoje vjernike, trajnom blagošću i po zagovoru sv. Roka, oslobodi nas od svakoga zla. Daj da po njegovu uzoru služimo braći u ljubavi te - idući tebi u susret u Crkvi - radosni uđemo u dom tvoga blaženstva. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

18. kolovoza: sv. Jelena, križarica

Bila je skromnog podijetla, no postade žena rimskog Kostancija Klora. Rodila mu je sina koji će sjesti na prijestolje pod imenom Kostantina I koji je kršćanima dao slobodu ispovijedanja vjere. Car Kostancije je odbaci 292. g., zbog državnih se razloga oženio Teodorom, pastorkom Maksimilijana Herkuleja. Kada na prijestolje dođe njezin sin Kostantm, ponovo je pozva na dvor 306. g. Obrativši se na kršćanstvo kao carica činila je mnoga dobra, bila je bogobojazna, skromna i prožeta izvanrednom ljubavlju prema Isusu. Godine 326. započe dugo hodočašće u Svetu zemlju, da posjeti mjesta gdje je Isus živio. Tu dade sagraditi mnoge bazilike. Jedna stara predaja govori kako je pronašla križ na kojem je umro Isus, kao i čavle i krunu. Relikvije sv. Križa su od tada raznesene diljem kršćanskog svijeta. Jelena je zaslužna za očuvanje i obilježavanje mnogih mjesta u svetoj zemlji koja su povezan sa Isusovima životom. Jelena je umrla u Nikomediji 328. g. njezini posmrtni ostaci bijahu preneseni u Carigrad, a zatim u Rim. Počeli su je štovati kao Sveticu odmah poslije smrti.

Molitva: *Bože, ti si Crkvu poučio da je sav tvoj zakon u ljubavi prema tebi i bližnjemu. Pomozi da po primjeru i zagovoru sv. Jelene vršimo djela milosrđa te su ubrojimo među blagoslovljene u tvom kraljevstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

20. kolovoza: sv. Bernard iz Clairvauxa, crkveni naučitelj

Rodio se 1090. g. kod Dijona u Francuskoj. Studij završava u Chatillonu. Poslije majčine smrti, koja je u sedamnaestogodišnjem mladiću izazvala pravu krizu jer bijaše vezan za svoju dobru i pobožnu majku, povuče se u samostan u Citeaux, a s njim još njegovih tridesetorica rođaka. Tu je živio vrlo strogo i povučeno. Godine 1115. dobiva zadatak da osnuje opatiju u Clairvaux (Chiaravalle) jer je mnogo mladih htjelo ući u cistercitski samostan. Ubrzo je izabran za opata tog samostana. Opatija je mogla primiti oko sedamsto monaha. Nakon raskola u Crkvi zbog izbora dvojice papa, pristao je uz zakonitog papu, pa za njega pridobivao i druge. Putovao je mnogo Evropom i učvršćivao mir i jedinstvo. Napisao je mnoge teološke i asketske spise. Gajio je veliku pobožnost prema Gospi. Umro je 1153. g.

Molitva: *Bože, ti si u svojoj Crkvi podigao sv. opata Bernarda da gori revnošću za tvoj dom i svijetli poput svijetla. Udijeli nam njegovim zagovorom da gorimo istim duhom i živimo kao djeca svetla. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. kolovoza: sv. Ruža Limska

Zaštitnica Latinske Amerike i Filipina; rodila se 1586. g. u Limi, u španjolskoj obitelji koja se doselila u Peru. Provela je mladost teško radeći da bi pripomogla obitelji koja je upala u financijsku krizu. Bila je vrlo lijepa te je od nekog bogatog mladića dobila ponudu za udaju, što je odlučno odbila. Odlučila je ući u samostan sestara trećeg reda sv. Dominika, slijedeći kao uzor sv. Katarinu Sijensku. Kako u Limi nije bilo samostana, povuče se u skrovište sagrađeno za nju u vrtu. Bila je velika mističarka i stalno je živjela asketskim životom; bila je

uzor savršenosti i duhovnosti, kao opomena svom vremenu, u kojem je vladao materijalizam. Oboljevši, umrla je 1617. g.

Molitva: *Bože, ti si srce sv. Ruže zagrijao svojom ljubavlju te je ostavila svijet i u strogoj pokori živjela samo za tebe. Na njezinu molbu daj da ovdje na zemlji hodimo putem sveta života i Nebu se ozbiljno naužijemo tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

24. kolovoza: sv. Bartolomej, apostol

Tumači sv. pisma poistovjećuju ga s Natanaelom, Filipovim prijateljem, o kojem govori Ivanovo evanđelje. Rodio se u Kani Galilejskoj, a bio je Isusov učenik. Evanđelje nam navodi da se obratio kada mu je Isus rekao: "Prije no što te Filip pozvao, vidio sam te pod smokvom...". Navodeći mu tu pojedinost, koju je samo on (Bartolomej) mogao znati, Isus ga je pridobio, te ga Bartolomej prizna riječima: "Rabi, ti si Sin Božji! Ti si kralj Izraela!" Tradicija nam govori da je propovijedao poslije Duhova u Frigiji i u istočnoj Indiji, te u Mezopotamiji. No on je posebno poznat radi strašnog mučeništva koje je morao podnijeti u Armeniji. Živom su mu oderali kožu, prije no što su mu odsjekli glavu. Zato je postao zaštitnikom mesara, kožara i uvezivača knjiga. Zaštitnik je i ratara postolara, vinogradara i pastira.

Molitva: *Gospodine, ojačaj u nama vjeru kojom je sveti apostol Bartol iskreno pristao uz Krista, tvoga Sina. Po njegovu zagovoru daj da Crkva svim narodima bude otajstvo spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. kolovoza: Sv. Monika

Rodila se u Tagasti u današnjem Alžiru, u odličnoj kršćanskoj obitelji. Majka i dadilja odgajale su ju je u vjeri, pokori i poštenju. Dali su je za ženu Patriciju, koji nije bio kršćanin, ali je bio dobar čovjek, iako nagle ćudi i preljubničkih strasti. Rodila je dva sina; Augustina i Navigija, i jednu kćer čije ime je nepoznato. Godine 370. napokon se na kršćanstvo obrati muž, no njezina velika briga postade sin Augustin, koji je bio izuzetno darovit i pametan mladić, ali je provodio raspušten život; a uz to upao i među krivovjerce manihejce. Otišao je u Rim, pa u Milano. Monika, postavši udovica, pode za sinom, te ga dostiže u Milanu. Za obraćenje sina se mnogo molila i puno suza prolila. Vjeru je hranila molitvama i očitovala kreposnim životom. Konačno u Milanu slušajući propovijedi sv. Ambrozija njen sin se obratio. Najveća radost njezinog života bio je Uskrs 387. g., kada se Augustin krstio. Stigavši u Ostiju, u očekivanju broda za Afriku, u sretnom času života Monika se preselila u vječnost 387. g. Primjer je majke vjernice koja ustrajno moli i čini pokoru za obitelj.

Molitva: *Gospodine Bože, tješitelju uciviljenih, ti si primio suze sv. Monike za obraćenje njenog sina Augustina, daj da po njihovu zagovoru svoje grijehe i po tvojoj dobroti postignemo oproštenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. kolovoza: sv. Augustin, crkveni naučitelj

Rodio se u Tagastu u Africi 354. g. Pripadao je rimskoj obitelji, naseljenoj u Africi. Otac mu je bio gradski službenik i neizmerno se trudio da sinu pruži bolje mogućnosti i bolji položaj. Majka mu je bila sv. Monika. Augustin je završio studij govorništva u Maderi i Kartagi, no provodio je život u raskoši i rasipnosti. Ne mogavši više podnositi majčine jadikovke, koja je bila kršćanka i vrlo pobožna žena, umoran od tog svog neurednog života i

veza koje je stvorio, uputi se u Rim. Tu dobiva katedru i predaje retoriku. U Milanu proučava Plotinova djela, a na propovijedanju sv. Ambrozija, doživljava unutarnji obrat: počinje se diviti kršćanima i otkrivati istinu koju je tražio. Obrati se i dade se krstiti 387. g. Vrativši se u Afriku, proveo tri godine živeći pustinjački. Nakon toga zaređen je za svećenika, a zatim za biskupa Hipona (današnja Bona). Trideset četiri godine je bio uzor svome stadi, poučavao je vjernike govorima, brojnim spisima u kojima je na genijalan način tumačio vjeru i borio se protiv krivovjerja. Ubraja se među 4 najvažnija crkvena oca prvih stoljeća zapadne Crkve, a proglašen je crkvenim naučiteljem. Sv. Augustin je svetac čija su djela vjerojatno najviše utjecala na život Crkve. Svoj životni put lutanja, obraćenja i rasta u vjeri Augustin je opisao u knjizi *Ispovijesti* koja je postala nezaobilazni klasik kršćanske duhovnosti. Umire god. 430.g.

Molitva: Bože, obnovi u svojoj Crkvi duh kojim si prožeo sv. biskupa Augustina, njime nas ispuni da žedamo za tobom, vrelom prave mudrosti, i tražimo tebe počelo višnje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

RUJAN

5. rujna: bl. Majka Terezija iz Kalkute

Majka Terezija rođena je kao Gonxha (Gonđa = Agneza), 26. kolovoza 1910. u Skopju, u albanskoj obitelji Nikole i Drane Bojaxhiu (Bojađiu). Otac joj umire kad je imala 8 godina, pa teret vođenja obitelji pada na majku. Pod utjecajem o. Franje Jambrekovića, isusovca koji je u to vrijeme radio u Skopju, Gonxha (Gonđa) se oduševljava za redovničko i misionarsko zvanje. U rujnu 1928. godine odlazi u samostan Loretskih sestara u Irskoj, sa željom da postane misionarka. Tu dobiva redovničko ime Terezija, po svojoj zaštitnici sv. Tereziji od Djeteta Isusa. Želja za misijama ubrzo joj se ispunila, te u siječnju 1929., s nepunih 19 godina, prvi puta stupa na tlo Indije, u Kalkutu. Ulazi u novicijat u Darjeelingu. Prve redovničke zavjete daje 1931., a vječne 1937. godine.

U to vrijeme poučava djecu na bengalskoj srednjoj školi Svete Marije. U rujnu 1946. godine, putujući vlakom od Kalkute do Darjeelinga, doživljava novi Božji poziv, "poziv unutar poziva", da osnuje Misionarke Ljubavi, zajednicu koja će se posvetiti najsiromašnijima među siromašnima, zajednicu koja će, prema Terezijinim riječima, "utaživati neizmjernu Isusovu žed na križu za ljubavlju". Prva kuća sestara koje skrbe o najbjeđenijima otvorena je u Kalkuti, a 7. listopada 1950. godine nova družba službeno je potvrđena od Crkve. 1965. godine papa Pavao VI. dodjeljuje družbi papinsko pravo, a iste godine niče prva kuća izvan Indije – u Venezueli, u Južnoj Americi. U sljedećih 15-ak godina dolaze na red kuće Misionarki Ljubavi u Rimu, Africi, na Srednjem Istoku, Australiji, Sjevernoj Americi ... Kristova Ljubav, po družbi Majke Terezije, ražaruje se i u zemljama koje su tada bile pod komunističkom vlašću: u Hrvatskoj (1979. – u godini kad je Majka Terezija dobila Nobelovu nagradu za mir!), Istočnoj Njemačkoj, Rusiji ... Godine 1985. otvara i prvu kuću za oboljele od side, u New Yorku. Majka Terezija osnovala je i muški ogranak reda, Misionare Ljubavi. Neumorno je putovala svijetom otvarajući nove kuće u kojima će se služiti siromasima i bolesnicima. Vrativši se iscrpljena s jednoga od putovanja, Majka Terezija 5. rujna 1997. umire u matičnoj kući u Kalkuti. Na njezin sprovod došle su stotine tisuća ljudi; među njima i kraljevi i kraljice, predsjednici i premijeri zemalja cijeloga svijeta. Koliko su je ljudi doživljavali "živućom sveticom", posvjedočila je i molba kalkutskoga biskupa Zboru za proglašenje svetih, da se u slučaju Majke Terezije odstupi od uobičajene norme, prema kojoj se o nečijoj svetosti može razmatrati tek pet godina nakon smrti te osobe.

Ova žena koja je živjela evanđelje ljubavi s najsiromašnijima među siromašnima, svojim životnim primjerom utjelovila je poziv koji je Sveti Otac uputio cijeloj Crkvi prigodom

Misijske nedjelje, a to je poziv Crkvi da bude kontemplativnija, svetija i više misionarska, učeći od Blažene Djevice Marije, koja je zvijezda evangelizacije, podsjetivši kako su svi vjernici, zahvaljujući krštenju, pozvani na svetost.

Sam Isus je Onaj koji gladuje u gladnima, žeđa u žednima i plače u zaplakanima. Poput Isusa, mi trebamo postati jedno s ljudima, postajući im jednakima u svemu, osim u grijehu. Isus je postao toliko bliz siromašnima, da je sam uzeo obličje sluge. Naša vjera u Isusa mora nas voditi u ljubav,

a ljubav nas mora voditi u služenje. Ali, služenje je nemoguće bez molitve.

Naša djela ljubavi nisu ništa drugo nego djela mira. Činimo ih s većom ljubavlju i djelotvornošću – svatko u svom vlastitom radu i svakodnevnom životu: u vlastitoj kući, u vlastitom susjedstvu.

Šest godina nakon njezine smrti, papa Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 19. listopada 2003.

***Molitva:** Blažena Terezijo iz Kalkute, želeći ljubiti Isusa kao što nikad prije nije bio ljubljen, potpuno si se predala Njemu, ne odbivši mu ništa. U zajedništvu s Bezgrješnim Srcem Marijinim, prihvatila si Isusov poziv da utažiš Njegovu beskrajnu žeđ za ljubavlju i dušama, te postaneš nositeljica Njegove ljubavi najsiromašnjima među siromasima. S povjerenjem punim ljubavi i potpunim predanjem izvršila si Njegovu volju, svjedočeći radost pripadati Njemu bez pridržaja. Tako si se prisno sjedinila s Isusom, tvojim raspetim Zaručnikom, da se On, viseći na Križu, udostojao podijeliti s tobom smrtnu muku Svoga Srca. Blažena Terezijo, obećala si trajno donositi svjetlo ljubavi onima na zemlji, moli za nas da i mi nastojimo utažiti goruću žeđ Isusovu, ljubeći Ga žarko, sudjelujući radosno u Njegovim patnjama i služeći Mu svim srcem u našoj braći i sestrama, napose onima koji su najmanje voljeni i najmanje željeni. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

7. rujna: sv. Marko Križevčanin

Sveti Marko Križevčanin (Križevci, 1588.-Košice, 7. rujna 1619.) je treći kanonizirani hrvatski svetac rimokatoličke Crkve, svećenik, košički mučenik, profesor teologije, kanonik, misionar. Punim imenom zvao se Marko Stjepan Krizin. Rodio se u Križevcima, u biskupiji zagrebačkoj. Studirao je najprije u isusovačkom kolegiju u Grazu, gdje je stupio i u Marijinu kongregaciju. Kao kandidat zagrebačke biskupije bio je primljen u glasoviti rimski kolegij Germanicum et Hungaricum. Svojom je rukom ondje zapisao da je Hrvat, kako se to do danas sačuvalo u arhivu zavoda. Kao student odlikovao se bistrinom uma i krepošću. U Rimu se nalazio od 1611. do 1615. godine.

Postavši svećenik, vratio se u svoju zavičajnu biskupiju u kojoj je djelovao kratko vrijeme. Kardinal Petar Pazman pozvao ga je u Ugarsku, učinio ga ravnateljem sjemeništa u Trnavi i ostrogonskim kanonikom. Kasnije mu je povjerio i upravu benediktinske opatije Szeplak, kod Košice, koja je tada bila vlasništvo ostrogonskoga kaptola.

Košice su u ono doba bile utvrda ugarskoga kalvinizma. Da bi ojačao položaj malobrojnih katolika, gradski je upravitelj, namjesnik kralja Matije II., Andrija Doczi pozvao u Košice dva isusovca: Stjepana Pongracza i Melhiora Grodzieckoga. Njihov je plodonosni rad ojačao svijest katolika, ali i izazvao bijes kalvina.

Tako su kalvini potakli narod na bunu optuživši lažno katolike da su 13. srpnja 1619. izazvali požar u gradu. Tada se u Košicama s isusovcima nalazio i naš sveti Marko. U tim teškim časovima htjeli su zajedno pomoći katolicima u gradu. No kad je zapovjednik kalvinske vojske Juraj Rakoczi 3. rujna 1619. sa svojim hajducima ušao u Košice, odmah su zatvorili trojicu katoličkih svećenika. Kroz 3 dana nisu im dali ni jesti ni piti. Zapovjednik je

vojske obećao Marku Krizinu pokloniti crkveno imanje samo ako se odrekne katolicizma i postane kalvin. Marko je to najenergičnije odbio.

Okrutno su ih mučili i pogubili. Kad su mjesni kalvini čuli kako su okrutno mučili tu trojicu katoličkih svećenika, zbunjeni su priznali da nisu zaslužili takav barbarski postupak. Vijest je o mučeništvu kao munja prohujala Ugarskom. Knez Bethlen nije ipak dopustio - iako su mu bile upravljene mnoge molbe - da mučenici budu dostojno i s počastima sahranjeni. Dopustit će to 6 mjeseci kasnije na molbu palatinove žene Kataline Palffy.

Relikvije košičkih mučenika, dakle, i našega svetoga Marka, nalaze se u uršulinskoj crkvi u Trnavi. Kanonizacija ili proglašenje svetima trojice košičkih mučenika: dogodila se 2. srpnja 1995. u Košicama, u Slovačkoj.

***Molitva:** Bože, sjećamo se pobjedničkog slavlja svećenika i mučenika Marka Križevčanina. Usliši nam molitve i daj da poput njega budemo tebi vjerni sve do smrti. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

13. rujna: sv. Ivan Krizostom (zlatousti)

Rodio se u Antiohiji 345. g. Odgajaše ga Libijan, najpoznatiji rektor klasičnih studija svoga vremena. Godine 381. bijaše zaređen za đakona, a 386. g. za svećenika. Započeo je svoju briljantnu karijeru. Kako je bio vrlo učen i elokventan, dadoše mu nadimak Krizostom (Zlatousti). Carigradskim patrijarhom postaje 397. g. Neslomljiv i odrješit, zavede red u Crkvi koja je bila umiješana u razne igre oko vlasti. Bio je uzoran pastir koji se trudio iz korijena popraviti život vjernika. Obasut mržnjom carskog dvora i zavidnika bio je prisiljen na progonstvo. No na inzistiranje vjernika bio je vraćen na svoju biskupsku stolicu. Svetac je tada nastavio s obnovom. Carica Eudoksija, okrutna i ambiciozna a uvučena u spletke, onih kojima je Zlatousti smetao, ne mogavši to podnositi, u dogovoru s Teofilom, biskupom Aleksandrije, svrgne Ivana Zlatoustog te ga progna ne gledajući na prosvjede vjernika koji su htjeli svoga patrijarha. Godine 407. njegovi ga neprijatelji povedoše na Kakvaz u progonstvo, no on umire na putu. Mnogo je propovijedao i napisao o tumačenju vjere i pravilno usmjerenog kršćanskog života.

***Molitva:** Bože, jakosti onih koji se uzdaju u te. Ti si sv. biskupa Ivana Zlatoustog proslavio divnim govorništvom i pomogao u trpljenu. Daj da nas štiti njegov zagovor i ojača primjer strpljivosti u nevoljama života. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

21. rujna: sv. Matej, apostol i evanđelist

Postoje vrlo rijetki podaci o Mateju - Leviju, kako se zvao sin Alfejev. Kako kaže evanđelje, bio je carinik u Herodovoj službi, a radio je u Kafarnaumu u 1. st. Dok je tako sjedio u svom uredu, pogleda ga Isus te mu reče: "Slijedi me!" Levi ostavi sve i pođe za Isusom. Poslije Duhova ostaje u Palestini te tamo vrši apostolat. Neki crkveni pisci pak tvrde da je išao pripovijedati u Etiopiju i Perziju. Tamo je bio mučen. Njegovo tijelo, kako govori predaja, bi preneseno u Salerno u 9.st. u Italiju. Središnja tema njegova Evanđelja je ostvarivanje Kraljevstva nebeskog po Isusu Nazarećaninu. Zaštitnik je financijskih i poreznih službenika, carinika, bankara i knjigovođa.

***Molitva:** Bože, u neizrecivom naumu svoga milosrđa izabrao si carinika Mateja za apostola svome Sinu. Daj da i mi njegovim primjerom i zagovorom odgovorimo svome kršćanskom pozivu i odlučno idemo za tobom. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. rujna: sv. pater Pio

Sv. pater Pio je jedan od najvećih mističara, pokornika i svetaca u povijesti Crkve. Rodio se 25. 5. 1887. kao Francesco Fiorgione u Pietrecini na jugu Italije u siromašnoj seoskoj obitelji od roditelja Grazia o Marije Giuseppe. Kao dječak je pomagao svojim na radu u polju, a posebno kod čuvanja ovaca. Još od malih nogu je doživio mističnu prisutnost svog anđela čuvara i osjećao Božji poziv, bio očaran ljubavlju prema Isusu prisutnu u Euharistiji i pobožnošću prema Mariji što će ga pratiti cijeli život. Siromašni i pobožni otac će sve učiniti da mu omogući slijediti Božji poziv i studije. Zbog toga je neko vrijeme i odselio u Ameriku na privremeni rad.

S 15. godina Francesco Fiorgione 1903. ulazi u red franjevac kapucina, kod redovničkih zavjeta uzima ime Pio. Za svećenika je bio zaređen 1910. u katedrali Beneventa. Nakon par godina svećeničkog života 1916. je premješten u San Giovanni Rotondo gdje će izuzev kratkih prekida ostati do konca svog života. Pater Pio 8.9. 1911. obaviještava svog duhovnika patera Benedetta da san. Marco da već godinu dana na mističan način nosi nevidljive rane Kristove, a 1915. mu otkriva da godinama na isti način trpi bičevanje i krunjenje trnovom krunom. Još jednu mističnu milost pater Pio dobiva 5. 8. 1918. Nebeski glasnik probada srce patera Pia ostavljajući ranu koja trajno krvari, a 20. 9. iste godine nakon molitve pred Križem Kristovim pater Pio zadobiva na tijelu trajne vidljive znakove Kristovih rana.

Vijest se ubrzo proširila po cijeloj Italiji i svijetu te se tisuće hodočasnika slijevalo u samostansku crkvu kapucina svete Marije od Milosti u San Giovanni Rotondo gdje je stigmatizirani pater Pio misio i ispovijedao. Pater Pio je imao dar činjenja čudesa, čitanja srca i prorokovanja te je mnogim osobama čitao u savjesti njihovu prošlost, a često je znao proricati im i budućnost.

Zbog nesporazuma, kleveta i strahova u crkvenim krugovima pateru Piju je od 1931 – do 1934 bilo zabranjena bilo kakva apostolatska aktivnost, a misio je u samostanskoj kapelici.

Potaknut ljubavlju prema siromasima i bolesnicima 1940. g. pater Pio počinje najveće djelo na zemlji. Izgradnju bolnice *Casa sollievo della sofferenza* koja će postati među najvećim i najopremljenijim bolnicama na svijetu. U periodu poslije 2 svjetskog rata povećava se mnoštvo vjerenika koji hodočaste pateru Piju. Svetac 1945. započinje s inicijativom molitvenih grupa koji će prerastu u veliki molitveni pokret svjetskih razmjera. Istrošen za Boga u molitvi, pokori nakon što je 50 godina nosio stigmatu, znakove Kristovih rana. 23. 9. 1968. pater Pio s kunicom u ruci zazivajući imena Isusa i Marije je umro okružen subraćom.

Ubrzo je započeo postupak za proglašenje blaženim. Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II koji je i sam u par navrata za života dok je bio kardinal hodočastio kod patera Pia. Naime po molitvi patera Pia ozdravila je jedna teško bolesna majka brojne djece iz Poljske za koju je budući papa pismom tražio da pater Pio za nju moli.

Papa Ivan Pavao II. je u nedjelju 16. lipnja, 2002. za vrijeme mise na Trgu Sv. Petra, svetim proglasio patra Pija iz Pietrelcina. Bila je to do sada najveća vatikanska misa za proglašenje blaženim ili svetim svih vremena. Velik je broj vjernika došao iz cijeloga svijeta ostao izvan prostora za slavlje, a mnogi su čitavu noć probdjeli ili pak proputovali čitavu Italiju pa i s ulaznicama nisu mogli biti nazočni te su bili prisiljeni pratiti slavlje putem velikih ekrana.

"U ime Crkve" kardinal Jose Saraiva Martins, prefekt Kongregacije za proglašenje svetima na početku slavlja zamolio je kanonizaciju za patra Pija koji je živio "u potpunoj ljubavi Božjoj i ljubavi prema bližnjima". Svojom pobožnošću, poniznošću, odlučnošću i strpljivošću skromni je kapucin pokrenuo svijet te je ljudima postao uzorom. "Uronjen u nadnaravnost nije bio samo čovjek posvemašnje nade nego je te kreposti posredovao svima koji su ga tražili - riječju i primjerom."

Papa je u propovijedi posebno naglasio "motiv križa" koji je prožeo čitav život sveca. Bez toga odnosa prema križu svetost se patra Pija ne bi mogla razumjeti. Pritom je još posebno podcrtao njegov uzor kao ispovjednika od kojega bi svi svećenici trebali učiti. Na misi su sudjelovali vodeći talijanski političari, zatim sportaši, te ljudi iz filma i show-businessa budući da upravo iz toga kruga ima puno štovatelja novoga sveca. Pater Pio koji je tijekom pedesetogodišnjeg samostanskog života u samostanu San Giovanni Rotondo već za života smatran "narodnim svecem", često je bio osporavan, premda je, kako se i tada vjerovalo, bio čudotvorac i mističar.

***Molitva:** Isuse, pun milosti i ljubavi, žrtvo za naše grijehе, koji si potaknut ljubavlju prema našim dušama htio umrijeti na križu molim te da proslaviš svoga slugu sv. patera Pia koj je velikodušno sudjelovao u tvojim mukama, toliko te ljubio i zalagao za tvoju slavu i spas duša. Molim te da mi po njegovu zagovoru, u skladu s tvojom voljom, udijeliš milost za koju te molim. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. rujna: sv. Vinko Paulski

Rodio se kao siromašan seljački sin 1581. g u Akvitaniji u Francuskoj. Za svećenika bijaše zaređen 1600 g. Vršio je službu župnika u jednoj župi u Parizu. Jednom zgodom kad se uputio po nekom zadatku na put brodom, uhvatiše ga turski gusari i odvedoše u Maroco. Tu ga prodaše kao roba. Godine 1607. uspije pobjeći i vratiti se u Francusku Tu postade kapelanom kraljice Margarete di Valois. Godine 1613. postaje odgojiteljem sinova grofa Emanuela de Gondi, koji je bio general svih zatvora Francuske. U tom periodu Vinko odlučuje posvetiti svoj život siromasima pa je 1625. g. utemeljio misijsku kongregaciju nazvanu Lazaristi, po prvoj kući saint - Lazar gdje su počeli apostolat. Njemu se pridružila sv. Luiza di Marillac, s kojom je suutemeljio Družbu milosrdnih sestara, a čija je svrha bila pomagati svima koji su u nevolji. Prvi je osnovao javne kuhinje i bolnice siromahe i razgranao bogatu karitativnu aktivnost svom vremenu. Umro je 1660. g. Sv. Vinko je zaštitnik napuštene i siromašne djece i pothvata kršćanske ljubavi prema bližnjemu.

***Molitva:** Bože, ti si svetog svećenika Vinka, obogatio apostolskim duhom da se posveti službi siromaha i odgoju duhovnih zvanja. Daj da i mi prožeti tim duhom ljubimo što je on ljubio i u djelo provedemo što je naučavao. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

30. rujna: sv. Jeronim, crkveni naučitelj

Jeronim se rodio između god. 340. i 345. u Stridonu, na granici Dalmacije i Panonije. Bio je sin kršćanskih roditelja, no krštenje je primio kasnije, u Rimu, gdje je nadopunjavao svoj studij retorike. Bio je veoma nadaren, ali teške naravi, nediscipliniran, objestan. Posjedovao je živahnu inteligenciju, dobro pamćenje te izvanredno osjetljiv, strastven, nepovjerljiv i ljubomoran karakter. Bio je silno razapet između dobrih i loših nagnuća, no kod njega je ipak pobijedio dobar duh i Jeronim se uz milost izgradio u sveca. Prigrlio je asketski život, pošao na Istok i bio zaređen za svećenika. Vrativši se u Rim, postao je tajnikom pape Damaza i ondje započeo prevoditi Sveto pismo na latinski. Tako je nastao njegov prijevod Vulgata, po kojem je postao slavan u cijeloj Crkvi. Promicao je i monaški život. Uz to postaje duhovni vođa nekih aristokratskih gospođa, od kojih je posebno poznata Paula i njezina kći Eustahija. Umoran od svjetovnog života i teških kleveta koje je rimski kler usmjerio protiv njega, odlučio preseliti se u Betlehem. Nakon brojnih putovanja i raznovrsnih aktivnosti, žestoki se Jeronim, poznat po svojim oštrim polemikama, smirio napokon u Svetoj zemlji, gdje je proveo 34. posljednje godine života kraj Gospodinovih jaslica u Betlehemu i silno suosjećao s potrebama

Crkve. Napisao je brojna djela, osobito tumačenja Svetoga pisma. Umro je g. 420. Crkva ga s pravom ubraja među četvoricu velikih zapadnih svetih Otaca. Zaštitnik je Dalmacije.

Molitva: *Bože, svetog prezbitera Jeronima obdario si nježnom i živom ljubavlju prema Svetom pismu. Daj svome narodu da se obilnije hrani tvojom riječju te u njoj nađe život. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

LISTOPAD

1. listopada: sv. Terezija od Djeteta Isusa

Rodila se u Alenconu u Francuskoj 1873. g., zadnja od devetero djece u odličnoj kršćanskoj obitelji. Majku je izgubila s nepune 4 godine što ju je taško pogodilo, a za oca je svjedočila da je gledajući ga u molitvi, vidjela kako mole sveci. Uđe u Karmel u Lisieuxu 1889. g. poslije posebne papinske dozvole jer je imala samo 16 godina. Prije nje ušle su u samostan sestre Paulina i Marija, dok ju je Celina slijedila 1893. g. Paulina, postavši priorica samostana, dade u zadatak Tereziji da napiše svoja sjećanja iz djetinjstva: u "Povijesti jedne duše" iznese s velikom iskrenošću, jednostavnošću i svježinom te sa zapanjujućom zrelošću svoja iskustva o zvanju i pozivu, te o odluci, da posveti svoj život samo Bogu. Zajednička tema dvaju svezaka jest potvrda kršćanskog nauka da je ljubav iznad svega; od te istine potječe njezino mistično iskustvo, kao i prava teološka nauka. Razboljevši se od tuberkuloze, umrla je 1897. g. u 24. godini života. Zaštitnica misija.

Molitva: *Bože, ti si svoje kraljevstvo obećao poniznima i malenima. Daj nam s pouzdanjem ići putem svete Terezije te se njezinim zagovorom i nama otkrije vječna slava tvoga lica. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Tereziji od Djeteta Isusa

Uvodna molitva: O Bože, Presveto Trojstvo, mi Ti se klanjamo. Poput tvoje zaručnice svete Terezije od Djeteta Isusa želimo Te ljubiti i činiti da Te i drugi ljube. Želimo raditi za proslavu Tvoje Crkve i na spašavanju neumrlih duša. Želimo savršeno ispuniti Tvoju volju i postići onaj stupanj slave koji si nam Ti od vijeka pripremio u svome kraljevstvu, gdje živiš i kraljuješ u vijeke. Amen. (*Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive*).

1. Vječni Oče, koji u nebu nagrađuješ one koji su Ti vjerno služili na zemlji iz čiste ljubavi kao što je to činila sv. Terezija od Djeteta Isusa. Ona je u svom djetinjem pouzdanju čvrsto vjerovala "da ćeš, kad bude u nebu, ispuniti sve njezine želje jer je za života uvijek vršila tvoju volju". Poslušaj, molimo, njezine molbe i usliši nas po njezinu zagovoru. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

2. Isuse, vječni Sine Očev, koji si obećao da ćeš nagraditi i najmanju uslugu učinjenu bližnjemu, pogledaj milostivo na svoju malu zaručnicu sv. Tereziju od Djeteta Isusa koja je vazda izgarala za spas duša. Radi dobra što ga je činila na zemlji i radi boli koje je tako strpljivo podnosila, uslišaj njezinu vruću želju "da u nebu živi čineći dobro na zemlji" i udijeli nam, po njezinu zagovoru, milosti za koje ponizno molimo. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

3. Bože, Duše Sveti, koji si tako obilno izlio svoje milosti i darove u dušu sv. Terezije od Djeteta Isusa i doveo je do velike savršenosti, molimo Te poradi vjernosti kojom je ona vazda slijedila Tvoja nadahnuća sjeti se njezinih riječi "da će zemlju obasuti kišom nebeskih ruža." Podijeli nam, po njezinu zagovoru, milosti za koje molimo. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...*

4. O sv. Mala Terezijo, koja si za svoga kratkog života bila ogledalo anđeoske čistoće, velike ljubavi i potpunog predanja i koja sada u nebu uživaš nagradu za svoje kreposti, pogledaj milosno na nas koji se pouzdajemo u Tvoju dobrotu. Zagovaraj nas kod Bezgrešne Djevice Marije, ti koja si bila njezin "predragi cvijet" i koja ti se "smiješila već u zoru života". Moli našu dobru Majku da nam izmoli milosti za koje molimo i da nas jača i tješi kroz sav naš život. Moli je da nam pomogne i na času naše smrti i uvede nas u blaženu vječnost. Amen.

4. listopada: sv. Franjo Asiški

Rodio se 1182. u Asizu kao sin bogatog trgovca Bernardonea. Franjo se ipak, kao i većina mladića želio proslaviti u viteškom vojničkom životu, prije no što je imao viziju i misteriozan poziv, u kojemu mu je Krist s križa kazao: «Franjo obnovi moju crkvu koja se ruši». Franjo je shvatio poziv koji mu je sugerirao da se svega odrekne, te da se stavi u službu "Gospođe Siromaštva". Poslije nekoliko godina provedenih u samoći, prigrljuje posve redovnički život s jednom malom grupom učenika. Prigrlio je siromaštvo i provodio radikalno evanđeoski život, svima navješćujući Božju ljubav, nazivajući se "glasnikom velikoga Kralja". Njegova jednostavna pastirska odjeća postala je potom habitom - odjećom "Manje braće", kako će kasnije nazvati svoj Red i njegove sljedbenike. Svoje je sljedbenike najprije poučavao, a onda ih slao na propovijedanje. Dao im je "Pravilo života manje braće", sastavljeno gotovo samo od riječi iz Evanđelja, što ga je kasnije potvrdila Apostolska Stolica. Želio je da sljedbenici i članovi Reda manje braće budu evanđeoski ponizni, siromašni, spremni na služenje i pokoravanje svima. Sam je mnogo propovijedao krstareći gotovo čitavom Italijom.

Njegovo navještanje može se sažeti u poruku "mir i dobro" svim društvenim slojevima, poziv svima na obraćenje, pokoru i duhovni preporod. Osnovao je, zajedno sa Sv. Klarom, i Red samostankinja (klarise) te zajednicu pokornika što žive u svijetu (Treći red) i prvi je propovijedao među nevjernicima. U duhovnom Franjinu stavu posebno valja istaknuti njegovu veliku vjerničku ljubav prema temeljnim otajstvima Bogočovjeka, naime prema Utjelovljenju Riječi Božje, on je prvi u Crkvi uveo praksu živih jaslca, te prema Otajstvu muke i smrti Isusove. Sam sv. Franjo je u jednom mističnom iskustvu dobio rane - stigmatе. To se pretočilo u duboko poštivanje Evanđelja, štovanje Isusove prisutnosti u Euharistiji te u posvemašnu ljubav, poslušnost i podložnost svetoj Rimokatoličkoj crkvi. Umro je 1226. Zaštitnik trgovaca i tkalaca, a Ivan Pavao II. proglasio ga je g. 1979. zaštitnikom prijatelja ekologije.

Molitva: *Bože, da bi rasplamsao naša srca ognjem svoje ljubavi, ti si na tijelu blaženog Oca Franje čudesno utisnuo znakove muke svoga Sina. Njegovim zagovorom daj da, po sudjelovanju u smrti istoga Sina tvoga, zavrijedimo udio i u njegovu uskrsnuću. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

Devetnica u čast sv. Franje (Kroz 9 dana moliti sve sljedeće zazive).

1. Sv. Franjo, ti si bio tako raspaljen vatrom božanske ljubavi te si često plakao zbog toga što ljudi ne ljube Boga: molim te, isprosi mi milost da Boga ljubim nada sve, a bližnjega kao sama sebe. *Oče naš, Zdravo Marijo... Slava Ocu...*
2. Sv. Franjo, ti si iz ljubavi prema Bogu pravo vrednovao zemaljska dobra i u siromaštvu služio Bogu: molim te, isprosi mi milost da se ne priljubim uz dobra ovog svijeta, nego da uvijek težim za neprolaznim nebeskim dobrima. - *Oče naš...*
3. Sv. Franjo, ti si provodio život u oštroj pokori i brižno skrbio da sačuvaš neokaljanu svoju čistoću, te si tako zavrijedio da od Majke Božje na svoje ruke primiš samoga Sina

Božjega: molim te, isprosi i meni tu anđeosku krepost da Bogu čista srca služim i tako u Raj dođem. - *Oče naš...*

4. Sv. Franjo, ti si u poniznosti sebe nazivao najvećim grešnikom: radi blaženstva i slave, koju si zbog svoje poniznosti u nebu postigao, molim te, isprosi mi od Boga milost da sebe dobro upoznam i u poniznosti Bogu služim. - *Oče naš...*
5. Sv. Franjo, ti si danju i noću plačući razmišljao o mucu svoga Gospodina, te si bio dostojan da na svome tijelu nosiš njegove Rane: molim te, isprosi mi milost da veselo i strpljivo podnosim sve teškoće zemaljskoga života, kako bih zaslužio da se s tobom veselim u nebu. - *Oče naš...*

R. Moli za nas, sveti Franjo. O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. *Bože, ti si serafskom ocu Franji dao da u siromaštvu i poniznosti bude živa slika Kristova. Daj da pođemo njegovim putem, nasljedujemo tvoga Sina i s tobom se udružimo u radosnoj ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem.*

6. listopada: sv. Bruno, opat

Rodio se u Kolnu, u plemićkoj obitelji 1030. g. Poslije završenog studija u Reimsu postaje svećenik i profesorom teologije. Napušta grad zbog teške korupcije koja vlada u njemu. S nekim svojim drugovima uputi se biskupu Grenobla koji se zvao Ugo. Spoznavši da Bruno ima zvanje za pustinjački život, on mu daje jednu udolinu među brdima, la Chartreuse, gdje bi izgrađeno malo pustinjačko obitavalište 1090. g. To bijaše prva kartuzija. Bruno i drugovi nazvaše se kartuzijanci, a ubrzo se proširilo po čitavoj Europi. Napušta svoju braću po naredbi pape Urbana II. koji ga je pozvao da mu bude na pomoć. Skupa s papom morao je bježati u Salerno pred carskom najezdom. Na visoravni Sila, u gradu La Torre u južnoj Italiji, sagradi novu kartuziju, gdje umire 1101. g. Kartuzijanci su redovnici pustinjaci koji u molitvi i šutnji uz ručni rad traže sjedinjenje s Bogom. Kartuzijanski red slovi kao najstroži red u katoličkoj Crkvi i jedini koji nikada nije mijenjao izvorna pravila.

Molitva: *Bože, ti si pozvao sv. Brunu da ti služi u samoći. Udjeli nam njegovim zagovorom da i u vrevi ovoga svijeta naše srce bude trajno kod tebe. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

15. listopada: sv. Terezija Avilska, crkvena naučiteljica

Rodila se 1515. g. u Avili u plemićkoj obitelji. Već kao dijete zanosila se pripovijetkama o misionarima i kavalirima. No ubrzo otkrije poziv na kontemplativni život. Sa 20 godina ulazi u karmelski samostan u Avili. Tu je doživjela mistična iskustva i niz ukazanja između 1557. i 1560. g. Ljubav Božja joj razdera srce kao, da ga je pogodilo koplje. Odluči obnoviti karmelićanski samostan bosonogih sestara, koje će biti revne i vjerne izvornim pravilima toga reda, no našla je mnogo protivština i protivnika koje je savladala nepobjedivim duhom. Ipak, njezino djelo ubrzo zahvati karmelski red. Poznati su njezini spisi *Moj život* i *Zamak duše* u kojima je opisala puteve koje je sv. Terezija prošla u svom duhovnom životu i radu od obraćenja do vrhunaca mistike. Umrula je 1582. g.

Molitva: *Bože, ti si svojim Duhom potakao sv. Tereziju iz Avile da u Crkvi zacrta novi put savršenstva. Daj da u njezinoj nauci nalazimo duhovnu hranu i iskreno težimo za svetošću. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Tereziji Avilskoj

Uvodna molitva: Pozdravljamo te po Presvetim Srcima Isusovom i Marijinom, Sveta Majko Terezijo! Spomeni se velike milosti, koju ti je Gospodin obećao, da će uslišati sve tvoje molbe. Sveta Majko Terezijo, moli za nas i za sve potrebe, koje ti preporučamo sada i u vijeke. Amen.

(Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive).

1. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, ti si bila spremna dati svoj život za istine svete vjere, sretna u svojoj vjeri što su dublja njezina otajstva. Izmoli nam od Isusa milost žive i prostodušne vjere, koja nas čini poučljivima za njegove riječi i spremnima u njegovoj svetoj službi. *Slava Ocu ...*

2. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa koja si, naslonjena na svoga Dragoga, smjelo i vedro išla u susret i najtežim kušnjama i, podržana njegovim obećanjima, svladala i najveće poteškoće; izmoli nam od Isusa milost nepokolebljivog ufanja u njegovu dobrotu i potpunog prednja njegovoj svetoj Providnosti. - *Slava Ocu*

3. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa koja si živjela rasplamćena od ljubavi, srca probodena anđeoskom rukom na tajanstveni način, i koja si umrla istrošena ognjem ljubavi; izmoli nam od Isusa milost, da uvijek ljubimo iz svega srca i nadasve Boga, beskrajno Dobro i našu vječnu sreću. - *Slava Ocu ...*

4. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa tebe je božanski Zaručnik izabrao da revnuješ za njegovu čast i za čast njegove Presvete Majke, Kraljice Karmela, ti si provela svoj život na zemlji kao divni apostol; izmoli nam od Isusa milost, da živimo samo za Njega, za slavu Njegova Imena i za pobjedu Njegova Kraljevstva. - *Slava Ocu ...*

5. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, koja si oblikovana u školi Raspetoga, učinila žalosti ovoga života svojom slavom i svojom radošću, ponavljajući usklik "ili trpjeti ili umrijeti"; izmoli nam od Isusa milost, da predano primamo križeve, koje nam šalje i da ih nosimo kršćanskom jakošću. - *Slava Ocu ...*

6. Serafe Karmela i Majko Terezijo od Isusa, tvoj život je bila trajna čežnja za smrću. Ti si govorila: "Umirem, jer ne umirem". Tebi je smrt bila slavni početak pravoga života, jer si govorila uoči svoje smrti: "Gospodine, evo, došao je napokon čas da se vidimo!" Izmoli nam od Isusa milost, da otcijepimo svoje srce od vremenitih stvari, i da vazda čežnemo za nebom da tako jednom zaslužimo radosti naše nebeske domovine. - *Slava Ocu ...*

17. listopada: sv. Ignacije Antiohijski

Rodom je iz Sirije. Bio je učenik sv. Ivana apostola, a postao je biskup u Antiohiji gdje je kao nasljednik sv. Petra apostola upravljao Crkvom. Bio je uhićen i osudiše ga na smrt, tako da bude bačen pred divlje zvijeri u amfiteatru u Rimu. Putujući s Istoka, prema mjestu svoga mučeništva, imao je mogućnosti sresti se s mnogim kršćanskim zajednicama u Lidiji i Smirni, u Troadi u Makedoniji primio je kršćansku delegaciju Azijskih Crkava. Učeno je i mudro govorio Kristu, Crkvi i kršćanskom životu. U Smirni je napisao mnoga pisma Crkvama na Istoku, kao i braći u Rimu te ih zamoli, da ne koriste nikakva poznanstva, kako bi ga spasili od mučeništva: "Ja sam pšenica Božja; neka me proždru zvijeri, da postanem besprijekoran kruh Kristov". Krenuo je iz Durazza u Rim; 17. listopada 107. g. umire mučeničkom smrću. Hrabro i svjesno je prihvatio mučeništvo za vjeru, te ostaje jedan od mučenika uzora za sva vremena.

Molitva: Bože, ti resiš tijelo Crkve svjedočanstvom svetih mučenika. Mučeništvo je sv. Ignaciju pribavilo vječnu slavu, neka njegov zagovor i nama bude izvor jakosti. Po Kristu Gospodinu našem. *(Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

18. listopada: sv. Luka, evanđelist

Rodio se u Antiohiji u 1. st. Studirao je medicinu i postao liječnik. Na poseban način poznao je helenizam, kulturni pokret onog vremena. Bio je poganin a ništa se ne zna o njegovom obraćenju, no 49. g. i 57. g. nalazimo ga uz sv. Pavla kao pratioca na putovanjima. Prema njegovu propovijedanju napisao je Evanđelje. Početke života Crkve opisao je Djelima apostolskim u kojima pripovijeda o događajima sve do prvog Pavlovog boravka u Rimu. Predaja kaže da je poslije smrti velikog apostola, podnio mučeničku smrt u Akaji, gdje je došao propovijedati Evanđelje. Iz njegovih spisa se vidi da je bio vrlo osjećajan i ni jedan evanđelist nije kao on, prikazao tako zadivljujuću Učiteljevu milosrdnu ljubav. Najviše je od evanđelista, napisao o Mariji i Isusovu djetinjstvu. Smatra se da je bio i slikar pa nam predaja tvrdi da je naslikao BDM s Djetetom na ruci. Zaštitnik liječnika, bolničkog osoblja, slikara i knjigoveža. Mole mu se za stoku.

***Molitva:** Bože, svetoga si Luku izabrao da propovijedanjem i spisima objavi otajstvo tvoje ljubavi prema siromasima. Daj da kršćani, koji se tvojim imenom diče, po njegovu zagovoru ostanu jedno srce i jedna duša i svi narodi svijeta vide tvoje spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

22. listopada: sv. Donat

Rodio se u Irskoj u 8. st. u kršćanskoj plemićkoj obitelji. Bio je odgojen u vjeri i poslan na studij. Godine 816. g. napušta svoju domovinu da bi bolje upoznao razne dijelove carstva; tako stiže sve do Rima. Odatle se upućuje u Fiesole 829. g., baš kad je umro biskup toga grada. Po Božjem nadahnuću i intervenciji Fiesolani htjedoše da Donat postane njihov biskup, iako je to on odbijao. Kroz vrijeme njegovog biskupstva, održao je uvijek dobre odnose s vladarima onog vremena (Lotarije II., Karlo Ćelavi, Ludwik). Pokazao je veliko razumijevanje i suosjećanje sa svojim sunarodnjacima koji su živjeli u Italiji: sagradio je u Piacenzi crkvu sv. Brigite s bolnicom i prihvatilištem za hodočasnike. Godine 850. g. sve je poklonio opatiji sv. Kolombana u Bobbiju. Donat je umro 874. g.

***Molitva:** Bože, ti si sv. Donatu dao milost da gori pravom božnaskom ljubavlju i vjerom pobjeđuje svijet te ga pridružio svetim biskupima. Daj da po njegovu zagovoru ustrajemo u vjeri i ljubavi te budemo dionici njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

23. listopada: sv. Ivan Kapistranski

Rodio se 1368. g. u Capistranu, u pokrajini Abruzzo (Italija). Otac mu je bio njemački barun, vazelin grofova Celano, dok mu je majka bila iz Abruzza. Svršio je pravo na univerzitetu u Peruggi te postao doktor pravnih znanosti. Oženio je kćerku najbogatijeg građanina Peruggije i tako se domogao velikog bogatstva. To mu je otvorilo put do časti i blistave karijere. Bio je vrlo poznati odvjetnik, te mu je bila povjerena služba suca i gradskog guvernera. No budući da je u jednoj pobuni građana protiv kralja ostao bez očekivane kraljeve zaštite i još završio u zatvoru, te mu zbog toga od žalosti umre mlada žena. Bio je zatvoren pa se u samoći i napuštenosti obratio. Ivan je odlučio odreći se svijeta i služiti samo Bogu. U tridesetoj godini ušao je u franjevački red te brzo postao propovjednik pokore. Ivan je veliki apostol te je išao po cijeloj Europi propovijedajući Riječ Božju, i pozivajući redovnike na strogost i održavanje svojih zavjeta i obećanja Kristu. Pape mu često povjeravaju diplomatske misije u raznim državama Europe. Surađivao je s kraljevskom kućom u Austriji da bi spriječio prodor Turaka u Mađarsku.

Kao jedan od najvećih pučkih propovjednika obišao je pola Europe, a dospio je i u naše krajeve. Revnovao je i u borbi za oslobođenje kršćanskih krajeva od Turaka. Vrhunac tog nastojanja bila je bitka 1456. kod Grčkog Beograda (današnji Beograd), gdje je šaćica junaka od 4.000 izvojevala pobjedu nad daleko nadmoćnijom vojskom sultana Mehmeda II. Osvajača. Nakon pobjede kod Beograda Ivan Kapistran umro je od kuge u Iloku 1456. g. te bio pokopan vjerojatno u zajedničkoj grobnici, tako da mu se ne zna za grob.

***Molitva:** Bože, ti si podigao svetog Ivana da svoj vjerni narod osokoliš u nevoljama. Molimo te, po njegovu zagovoru pruži nam sigurnost i zaštitu i cijelu Crkvu čuvaj u trajnom miru. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

28. listopada: sv. Šimun i Juda Tadej, apostoli

Sv. Šimuna i Judu Tadeja slavimo isti dan jer tradicija tvrdi zajedno su podnijeli mučeništvo u Perziji. Juda Tadej Isusov rođak. Poznat je po pitanju koje postavlja Isusu na Zadnjoj večeri: "Gospodine zašto se objavljuješ nama a ne čitavom svijetu?" On je oko 65. g. napisao poslanicu kojem se obraća raseljenim kršćanskim Židovima. U tom pismu opominje o lažnim učiteljima te poziva kršćane da ostanu vjerni vjeri koju su primili. Poslije Duhova uputio se evangelizirati Odesu, Libiju i Mezopotamiju. Izgleda da je Šimun, koji imaše i dva nadimka: "Kananej i Revnitelj", evangelizirao Afriku i Veliku Britaniju. Sv. Šimun, zaštitnik je drvosječa, a Juda Tadej (Mt 10, 3) sin Kleofe i Marije, brat Jakova Mlađega zagovornik je u teškim situacijama i očaju.

***Molitva:** Bože, ti si nas po svetim apostolima priveo spoznanju svoga imena. Zagovorom svetoga Šimuna i Jude Tadeja neka Crkva tvoja neprestano raste pristupom novih vjernika. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

STUDENI

8. studenoga: bl. Gracije kotorski,

Rođen je u Mulu u Boki Kotorskoj 27. studenoga 1438. u siromašnoj ribarskoj obitelji. Bavio se ribarenjem, a kasnije plovio kao pomorac. Godine 1468. kao mornar stiže u Veneciju. Potaknut propovijedima augustinca bl. Šimuna iz Camerina postaje augustinac na brdu Otrone nedaleko Padove. Nakon 15 godina dolazi u Veneciju na otočić Sv. Kristofor. Bio je izvanredno pobožan presvetoj Euharistiji. Puno se brinuo za siromahe i pomagao ih. Umro je 9. studenoga 1508. Poslije pada Napoleona augustinaci su napustili otočić i tijelo bl. Gracije darovali njegovu rodnom mjestu. Tako je 10. siječnja 1810. pohranjeno u mjesnoj crkvi. Papa Lav XIII. odobrio je njegovo štovanje.

***Molitva:** Bože, ti si Kotoranina blaženoga Graciju uresio krepošću pokore i ljubavlju prema potrebnima; daj, molimo te, da idemo njegovim stopama i postignemo plod dobrih djela. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

11. studenoga: sv. Martin iz Toursa, biskup

Rodio se u Panoniji 315. g., od poganskih roditelja, sin rimskog tribuna; kao petnaestogodišnji dječak prijavljuje se u carsku gardu. Bio je vrlo milosrdan; posebno je poznat događaj kada podijeli svoj vojnički ogrtač sa siromahom, razrezavši ga na pola. Noću je sanjao gospodina

koji mu je rekao: "Ovim me je plaštem zaogrnuo Martin." Oduševio se za kršćanstvo i krstio se. Poslije krštenja uputi se na istok 356. g., kao pratilac biskupu Ilariju iz Poitiersa, kojega su osudili na progonstvo. Tu uspije obratiti majku, te se bori protiv krivovjerja arijanizma. Vrativši se na zapad, s prijateljem Ilarijom osniva opatiju u Ligugeu, prva u središnjoj Francuskoj. 371. g. bi izabran za biskupa Toursa, a umro je 397. g., tijekom pastoralne vizitacije. Poznat je po cijelom svijetu, a smatra se zaštitnikom putnika i vinogradara.

***Molitva:** Bože, ti si se proslavio po životu i smrti sv. Martina. Po njegovu zagovoru obnovi u nama čudesa svoje milosti da nas ni smrt ni život ne odijele od tvoje ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

14. studenoga: sv. Nikola Tavelić, mučenik

Nikola Tavelić rodio se oko god. 1340. Potekao je od plemenite obitelji šibenskih Tavelića, starohrvatskoga plemena Šubića, što dokazuju i crveno-bijelo-plave kocke njegova obiteljskoga grba. Kao mladić ponesen idealom Sv. Franje stupio je u Franjevački red i postao svećenik. Želja za misionarskim radom dovela ga je najprije u Bosnu, gdje je dvanaest godina bogumilima-patarenima propovijedao pravu kršćansku vjeru te ih mnogo vratio u krilo Katoličke crkve. Zatim je kao misionar pošao u Svetu Zemlju. U Jeruzalemu je s tri druga, Deodatom iz Ruticinja, Petrom iz Narbone i Stjepanom iz Cunea, zbog javnog propovijedanja kršćanske vjere, stekao palmu mučeništva 14. studenoga 1391. Nakon strašnih muka, budući da se nisu htjeli odreći Krista, bila im je - prema apostolskom pismu pape Pavla VI - izrečena smrtna osuda, a mnoštvo "navali na njih mačevima, sasijeku ih, bace na lomaču, raznesu da njihov pepeo kršćani ne bi možda sačuvali i štovali". Kao prvoga hrvatskog sveca papa Pavao VI proglasio ga svetim 21. lipnja 1970.

***Molitva:** Bože, ti si Svetog Nikolu Tavelića proslavio revnošću za širenje vjere i palmom mučeništva. Daj da po njegovu zagovoru nadvladamo sve protivštine života i Kristovom strpljivošću stignemo k tebi, jedinom pravom životu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...).* Amen.

Devetnica sv. Nikoli Taveliću (Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive).

1. Plemeniti izdanče i ponose hrvatskoga naroda, svijetli uzore kreposna života, sv. Nikola, mi se s velikim pouzdanjem tebi obraćamo i molimo te, isprosi nam od Boga milost da budemo urešeni svim divnim krepostima koje su tebe resile. Osobito te molimo da nam isprosiš veliku ljubav prema Bogu i bližnjemu kojom je tvoja duša plamtjela i koja te je dovela do palme mučeništva. *Slava Ocu.*
2. Mučeniče pravovjerja i sjajna zvijezdo na nebu svete Crkve, sv. Nikola, ti si naučavao pravu Kristovu vjeru u svome narodu, a zatim si pokušao za nju pridobiti inovjerce u Kristovoj domovini da ih tako privedeš na put spasenja. Molimo te, isprosi nam milost da svoju vjeru sačuvamo netaknutu od zabluda ovoga svijeta i da uvijek živimo u skladu s načelima sv. vjere. *Slava Ocu.*
3. Moćni naš zaštitniče i milostivi zagovorniče, sv. Nikola, koji svojim štovateljima dijeliš mnoge milosti, molimo te da nas i sve naše mile i drage čuvaš od svakoga zla duše i tijela i pritečeš nam u pomoć u svim našim potrebama, osobito u životnim teškoćama i duševnim pogiblima. *Slava Ocu.*

R. Moli za nas, sv. Nikola. O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Pomolimo se. Bože, ti si svetog Nikolu Tavelića proslavio revnošću za širenje vjere i palmom mučeništva. Daj da po njegovu zagovoru nadvladamo sve protivštine života i Kristovom strpljivošću stignemo tebi, jedinom pravom životu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva za hrvatski narod: Dragi sv. Nikola, ti si svim srcem ljubio svoj hrvatski narod te si mu nastojao pomoći učeći put istine, a svojom si mučeničkom smrću u Jeruzalemu povezao našu domovinu sa zemaljskom domovinom Spasitelja Isusa i njegove presvete Majke. Molim te, štiti svoj hrvatski narod, čuvaj našu dragu domovinu i daj da u njoj vlada vjera, ljubav i sloga. Amen.

22. studenoga: sv. Cecilija

Sv. Cecilija je zaštitnica glazbenika. Povijest njezinog života prekrivena je velom legende. No kult sv. Cecilije je jedan od najstarijih, a počinje se širiti oko VI. st. Priča se da je Cecilija svome mladoženji Valerijanu povjerila, da je kršćanka i da je svoje djevičanstvo posvetila Bogu, preko anđela, koji joj se ukazao. Nagovorila je i njega da je slijedi u primjeru, te ga dade krstiti od pape Urbana. Bi zatvorena, i privedena pred vlasti, ali ostade čvrsta u svojoj vjeri i ne htjede žrtvovati poganskim bogovima. Osudiše je na smrt, no spasi se na čudesan način: htjedoše joj odsjeći glavu, ali ne uspješe. Ostade tri dana umirući kraj kade, gdje je nađoše kako prstima desne ruke ispovijeda Presveto Trojstvo, a lijevom rukom jedinstvo u Bogu.

***Molitva:** Bože, ti si uz nas kad molimo i pjevamo. Po zagovoru sv. Cecilije daj da te dostojno hvalimo i budemo uslišani. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

30. studenoga : sv. Andrija, apostol

Bio je ribar iz Kafarnauma, brat Šimuna Petra. Isus ih pozove dok su ribarili po Tiberijanskom jezeru i riječima: »Pođite za mnom učinit ću vas ribarima ljudi«. Više puta se spominje u Evandjelju, kod umnažanja kruha, te kao zagovornik Grka, koji htjedoše vidjeti Učitelja. Ne zna se gdje je završio svoj mučenički život, vjerojatno u Akaji. Njegove relikvije bile su prenesene iz Partrasa u Carigrad 357. g., a zatim u Amalfi, dok je njegova glava prenesena u Rim 1462. g. Papa, Pavao VI. vraća je Grcima. Zaštitnik ribara, Rusije i Škotske. Mole ga za dobro vrijeme.

***Molitva:** Gospodine, sveti apostol Andrija bio je u tvojoj Crkvi propovjednik i pastir. Smjerno te molimo da nas ne prestane kod tebe zagovarati. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

PROSINAC

3. prosinca: sv. Franjo Ksaverski, misionar

Rodio se u Navarri 1506. g. u Španjolskoj. Završio je studij u Parizu na Sorboni, te se nastanjuje u samostanu sv. Barbare. Tu upoznaje sv. Ignacija Loyolskog, i doživljava obraćenje, te u kolovozu 1534. g. položi zavjete zajedno s petoricom drugova. Tako nastade Družba Isusova. Franjo otputova u Rim, gdje 1537. g. bi zaređen za svećenika te se posvetio djelima milosrđa. Sv. Ignacije Loyola, general reda šalje ga u Indiju. Deset je godina propovijedao Evandjelje, ispovijedao, predavao katekizam djeci, pomagao bolesnicima i gubavcima, stigao je tako sve do Japana. Godine 1551. odluči se je za evangelizaciju Kine, koja je bila tek malo evangelizirana, no umire na kineskom otoku Sakjan 1552. g. Sv. Franjo se ubraja među najveće misionare u povijesti Katoličke Crkve.

***Molitva:** Gospodine, ti si propovijedanjem sv. Franje sebi stekao mnoge narode. Neka nas kod tebe zagovara i daj svojim vjernicima istom revnošću širiti tvoju vjeru da se Crkva širom*

svijeta raduje novom potomstvu. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.

6. prosinca: sv. Nikola, biskup

Rodio se u Patari u Liciji u IV st.; postade biskupom Mire, no bi zatvoren za vrijeme progonstva koje je provodio car Dioklecijan, a umro je 345. g. To je jedan od najpopularnijih svetaca, a bio je tako veliki čudotvorac, da se njegova čuda prepričavaju kao prave legende. Poznata je legenda o uskrsnuću triju djevojaka, te kako je spasio brod od potopa. Isto tako je bio poznat po svojem milosrđu, te se priča kako je dao na dar tri vrećice zlatnika jednom siromašnom čovjeku, koji je bio spreman predati kćer u prostituciju za uzdržavanje obitelji.

U blizini roditeljske kuće Sv. Nikole imao je svoj dom neki čovjek, nekad bogat, ali je izgubivši carsku službu, izgubio gotovo sav imetak i postao siromah. Imao je tri lijepe i pristale kćeri koje bi se mogle udati, ali im nije mogao dati miraza, i nesretni otac odluči trgovati ljepotom i mladošću svojih kćeri da tako nešto zaradi. One se jadnice usrdno pomole Bogu da ih izbavi od toga zla i spasi njihovu čast i poštenje. No sveti je Nikola nekako doznao za tu crnu odluku nesavjesnog oca pa uzevši vrećicu, napuni je dukatima, umota u platno i, prišuljaviši se noću potajno do njihove kuće, ubaci zamotak kroz prozor, brzo se udaljivši. Otac onih djevojaka silno se začudio kad je ujutro našao toliki novac. Razmišljajući dođe do uvjerenja da mu je to ubacio neki prijatelj. Vidjevši da je svota dostatna da časno uda jednu kćer, opremi je i dade joj miraz. Ali jednog jutra nađe i drugu vrećicu s dukatima te spremi i drugu kćer. No tada odluči noću čekati u zasjedi svoga dobrotvora. I doista, upravo kad je Sv. Nikola ubacio svoj dar i za najmlađu kćer, skoči otac, stigne neznanca i prepozna u njemu Nikolu. Unatoč svem zaklinjanju neka šuti, sretni je otac svima razglasio što mu je učinio Nikola - prijatelj sirotinje. Na sjeveru sv. Nikola je postao sv. Klaus (pogrešno izrečeni latinski Sanctus Nicolaus), koji na saonicama i s sobovima donosi darove djeci u Božićinoj noći. Tijelo sv. Nikole se čuva u Bariju u Italiji. Zaštitnik je pomoraca, putnika, zatvorenika, trgovaca, udatih žena i djece.

***Molitva:** Gospodine, tvome se milosrđu žarko utječemo: zagovorom svetog biskupa Nikole čuvaj nas od svih opasnosti života da bez zapreke idemo putem spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

7. prosinca: sv. Ambrozije

Rodio se u Treviriju 354. g.; bio je sin pretorijanskog prefekta u Galiji. Ostavši siročić, poslao ga na studije u Rim. Ušao je u administraciju te postao guvernerom Milana, a poslije smrti biskupa Aksencija, narod ga 374. g. javno izabra za biskupa Milana. Milano je u ono vrijeme bio careva prijestolnica, no Ambrozije svojom odlučnošću i energijom uspije izvući Crkvu iz podložnosti državi i caru. Poslije teškog pokolja, koji je počinio car Teodozije u Olunu 390. g., Ambrozije ne dopušta ulaz caru u grad, odbija mu dati pričest, dok ne izvrši pokoru za počinjeni pokolj. Bio je revan pastir svoga stada i žarki propovjednik, te neiscrpan pisac. Branio je pravu vjeru protiv heretika arijevac. Ambrozije je uveo kult relikvija na zapadu, nakon što je pronašao mnoga tijela mučenika i sljedbenika Kristovih. Umro je 397. g. u Milanu.

***Molitva:** Bože ti si dao sv. biskupu Ambroziju da bude učitelj katoličke vjere i uzor apostolske hrabrosti. Podiži uvijek u svojoj Crkvi ljude po svom srcu da je vode mudro i odvažno. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

13. prosinca: sv. Lucija

Rodila se u Sirakuzi u III. st. u moćnoj plemićkoj obitelji, obraćenoj na kršćanstvo. Već vrlo mlada posvećuje se zavjetom čistoće. Predaja nam govori, da se uputila s bolesnom majkom na grob sv. Agate, da moli za majčino ozdravljenje. Primivši milost, Lucija otvara vrata svoje kuće potrebnima, napuštenima, te obećava da će siromašnim djevojkama priskrbiti miraz, da se mogu udati, te da će pomagati sve one što trpe. Prijaviše je vlastima, te ona odlučno stade pred prokonzula Paskancija, koji bijaše bijesan te je osudi na mučeništvo. Predaja nam govori da su joj prije mučeništva iskopali oči, ta da su je dugo i teško mučili, te napokon su je proboli s mačem. Njezin kult se posebno širi u Siciliji iza 5 st.

***Molitva:** Bože po zagovoru sv. Lucije daj da se izbavimo iz sadašnje žalosti te da ti služimo nesebičnom ljubavlju i tako postignemo vječnu sreću obećanu onima koji te ljube. Po Kristu Gospodinu našem (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

14. prosinca sv. Ivan od Križa

Rodio se u plemićkoj, siromašnoj obitelji jer su mu oca roditelji razbaštinili zbog braka s njegovom majkom koja je bila siromašna djevojka. Ivan Yepes Fontivero, morao je raditi da bi se mogao uzdržavati. Godine 1563. ušao je u karmelski samostan, no bio je jako razočaran, te je htio prijeći u kartuzijance, težio je za strožijim asketskim životom. Susrevši se sa sv. Terezijom Avuilskom, obnoviteljicom karmelskog reda, započe plodna suradnja među njima. Sv. Ivan od Križa utemelji prvi muški karmel bosonogih karmelićana u Durvellu. Zauzeo se za povratak izvornim pravilima reda. Progonili su ga karmelićani koji nisu prihvaćali obnovu, te su ga 1577. g. zatvorili u Toledu, gdje je napisao svoje najljepše spise; 1578. g. uspije pobjeći iz zatvora. Svoje djelo obnove reda nastavlja u Andaluziji sve do smrti. Umro je u samostanu u Ubedi 1591. g. Djela sv. Ivana odišu velikom duhovnošću sve do vrhunaca mistike. Proglašen je crkvenim naučiteljem.

***Molitva:** Bože sv. Ivanu od Križa dao si izvanrednu ljubav prema žrtvi i samozataji. Neka nas kod tebe zagovara i daj nam uvijek nasljedovati njegov primjer te nas privedi vječnom gledanju tvoje slave. Po Kristu Gospodinu našem (Izreći svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Devetnica u čast sv. Ivana od Križa (Kroz 9 dana moliti sve slijedeće zazive).

1. Preblagi Sveti Ivane od Križa, ti si se od najranije svoje mladosti velikodušno odazvao milosti, koja te je pretjecala, i umnožavao je molitvom i pokorom. Izmoli nam od Isusa da nadoknadimo izgubljeno vrijeme i da sveto provodimo preostali nam život. - Slava Ocu ...
2. Slavni Sveti Oče Ivane od Križa, ti si po osobitom milosnom daru prigodom tvoje Mlade Mise bio utvrđen u milosti, izmoli nam od Isusa, da dubokim pokajanjem brišemo učinjene grijeha i da dragocjeno blago milosti ljubomorno čuvamo sve do smrti. - Slava Ocu ...
3. Prečisti Sveti Ivane od Križa, ti si prema svjedočanstvu Serafske Majke Terezije, bio jedna od najčišćih i najnevinijih duša u Crkvi Božjoj; izmoli nam od Isusa da živimo u neokaljanosti srca i nevinosti života. - Slava Ocu ...
4. Uzore strpljivosti, Sveti Ivane od Križa, ti si kao nagradu za tolike patnje podnesene za Gospodina i za karmelski Red, tražio od Isusa novi prezir i muke; izmoli nam od Njega da se posvetimo noseći svaki dan svoj križ za Njega. - Slava Ocu ...
5. Preblašeni Sveti Ivane od Križa ti si nježno štovao Blaženu Djevicu Mariju i uživao njezinu majčinsku zaštitu za života i na smrti; izmoli nam od Isusa da i mi gojimo djetinju

Ljubav prema našoj nebeskoj Majci i da uvijek budemo dostojni njezine preblage zaštite. - Slava Ocu...

Moli za nas, Sveti Ivane od Križa, Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se: Bože, Ti si svetoga Ivana, Tvojega priznavaoca i učitelja, učinio izvanrednim ljubiteljem samozataje i križa; daj, da neprestano nastojeći oko njegova nasljedovanja, postignemo vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

15. prosinca: sv. Kristina

Prema antičkim uvjerljivim izvještajima zna se da se Kristijana (Kristina) zvala Nino, da je živjela pod carem Kostantinom, ali se ne zna iz koje regije potječe. Barbari Hiberi iz Kaspijskog ili Crnog mora, uspješe probiti granice carstva. Uhvatiše i zarobiše Kristijanu, te je odvedoše u Gruziju. Tu je provodila život čisto i kreposno. Po njezinom zagovoru oživjelo je jedno malo dijete, a dogodila su se i mnoga druga čuda. Hiberi je počеше štovati i cijeniti, tako da je uspjela obratiti na kršćanstvo same vladare a po tome i njihove podanike. Djevicu ropkinju Kristijanu smatrali su zaštitnicom Gruzije, te je drže prvim apostolom toga kraja. Umrkla je oko 250. godine.

Molitva: *Bože ti po svojoj riječi boraviš u čistu srcu. Po zagovoru sv. Kristine daj nam tako živjeti da budemo tvoje prebivalište. Po Kristu Gospodinu našem (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

26. prosinca: sv. Stjepan, prvomučenik

Bio je Židov, grčkog porijekla i jezika, izabran među sedam prvih đakona. Njihov zadatak je bio briga o potrebama siromašnih, predao se svim žarom propovijedanju Evandjelja. Posjedovao je razne darove Duha Svetoga. Zatvoriše ga i privedoše pred sinedrij. Pred samim sinedrijem, potvrdi Kristovo uskrsnuće i božanstvo. Završio je svoj nadahnuti govor riječima: »Evo gledam otvorena nebesa i Sina Čovječjeg kako stoji Bogu s desna«. Odmah ga odvukoše izvan Jeruzalema, te ga kamenovaše (31. ili 36. g.). Stjepan je prvi mučeništvom posvjedočio za Krista iza Kristove smrti i Uskrsnuća, stoga ga Crkva naziva »Prvomučenikom«. Zaštitnik dobre smrti, krojača i zidara.

Molitva: *Gospodine, daj nam nasljedovati sveca kojem se utječemo: da umijemo i neprijatelje svoje ljubiti jer se spominjemo prvomučenika Stjepana, koji je molio i za svoje progonitelje. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

27. prosinca: sv. Ivan, apostol i evandelist

Bio je brat Jakova Starijega, rodio se u Galileji. Isus ga je pozvao, dok je na jezeru popravljao očeve mreže za ribolov. Bio je omiljeni Isusov učenik: jedini bijaše prisutan na Kalvariji, gdje mu Isus povjeri dužnost da čuva i da se brine za njegovu majku Mariju. Poslije Duhova bio je stalno uz Petra. Prisustvovao je koncilu u Jeruzalemu. Preselio je u Efez, gdje postaje biskup Azijske crkve. Progna ga iz Efeza car Domicijar na otok Patmos, gdje je napisao Otkrivenje o posljednjim vremenima. Napokon slobodan vrati se u Efez, gdje je umro za vladavine cara Trajana.

Molitva: *Bože, ti si nam po apostolu Ivanu otkrio tajnovite dubine svoje Riječi. Neka nas tvoj miljenik zagovara i daj da umom proniknemo što od njega u evanđelju čujemo. Po Kristu Gospodinu našem. (Izreči svoju nakanu i moliti 3 X Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu...). Amen.*

Sadržaj

Predgovor

1. Katekizam Katoličke Crkve uči
2. Litanije svih svetih
3. Praktične upute kako koristiti molitve svecima iz ove knjižice

SIJEČANJ

2. siječnja:.....sv. Bazilije veliki i sv. Grgur nazijanski biskupi
15. siječnja:.....sv. Anastazija (Stošija)
.....sv. Pavao, pustinjač
17. siječnja:.....sv. Antun Pustinjač
20. siječnja:.....sv. Fabijan i Sebastijan
21. siječnja:.....sv. Agneza, djeвица i mučenica
22. siječnja:.....sv. Vinko, đakon i mučenik
24. siječnja:.....sv. Franjo Saleški
28. siječnja:.....sv. Toma Akvinski
31. siječnja:.....sv. Ivan Bosco

VELJAČA

3. veljače:.....sv. Blaž (Vlaho)
- 10. veljače:.....bl. Alojzije Stepinac**
11. veljače:.....sv. Gema Galgani
14. veljače:.....sv. Valentin
21. veljače:.....sv. Petar Damiani,
23. veljače:.....sv. Polikarp, mučenik

OŽUJAK

7. ožujka:.....sv. Perpetua i Felicita
8. ožujka:.....sv. Ivan od Boga
9. ožujka:.....sv. Franciska Rimska
19. ožujka:.....sv. Josip

TRAVANJ

2. travnja:.....sluga Božji Papa Ivan Pavao II.
4. travnja:.....sv. Izidor, biskup
23. travnja:.....sv. Juraj
25. travnja:.....sv. Marko, apostol i evanđelist
- 26. travnja:.....bl. Jakov Zadranin**
- 27. travnja:.....bl. Ozana Koterska**
28. travnja:.....sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski
29. travnja:.....sv. Katarina Sijenska

SVIBANJ

1. svibnja:.....sv. Josip Radnik
3. svibnja:.....sv. Filip i Jakov apostoli
- 4. svibnja:.....bl. Julijan iz Bala**
7. svibnja:.....sv. Dujam
.....bl. Marija Luiza od Isusa (Trichet)

- 10. svibnja:.....**bl. Ivan Merz**
- 12. svibnja:.....**sv. Leopold Mandić**
- 14. svibnja:.....sv. Matija, apostol
- 22. svibnja:.....sv. Rita iz Cascie
- 26. svibnja:.....sv. Filip Neri

LIPANJ

- 4. lipnja:.....sv. Kvirin, biskup sisački
- 13. lipnja:.....sv. Ante Padovanski
- 15. lipnja:.....sv. Vid
- 21. lipnja:.....sv. Alojzije Gonzaga
- 24. lipnja:.....rođenje Ivana Krstitelja
- 29. lipnja:.....sv. Petar i Pavao, apostoli

SRPANJ

- 3. srpnja:.....sv. Toma, apostol
- 5. srpnja:.....sv. Ćiril i Metodije, slavenski apostoli
- 6. srpnja:.....sv. Marija Goretti
- 9. srpanj:.....bl. Marije Propetog Isusa Petković**
- 11. srpnja:.....sv. Benedikt, opat
- 15. srpnja:.....sv. Bonaventura
- 20. srpnja:.....sv. Ilija
- 25. srpnja:.....Sv. Jakov stariji, apostol
- 26. srpnja:.....Ana i Joakim, roditelji BDM
- 27. srpnja:.....sv. Kristofor
- 31. srpnja:.....sv. Ignacije Loyolski

KOLOVOZ

- 1. kolovoza:.....sv. Alfonz Marija Liguori, biskup i crkveni naučitelj
- 3. kolovoza:.....bl. Augustin Kažotić**
- 4. kolovoza:.....sv. Ivan, Marija Vianney
- 8. kolovoza:.....sv. Dominik
- 10. kolovoza:.....sv. Lovro, đakon
- 11. kolovoza:.....sv. Klara
- 14. kolovoza:.....sv. Maksimilijan Marija Kolbe
- 16. kolovoza:.....sv. Rok
- 20. kolovoza:.....sv. Bernard iz Clairvauxa, crkveni naučitelj
- 23. kolovoza:.....sv. Ruža Limska
- 24. kolovoza:.....sv. Bartolomej, apostol
- 27. kolovoza:.....sv. Monika
- 28. kolovoza:.....sv. Augustin, crkveni naučitelj

RUJAN

- 5. rujna:.....sv. Majka Terezija iz Kalkute
- 7. rujna:.....sv. Marko Križevčanin**
- 13. rujna:.....sv. Ivan Krizostom - Zlatousti
- 21. rujna:.....sv. Matej, apostol i evanđelist
- 23. rujna:.....sv. pater Pio
- 27. rujna:.....sv. Vinko Paulski
- 30. rujna:.....sv. Jeronim, crkveni naučitelj

LISTOPAD

- 1. listopada:.....sv. Terezija od Djeteta Isusa
- 4. listopada:.....sv. Franjo Asiški
- 6. listopada:.....sv. Bruno, opat
- 15. listopada:.....sv. Terezija Avilska, crkvena naučiteljica
- 17. listopada:.....sv. Ignacije Antiohijski
- 18. listopada:.....sv. Luka, evanđelist
- 22. listopada:.....sv. Ivan Pavao II, sv. Donat
- 23. listopada:.....sv. Ivan Kapistranski
- 28. listopada:.....sv. Šimun i Juda Tadej, apostoli

STUDENI

- 8. studenoga:.....bl. Gracije kotorski,**
- 11. studenoga:.....sv. Martin iz Toursa, biskup
- 14. studenoga:.....sv. Nikola Tavelić, mučenik**
- 22. studenoga:.....sv. Cecilija
- 30. studenoga:.....sv. Andrija, apostol

PROSINAC

- 3. prosinca:.....sv. Franjo Ksaverski, misionar
- 6. prosinca:.....sv. Nikola, biskup
- 7. prosinca:.....sv. Ambrozije
- 13. prosinca:.....sv. Lucija
- 14. prosinca:.....sv. Ivan od Križa
- 15. prosinca:.....sv. Kristina
- 26. prosinca:.....sv. Stjepan, prvomučenik
- 27. prosinca:.....sv. Ivan, apostol i evanđelist